

Handwritten notes in the top left corner: "The 3rd 5th m."

CHAPTERS

IN THE

HISTORY OF GREEK NOUN-FORMATION

A DISSERTATION PRESENTED TO THE BOARD OF UNIVERSITY STUDIES
OF THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY FOR THE DEGREE
OF DOCTOR OF PHILOSOPHY

BY

ALFRED WILLIAM STRATTON

REPRINTED FROM AN ARTICLE IN THE UNIVERSITY OF CHICAGO
STUDIES IN CLASSICAL PHILOLOGY, VOLUME II

CHICAGO
The University of Chicago Press
1899

CHAPTERS

IN THE

HISTORY OF GREEK NOUN-FORMATION

A DISSERTATION PRESENTED TO THE BOARD OF UNIVERSITY STUDIES
OF THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY FOR THE DEGREE
OF DOCTOR OF PHILOSOPHY

BY

ALFRED WILLIAM STRATTON

REPRINTED FROM AN ARTICLE IN THE UNIVERSITY OF CHICAGO
STUDIES IN CLASSICAL PHILOLOGY, VOLUME II

CHICAGO

The University of Chicago Press

1899

HISTORY OF GREEK NOUN-FORMATION.

I. SUFFIXES WITH -M-.

BY A. W. STRATTON.

THE following is the first of a series of papers in which I hope to present an account of the history of noun-formation in Greek. To the examination of each group of suffixes will be prefixed a brief statement concerning their use in other Indo-European languages. The vocalism and accent characteristic of each formation will be noted, and an attempt made where possible to explain variations from the norm. The combinations of suffixes with external elements and the consequent development of new suffixes, and the adaptation of non-significant forms to the expression of specific ideas, will also be considered. An attempt, moreover, will be made to mark differences in the freedom with which the several forms are used at various times and in the various departments of literature. To make these differences more evident, lists will be given of the authors in the departments of epic, lyric, and dramatic poetry, history, oratory, and philosophy, by whom words of each class are used, the words, for convenience of reference, being arranged alphabetically according to their termination. The period so dealt with extends to about 280 B. C. Words occurring in these lists will be cited in the discussion without remark, but for words found only in subsequent writers an indication of their literary source will be given. Significant forms from the inscriptions will also be introduced; owing to the narrow range of the inscriptional vocabulary, little would be gained by making an exhaustive collection of the words employed.

The whole study will, I hope, lead to a more definite understanding of the types of nominal formation that began to be employed within historical times, and thus help in determining

what forms were inherited from earlier times. When similar studies have been made for the other Indo-European languages,¹ no small gain, it seems to me, will result to our knowledge of the mother tongue. To students of Greek style I hope that the examination of the usage of the several departments of the literature will be welcome. Here, I am well aware, more detailed study of individual authors is necessary, but that could not be attempted in the course of the present work.

The collection of the materials was begun in the spring of 1893 at the suggestion and with the encouragement of Professor Maurice Bloomfield.² Based originally on the citations in Liddell and Scott's *Lexicon*, it has been supplemented and corrected by the use of indexes and lexicons for special authors, and, where these were not available, by my own reading of the literature and the Greek lexicographers. Of the Attic inscriptions I have read only the first volume, relying on the indexes for the others. For the material from the inscriptions in the other dialects I am indebted to Miss Helen M. Searles, Fellow in Sanskrit and Comparative Philology, who is preparing a lexicon of the inscriptions. That my collections are complete I dare not hope. Especially in the case of authors for whom I have had to depend on my own reading some words or occurrences may have been passed over. Yet even in these I believe little has been omitted.

A few remarks regarding the tables may be made here. The words are arranged alphabetically according to their ending.³ Compounds are similarly grouped under simple forms. Six general departments of literature are recognized and indicated in italics. The authors in each department are arranged alphabetically. An asterisk denotes that in the particular author the form occurs only in one passage⁴ within the prescribed limits. In lyric poetry elegiac, iambic, melic and choral are

¹ Only one has appeared, Leskien's *Bildung der Nomina im Litauischen*.

² The plan of this study was announced in the Johns Hopkins University Circulars, No. 119, Vol. XIV, p. 82.

³ Adverbs are considered with the adjectives on which they are based.

⁴ A word occurring two or three times in one passage may yet properly be considered a *ἄπαξ λεγόμενον*.

distinguished; the lists for these branches are separated by semicolons. For like reasons, in the drama, dialogue and lyric parts are considered separately. The speeches reported by the historians might have been dealt with similarly, but they are much less extensive than the narrative, and the inclusion of them seems to me not likely to render the tables misleading, more especially as Attic oratory is very conservative in vocabulary as well as in syntax. Under tragedy and comedy numbers refer to the fragments of uncertain authorship in the collections of Nauck and Kock.

INTRODUCTORY STATEMENT.¹

The use of the suffixes (1) *-mo-* *-mā-*, (2) *-meno-* *-menā-* *-mono-* *-monā-* *-mno-* *-mnā-*, (3) *-men-* *-mon-* *-mn-*, and (4) *-mūto-* goes back to Indo-European times. That they were nearly related in use as well as in form will appear from the following statement of their occurrence in the several languages.

(1) *-mo-* *-mā-*.

-mo- *-mā-* appear in masculine (occasionally neuter) and feminine nouns of action in Sanskrit (e. g. *ajmās* 'course'), Avestan (*aēšmō* 'wrath'), Greek (*ῥλμος, ῥρμή*), Latin (*animus, forma*). Germanic (OHG. *strom* 'stream,' *gouma* 'dinner'), Lithuanian (*nžmas* 'whizzing,' *tarmà* 'sermo').

With the use of the suffix *-mo-* in nouns of agency we may connect its more general adjectival function: thus Skt. *yudhmās* 'warrior,' *bhīmās* 'terrible,' Av. *tahmō* 'bold,' Gr. *θερμός*, OIr. *gorm* 'blue,' *luam* 'swift,' OE. *rūm* 'wide,' *warm*, Lith. *raimas* 'variegated,' Lett. *slums* 'lame.' In Lithuanian *-mo-* is the ordinary suffix of the present and future passive participle; with this is connected its use in verbal adjectives denoting possibility, e. g.

¹ Compare especially Brugmann, *Morph. Untersuchungen* II, 178-187, *Grundriss* II, 154-169, 234-236, 272-273, 343-352; Lindner, *Altind. Nominalbildung* 90-96, 136-137 (and the appendices to Grassmann's *Wörterbuch zum Rig-Veda* and Whitney's *Index to the Atharva-Veda*); Spiegel, *Vergl. Grammatik der altérânischen Sprachen* 190-193, 210; Stolz, *Historische Grammatik der lat. Sprache* I, 493-500; von Bahder, *Verbalabstracta in den germ. Sprachen* 128-145; Leskien, *Bildung der Nomina im Litauischen* 417-433.

sūkamas 'capable of being turned,' and in some that have apparently an active meaning, e. g. *āriamas jāutis* 'plough-ox.'

Of a general secondary use of the suffix in Indo-European times we have perhaps an indication in Skt. *drumas* 'tree,' Gr. *δρυμός*. Its occurrence in ordinal numerals, as in Skt. *aṣṭamās*, Av. *aštāmō*, Lith. *āszmas*, and the derived OIr. *ochtmad* 'eighth' is assumed to be due to the analogy of **septm̥m-os*, **dek̥m̥m-os*. For superlatives¹ Skt. *avamās* 'lowest,' Av. *apəmō* 'farthest,' Lat. *prīmus*, OIr. *nessam* 'next,' Lith. *pirmas* 'first,' and the derived forms Gr. *πύματος* (Bugge, BB. XIV, 68), Goth. *fruma* 'first,' and again Skt. *tavāstamas* 'mightiest,' Av. *amavastāmō* 'strongest,' Lat. *inīmus*, and the derived Goth. *aftuma* 'last,' are evidence.

The superlative suffix *-tmmo-* suggests other instances in which *-mo-* has become the second element in a new suffix of similar meaning. Lat. *rēm̄us* (*septeresm̄om* Columna Rostrata) and perhaps *dūmus* (*dusmō* Paul. Fest.) contain the suffix *-smo-*. In Germanic the suffix *-fma-* (= IE. *-tmo-*?) appears in such forms as Goth. *máiþms* 'gift,' OE. *werstm* 'growth.' For some of these we may accept the suggestion of von Bahder, Verbalabstracta 144, that forms in *-fu-* (= IE. *-tu-*) underlie them: but the assumption is not necessary for every instance. In Lithuanian *-ima-* is freely used in forming verbal abstracts, e. g. *svėrimas* 'weighing'; sometimes, as in *vežimas* 'wagon,' in the designation of concrete objects. It occurs also in abstracts based on adjectives, e. g. *jaunimas* 'youth' from *jáunas*, and sometimes in extensions of adjectives, e. g. *tūlimas*, *tūlas* 'many.' The suffix *-uma-*, however, is commoner in secondary abstracts, e. g. *didūmas* 'greatness' from *didis*. In primary nouns of action, especially words denoting sound, the suffix *-smo-* is freely used, e. g. *jūksmas* 'laughter.' Greek *-θμο-*, *-τμο-*, *-σμο-*, *-ιμο-* are of the same nature.

The vocalism of the radical syllable in primary formations seems to have varied in Indo-European times between the deflected and the reduced grade. Compare Skt. *gharmās* 'heat' and *idhmās* 'fuel,' Gr. *λοιμός* and *λίμός*, OE. *lām* 'loam' and OHG. *rūm* 'room,' Lith. *szálmas* 'helmet' and *dūmai* 'smoke.' In

¹ Here, too, I would place *πρῶμος*, which Fick correlates with *πρῶμαχος*.

words in which the normal grade appears the influence of allied forms, e. g. in *-men-*, is probably seen.

The accent of primary forms also varied, as in Skt. *émas* 'course' and *ajmās*, Gr. *οἶμος* and *φλογμός*, OE. *fæðm* 'embrace' and *tēam* 'offspring.' In the Veda, according to Lindner, nouns of agency are regularly accented on the suffix, verbal abstracts on the radical syllable, but there are exceptions. The evidence of the Germanic dialects is about evenly divided between radical and suffixal accentuation. In Greek primary nouns of agency in *-μος* can scarcely be said to exist;¹ nouns of action in *-μος* are prevailingly oxytone, in *-μη* about evenly oxytone and paroxytone. In secondary derivatives also both types occur. Sanskrit superlatives and ordinals are accented on the final, yet we find *ánta-mas*; in Greek *δρυμός* and *ἵταμός* are oxytone, but *ἄνθεμον*, *ἡδυμος*, and others, and adjectives in *-ιμος*, proparoxytone.

(2) *-meno-* *-menā-* *-mono-* *-monā-* *-mno-* *-mnā-*.

The Greek middle participle ends in *-μενος*, the Sanskrit in *-mānas*, the Avestan in *-mnō*. Accepting Brugmann's Law, Bloomfield has recently, Trans. Am. Phil. Assn. XXVIII, 55-57, pointed out that the types Skt. *bhāramānas*, Gr. *έσταμένος* are normal, and suggested that *φερόμενος* may have arisen by assimilation from **φερόμονος* (**φερόμονος*). It is conceivable that the Indo-European variation is ultimately due to varying accentual conditions in the declension of nouns of agency in *-men-* *-mon-* *-mn-*, from which, according to such a theory, the participle would be an extension into more clearly adjectival form.

-meno- appears in Greek participles in *-μενος*, in the Avestan participle *aomanō* 'assisting',² in Latin indicatives (and subjunctives) in *-minī*, and, separated from the verbal system, in *fēmīna* and, according to Osthoff, Archiv. f. lat. Lexicograph. IV, 463, in *clēmēns* = Skt. *grayamānas*, *vehemēns* = *vahamānas*.

¹They have been reduced to a level with nouns of action, as Ger. *fluss* with *strom*.

²The reading of some MSS. in Yt. 13. 146. Geldner in his text adopts *aomna*.

-*mono-* in Sanskrit participles in -*mānas* according to Brugmann's Law and in the Prussian passive participle *poklausīmanas* 'heard' (f. pl.).

-*mno-* in Avestan participles in -*mnō*. In Greek and Latin this form, while still in use, as in *στάμνος*, *alumnus*, has become separated from the verbal system. The suffix -*mo-* of the Lithuanian participle and of some Oscan-Umbrian imperatives, e. g. Osc. *censamur* 'censemino,' Umbr. *persnihmu* 'precamino,' may go back to -*mno-*.¹

Of non-participial words we may notice -*meno-*: Av. *afsmānō* 'metrical' (cf. *afsmān-*), *pərəsmānō* 'questioning.'

-*mono-*: Gr. *Μνημόνη* (cf. *μνήμη*), *πημονή* (cf. *πήμα*), etc.

-*mno-*: Goth. plur. n. *namna*, d. *namnam* 'name' (cf. sing. n. *namo*, d. *namin*).

These suffixes are found in secondary formations also:

-*meno-* in Av. *zaranumānō* 'tormenter' (cf. *zarənumant-*), *yātumānō* 'magician.'

-*mno-* in Skt. *dyumnām* 'brightness,' *nīmnām* 'depth,' *nṛmṇām* 'manliness,' *sumnam* 'welfare,' and in Lat. *autumnus*, *Clitumnus*, *Pilumnus*, *Vitumnus*. Such a formation probably underlies *αἰσυμνήτης*, *αἰσυμνάω*.

(3) -*men-* -*mon-* -*mn-*.

The variation in the vocalism of the suffix seems to be due to varying conditions in Indo-European times, -*men-* appearing in stems with accented suffix, -*mon-* in stems with accented root,² -*mn-* in both classes in cases in which the stem was unaccented. These relations, however, do not appear in the derived languages. In Sanskrit stems in -*mān-* and -*man-* are

¹ Brugmann, Grds. II, 156. von Planta, Osk.-umbr. Gr. II, 311, says decidedly: "Die morphologie spricht beim osk.-umbr. imperativ sowohl als beim lit.-slav. particip so nachdrücklich für die erklärung des -*m-* aus -*mn-*, dass man, soll diese erklärung aufgegeben werden, von seiten der lautlehre einen gegenbeweis erwartet. Ob ein solcher gegenbeweis im Lit.-Slav. möglich sei, weiss ich nicht, bezweifle es aber. Im Osk.-Umbr. ist er entschieden nicht möglich."

² Cf. the variation in *δοτήρ*, *δωτήρ*, Skt. *dātár-*: *δῶτωρ*, Skt. *dātar-*.

declined alike.¹ Latin masculines have *-mon-* throughout, e. g. *termō*, *termōnis*;² neuters in the nom.-acc. sing. *-mñ-*, elsewhere *-men-*, e. g. *tegmen*, *tegminis*. Lithuanian, from which the neuters have disappeared, uses *-mon-* in the nom. sing., elsewhere *-men-*, e. g. *akmũ*, *akmeñs* 'stone.' In Greek, apart from such forms as *λειμών*, *λειμώνος*, which will be discussed below, three distinct types with leveling of the stem-vowel appear:

(1) *-men-*, e. g. *λιμήν*, *λιμένος*.

(2) *-mon-*, e. g. *τλήμων*, *τλήμονος*; *ήγεμών*, *ήγεμόνος*.

(3) *-mñ-*, e. g. *ρέυμα*.

Masculine substantives of this class³ were used from Indo-European times sometimes as nouns of agency, sometimes as nouns of action, occasionally, as in Skt. *áśman-*, Av. *asman-* 'stone,' *áκμων*, Lith. *akmũ*, for the designation of concrete objects. In Sanskrit the nouns of action are all accented on the final, e. g. *vidmán-* 'knowledge,' *varšmán-* 'height'; the nouns of agency, which are much less numerous, vary, e. g. *óman-* 'helper,' but *brahmán-* 'priest.'⁴ In Avestan the same variety of meaning appears, e. g. *urvāśman-* 'rejoicer,' *vyahman-* 'assembly'; so also in Latin, where the examples are few, *Sēmō* (agent), *sermō* (action). Of the few masculine nouns of action in Greek we may cite *ἀντμήν*, *τέρμων*; nouns of agency, for the most part paroxytone, are common. In the Germanic dialects, on the other hand, nouns of agency are scarcely to be found; perhaps we may so regard Goth. *hlīma* 'ear.' Masculine nouns of action, however, have taken the place of neuter, e. g. Goth. *ahma* 'spirit,' OE. *dwolma* 'mistake,' OHG. *wahsmo* 'fruit'; the only neuters found are Goth. *namo*, ON. *sima* 'line.' Lithuanian has lost the neuter altogether, and nouns of this class, whatever their meaning, are masculine, *augmũ* 'growth' and *pēmũ* 'shepherd-boy' being declined precisely alike.

¹ The strong forms show *-mān-* except in two instances, *tmānam* RV. I, 63. 8, *jēmanā* (du) RV. X, 106. 6, of which one belongs to each group.

² *Flamen* is the only exception (Stolz, Wiener Studien III, 87 ff.). *Flamō-nium* occurs, but is late.

³ On the relation which these bear to the neuters see J. Schmidt, Pluralbildungen 90 ff. ⁴ Lindner cites four barytones to eight oxytones.

Neuter nouns denoted from Indo-European times both processes and results, the line between abstract and concrete signification being often hard to draw. Such forms occur freely in Sanskrit, Avestan, and Greek; in Latin their number becomes less because of the favor shown to forms in *-mentum*; in the Germanic dialects, as has been seen, only two forms have escaped the general change of gender, in Lithuanian none.

The radical vowel is almost always of the normal grade, whether the noun be masculine or neuter,¹ e. g. Skt. *hánman* 'blow,' Gr. *πνεῦμα*, *πνεύμων*, Lat. *termen*, *termō*; so commonly in Germanic, e. g. OE. *beorma* 'harm,' and Lithuanian, e. g. *želmũ* 'plant.' Where the deflected form appears we have probably traces of the influence of parallel forms in *-mo-*, e. g. in OHG. *leimo* 'loam': OE. *lām*, OHG. *leim*; Goth. *malma* 'dust': AS. *mealn*; OE. *dwalma*: OS. *dwaln*, OHG. *twalm*; Gr. *οἶμα*: *οἶμος*. The reduced form is commoner than the deflected. It is regularly found in Greek nouns in *-μήν*, and is seen also in *ἀσμαν*, *ἀκμήν*, *ἄκμων*, *κρίμα*, Skt. *vidmán-*, Goth. *millma* 'cloud.'

Special mention must be made of the use of datives and locatives sing. of nouns of action in *-men-* as infinitives, e. g. Skt. *dāmane* 'to give,' Gr. *ἰδμεναι*, *ἰδμεν*. Here are to be placed also the Latin imperatives in *-minī*. The vocalism of the suffix, differing from the type Skt. *uāmmne* (Gr. *ὀνόματι*), is noteworthy.

All the forms thus far mentioned are primary. The use of the suffix in secondary derivatives seems to have been infrequent. Skt. *aryamán-* 'friend,' Av. *airyaman-* 'obedient,' Gr. *δαιτυμών*, MIr. *Aírem*, Goth. *aldoma* 'age,' Lith. *didmena* 'mass' (an extension of **-men-*) may be cited.

In Germanic are found suffixes *-smen-*, *-þmen-*, similar to *-sma-*, *-þma-* above. These appear also in Greek, forms in *-σμα*

¹ Dissyllabic roots appear in Sanskrit in the dissyllabic form, as *jāniman-* 'birth,' *stárīman-* 'scattering,' but the long monosyllable is found in *bhū́man-* 'earth,' *bhūmán-* 'plenty.' In Greek the latter alone is almost exclusively found.

being very freely made. From the other languages the only evidence of such accretion is in Skt. *ātman-* 'breath,' which seems to stand in the same relation to *animi* as *αντμην* (cf. *ἄετμα* Hesych.) to *ἄημι*.¹

(4) *-μητο-*.

The Greek adjective *θauματός* and the Gothic adverb *snīu-mundo* 'hastily' are best explained as extensions of substantives in *-men-*. Similarly the phonetic equivalence of Skt. *śrōmatam* 'hearing' and OHG. *hlīumunt* 'renown,' which differ, however, in gender and accent, may be taken as evidence of a once general tendency to extend *-men-* to *-μητο-* without change of meaning, though it by no means authorizes the assumption that *-μητο-* was in Indo-European times independently productive. For Germanic no other examples can be cited; nor for Sanskrit unless *hemantās*² *simāntas* *aśmantam* are in some way related to this type. Latin alone makes free use of the fuller suffix before which *-men-* has to a considerable extent disappeared. (Stolz, Hist. lat. Gr. I, 498–500); thus *cōgnōmen* and *cōgnōmentum*, *segmen* and *segmentum*, but only *armentum*, *argumentum*, *vestimentum*. For Greek no neuter substantives in *-ματον* are recorded but Hesychius reports *ἀπολύματος· ἀπογύμνωσις*. *Κύπριοι; ἀρμώματος (-ματος?)· σπασμός*. *Κύπριοι; ζάλματος· πίναξ ἰθυρὸς παρὰ Παφίοις*.³ No such forms occur on the Cyprian inscriptions, but the same must be said of nouns in *-μα*. Nor is the shifting of the gender unnatural for the dialect.⁴

The declension of Greek nouns in *-μα* seems to be due to the merging of the two types, *-men-* and *-μητο-*; *ὄνομα* with the gen. sing. **ὄνομνος* and the adverb *ὀνόματος*, and **ὀνοματον* with the nom. acc. pl. *ὀνόματα* and the gen. pl. *ὀνομάτων*. *ὀνόμα-τος* with its

¹See Bloomfield, Trans. Am. Phil. Assn. XXIV, xxviii.

²See the conjectures in Brugmann, Grds. II, 235 n. Any explanation of *hemantās*, however, must take account of *vasantās*.

³Lewy, IF. I, 508 ff., explains *ζάλματος* as a Semitic loan-word. He reads the gloss *ζάλματος· πίναξ. ἰθύφαλλος ἱερὸς παράσημον Παφίας*.

⁴Cf. Hoffmann, Gr. Dialekte I, 273 f.

gen.-abl. meaning would easily lead to the use of a loc. *ὀνόματι* (: *ὀνόματ-ος*), and the loc. pl. alone would then be wanting to the declension of a stem in *-ματ-¹*.

Other forms occur less freely :

(5) *-mi-*: Skt. *bhūmis* 'earth,' Av. *dāmiš* 'wisdom,' Gr. *θέμις*, OIr. *cnāim* 'bone,' Goth. *bairms* 'bosom.' These words are regularly accompanied by forms in *-mo-* or *-men-*: thus Skt. *bhūman-*, Av. *dāman-*, Gr. *θέμα*, (*κνήμη*), OHG. *barm*, and OE. *bearm*. Only two words in *-mi-* are general, both meaning 'worm': Skt. *kṛmīs*, OIr. *crúim*, Lith. *kirmis*, and Gr. *ἔλμης*, Lat. *vermis*, Goth. *waúrms*.

(6) *-min-*: Skt. *gomin-* 'lord of cattle,' *svāmin-* 'lord'; used in a few possessives as an independent suffix, although "in the old language the words in *-min-* have the aspect of derivatives in *-in-* from nouns in *-ma-*" (Whitney). Gr. *ῥηγμῖνος*, *σταμίνεσσι*; neither form occurs in the nom. sing.

Within narrower limits

(7) seemingly *-mu-*: Av. *garəmu* 'heat.'²

(8) Skt. *-māya-*: *ayasmāya-* 'made of iron,' *sumāya-* 'of good make': which, whatever its origin, becomes a true suffix.

¹ This explanation embodies the observations of Fick, BB. V, 183, and Brugmann, MU. II, 220 ff. Cf. Bartholomae, IF. I, 300-318. J. Schmidt, Pluralbildungen 187 ff., assumes that, the nom.-acc. sing. of stems in *-n-* and *-nt-* coinciding, two types with gen. sing. in **-μνος* and *ματος* arose, the latter prevailing. Johansson, Beitr. zur gr. Sprachkunde 107 ff., attempts to bring into correlation with this the IE. *t* of several other formations, e. g. Skt. *yákṛt*, *yaknás* 'liver,' Gr. *ἥπαρ*, *ἥπατος*. Kretschmer, KZ. XXXI, 346 n. makes a suggestion of which it will be necessary to speak in dealing with the meaning of nouns in *-ωμα*. He says: "Einige von den nomina auf *-μα* wie *ἀέτωμα*, 'das mit *ἀετοί* (giebeln) versehene,' *πλευρώμα*, *χρύσωμα*, *ἀργυρώμα*, *χάλκωμα* könnten ihrer bedeutung nach die substantivirten neutra von adjektivstämmen auf *-ment-* (ai. *pacumant* mit vieh versehen) sein; dann wäre *τ* bei ihnen ursprünglich und von hier aus in die flexion der andern neutra wie *ὄνομα* übertragen." Theories introducing *-ment-* may find support in the relations of Aryan *-van-* and *-vant-*.

² The *m* of Skt. *stāmū-* (of uncertain meaning, RV. VII, 20.9), Gr. *στωμύλος*, is probably radical, but *στόμα* is to all intents a *ματ-* noun. Cf. *δῶμα*. *mm-* is not an IE. combination (see below, p. 158). Here, too, then, we may perhaps speak of a suffix *-mu-*.

(9) Ar. *-mant-* : Skt. *yātumánt-*, *gómant-* 'wizard,' Av. *gao-mant-* 'rich in cattle.'

(10) Gr. *-μαρ-* : *τέκμαρ*, *μῦμαρ* Hesych., *μῶμαρ* Lyc. (cf. *ἀμύμων*, *μῶμος*).

STEMS IN *-μεν-*.

To this group belong only a few words, all of them masculine substantives accented on the final. The radical vowel is of the weak grade in all except possibly *ποιμήν* (Lith. *pēm̃ũ*), which Brugmann, *Grundriss*² I, 803, explains as a shortening of IE. *pōĩ-*¹ and here, too, we ought perhaps to recognize the type seen in Skt. *çeṣe*, Gr. *κεῖσαι*. Cf. Wackernagel, *Altind. Gram.* I. 90.

The suffix was not available for new formations in Greek. Nor did it combine with other elements to form new suffixes; *ἀντμήν*, which alone could be considered, contains, according to Bloomfield's explanation (p. 123), the IE. suffix *-tmen-*.

The forms occur as follows:

πυθμήν *Ep.*: *Hes. Il. Od.—*Lyr.*: *Solon *Theogn.; *Hipponax; *Anaer.; *Bacchyl. *Pind.—*Tr.*: (lyr.) Aesch.; (dial.) Aesch. Ion. *Soph.—*Com.*: (dial.) 896.—*Hist.*: ———.—*Or.*: ———.—*Phil.*: *Arist. Plat. Theophr.

λιμήν *Ep.*: *Emped. *Hes. *Hymn. Il. Od.—*Lyr.*: Theogn. *Crit.—*Tr.*: (lyr.) Eur. *Soph.; (dial.) Aesch. Crit. Eur. Soph.—*Com.*: ———.—*Hist.*: Hecat. Theopomp. Thuc. Xen.—*Or.*: Aeschin. Ant. *Din. *Hyp. Isocr. Lyc. *Lys.—*Phil.*: Arist. Plat.

ποιμήν *Ep.*: Hes. Il. Od.—*Lyr.*: Theogn.; *Semon.; Sapph.; Alcman. *Bacchyl. Pind.—*Tr.*: (lyr.) Eur. *Soph.; (dial.) Aesch. Eur. Soph.—*Com.*: (dial.) *Anaxan. *Crat. *Men.—*Hist.*: Xen.—*Or.*: *Dem.—*Phil.*: Arist. Plat.

ἐπιποιμήν *Ep.*: *Od.

*φιτυποίμην*² *Tr.*: (dial.) *Aesch.

ἀντμήν *Ep.*: *Il. *Od.

ύμήν *Phil.*: Arist. Theophr.

*Ύμήν*³ *Tr.*: (lyr.) *Eur.

¹The relation of *ποιμήν* to *πῶν*, Skt. *pāyú-s* 'guardian,' seems to me so evident as to make quite untenable Prellwitz's explanation of the word as a compound.

²On the accent see Lobeck, *Paralipomena* 195, Chandler, *Greek Accentuation* 168.

³*ύμναιος* as early as Il.

ὑποπυθμένες is found in good MSS. of Il. XI, 635, but the editors agree in reading *ὑπὸ πυθμένες*. *ἀρχιποίμην* occurs in NT. *ἀτμὴν* 'servant,' a word of uncertain etymology, is reported EM. 164.32; cf. *ἄτμενος* Hesych., Eust., *ἀδμενίδες* EM.

STEMS IN -μον-.

Nouns in -μων- are for the most part paroxytones, but a few accented on the final occur in all periods. These are all substantives. *δαιτυμών* is clearly derived from *δαιτύς*. *θηλαμών* (: *θηλή*), *ἀγρεμών* (: *ἄγρα*) and *ἀκρεμών* (: *ἄκρος*) are also secondary. *ἡγεμών* is associated with *ἡγέομαι*, *κηδεμών* with *κῆδω* (cf. *ἀκῆδεσα*). Parallels with forms in -μος occur as follows: *χηραμών* Orph. Arg.: *χηραμός*, *σταθμόνες*· *φλιαί* Hesych.: *σταθμός*, *μορμών*: *μόρμοι*· *φόβοι κενοί* Hesych. *δεγμών*· *χρόνος* and *δεμών*· *χρόνος* M. Schmidt regards as corruptions of Aramaic *wəṣmān* 'time' (Daniel), but the etymological meaning of *χρόνος* 'the taker,' illustrated by Theodectes fr. 9 *ἀλλ' ὁ μυρίος χρόνος | τὰ πάντα ἁμαυροί χυπὸ χεῖρα λαμβάνει*, justifies our associating *δεγμών* with *δέχομαι*; probably also *δεμών* 'the binder' with *δέω*.

The forms occur as follows:

θηλαμών Tr.: Thespis—Com.: Sophron.

ἡγεμών Ep.: Il. Od.—Lyr.: *Mimn. Solon. Theogn.; Pind. *Simon.—Tr.: (lyr.) Aesch.; (dial.) Aesch. Eur. Soph.—Com.: (dial.) *Ar. Dionys. Men.—Hist.: Hdt. Thuc. Xen.—Or.: Aeschin. Dem. Din. Hyp. Isocr. Lyc. Lys.—Phil.: Arist. Plat.

προηγεμών Or.: *Dem.

κατηγεμών Hist.: Hdt.

κηδεμών Ep.: Il.—Lyr.: Theogn.; *Simon.—Tr.: (lyr.) *Aesch. *Soph.; (dial.) *Soph.—Com.: (lyr.) Ar.; (dial.) *Alex. *Men.—Hist.: Xen.—Or.:¹ ———.—Phil.: Plat.

*ἀγρεμών*² Tr.: *Aesch.

*ἀκρεμών*² Lyr.: Simon.—Tr.: (dial.) Eur.—Phil.: *Arist. Theophr.

μορμών Com.: (dial.) Ar.—Hist.: *Xen.

δαιτυμών Ep.: Od.—Lyr.: *Alcm.—Tr.: (lyr.) *Eur.—Com.: (dial.) Strato.—Hist.: Hdt.—Or.: ———.—Phil.: *Arist. Plat.

¹ *κηδεμονία* Hyp. Cognates of *κηδεμών* are similarly infrequent in prose.

² *ἀγρεμών* and *ἀκρεμών* are also reported as paroxytones, but all occurrences of the words are given here without regard to variations in accent.

Paroxytone nouns of agency appear in adjectives in *-μων*, such as *ἴδμων*, *τλήμων*. Of these *στήμων*, *δαίμων*, *πνεύμων*, *ἰχνεύμων*, *γνώμων* are specialized in meaning and used as substantives. The substantival use of *ἄκμων* and perhaps of *τέρμων* (: Lat. *termō*, Ennius), *πλεύμων* (: Skt. *klōman-*) comes from Indo-European times. *μούσμων*, Strabo, the name of a Sardinian animal, is of unknown origin. *ἀρτέμων*, NT., seems to be based on the same noun as *ἀρτάω*, and *ἀγρέμων*, *ἀκρέμων*, also reported oxytone, are similarly formed.

Adjectives of this class are largely compounds, and it is not always possible to say whether a particular form is a determinative compound based on an adjective of agency or a possessive based on a substantive of action.¹ The verbal idea is naturally suggested in those words by the side of which simple nouns of agency are found: thus *πολυθεάμων* (: *θεάμων* Anth.), *ἀνελεήμων* (: *ἐλεήμων*), *εὐτλήμων* (: *τλήμων*), *ἄειμνήμων* (: *μνήμων*). At other times the assumption is made likely by the occurrence of equivalent forms in *-της*: thus *ἵπποβάμων* with *ἵπποβάτης* Aesch., *τεθριπποβάμων* with *τεθριπποβάτης* Hat., *πολυδέγμων* with *πολυδέκτης* Hymn. On the other hand, compounds of *δαίμων*, *τέρμων*, were certainly felt as possessives, nor can there be any doubt concerning forms in *-αίμων* (: *αἶμα*), *-εἰμων* (: *εἶμα*), *-δέρμων* (: *δέρμα*), *-κύμων* (: *κύμα*). The passive value of other words, e. g. *ὑδατοθρέμμων*, *ἀπλήμων*. *ἄπληστος*, Hesych. leads to the same conclusion. Finally, the second member is felt to be nominal when the verbal idea dominates the first: thus *φιλοθεάμων*, *μνησιπήμων*, *λυσιπήμων* Orph.

The vocalism of the root is the same as in neuters in *-μα*. The normal grade is characteristic of the formation: thus *αὐτορέγμων*, *ἥμων*, *μνήμων*.² *πολυθρέμμων*, *πνεύμων*. The weak grade

¹ *συμφράδμων*, *ἐπιδῶμων* Anth., *ὑποθήμων* Hesych., *ἀνεγέρμων* Anth., *ἐπιλήσμων*, *διαγνώμων*, *συγγνώμων*, *ἐπιγνώμων* belong directly to the compound verbs *συμφράζομαι*, etc. Of these there is, of course, no doubt.

² But *ā* in *-βάμων* even in Attic. In Il. IV, 433, where the editors read *πολυπάμονος*, most MSS. have *πολυπάμμονος*, which Cauer, Grundfragen 100, accepts. For *πας*-, which must in that case be assumed, Hoffmann, Gr. Dial. II, 484, cites Cret. *παστάς*. Lobeck, Phryn. 428 ff., discusses the occurrences

appears in *φράδμων*, *ἴδμων*, *πυκνάρμων*, *χαρμοσύνη*¹ Plut. (*χαρμόσυνος* Hdt.); with this compare the weak vocalism of the verbs *φράζω*, *ἴδμεν*, *ἀραρίσκω*, *χαίρω*. Roots with dissyllabic forms appear in the long monosyllabic form: *ἐγκλήμων* Anth., *τλήμων*, *ἀκύμων* 'barren'; *τεράμων* is the only exception.² *ἀμύμων* is related to *μῶμος* as *ζύμη* to *ζωμός*; Meister, however, *Sächs. Ges. W.* 1894. II, 153 ff., connects it with *ἀμύνω*. *αἷμων* 'blood-stained' and *αἷμων* 'skilled' are certainly without parallel verb-forms.

The occurrence of futures and σ-aorists with *η* accounts for the *η* of *δαήμων*, *διζήμων* Nom., *θελήμων* Ap. Rh., *ἐθελήμων*, *βλαστήμων* Nicand., *μαχήμων*; with *ἀλιτήμων* (and *ἀλίτημα* Anth.) we may associate *ἀλιτήμενος*. A suffix *-ημον-* might in this way easily come into use, but in primary formations it seems not to have been well established. *δειδήμων* seems to be such a form. *εἰδήμων* Anth., *ψευδήμων* Anth., *ἔθημων* Musae. *πειθήμων* Anth. are doubtful.

Whether these are secondary derivatives from stems in *-εσ-* or not, there can be no doubt of the relation of *ἀδήμων* to *ἄδος* Il., *ἀνθήμων* Nicand. to *ἄνθος*, *ἀνθέω*, *πενθήμων* to *πένθος*, *πενθέω*, *ἀβακήμων* ἄλαλος Hesych. to *ἀβακής*, *ἀβακέω*, *ἀφνήμων* to *ἄφνος*, *αἰδήμων* to *αἰδώς*, *αἰδέομαι*.³ Many others are associated with denominative verbs: *θεάμων* Anth., *μειδάμων* Epigr. (Kaibel), *μυκάμων* Epigr., *τεχνήμων* Opp., *γοήμων* Anth., *νεμεσήμων* Nonn., *καυχήμων* Babr. with verbs in *-άω*, *-άομαι*, *ἐλεήμων*, *νοήμων*, *τηρήμων* Or.

of "Doric *ā*" in Attic. To his list add from nouns in *-μα* *βόαμα* Aesch. (dial.), *πόρπαμα* Eur. (dial.); *θολνάμα*, which is found only in lyric passages, may also be placed here in view of *θοινάτωρ* Eur. (dial.). It is significant that the corresponding verbs show *ā* throughout. So *ἀκράμα*, *ἀκροάομαι*, which may be for *-οα-*. With *-βάμων* appears *βήμα*; of the form in *-ρός* related to *νάμα* we cannot be sure, for *ναρός* occurs only in lyric passages, and *νηρός* is not reported until late. *ἐπάμων* Ath. from the *Γλώσσαι* of Clitarchus is evidently related to *ἐπομαι*; for the *α* there is no parallel.

¹ Abstracts in *-οσύνη* so largely belong to adjectives in *-ων* that forms in *-μοσύνη* as well as in *-μονία* may be cited where those in *-μων* are wanting.

² Cf. *τελαμών* -*ῶνος*.

³ So *αἰσχήμων* (: *αἰσχος*) Anth. Plan. I, 15, unless we should read *αἰσχροήμων* (: *αἰσχροός*).

Sib., ἀρρωστήμων with verbs in -έω,¹ ἰχνεύμων with ἰχνεύω, σεβασμοσύνη Or. Sib. with σεβαζομαι, παιγμοσύνη with παίζω, οἰκτῖρων Theocr., with οἰκτῖρω. The grammarians assume ζηλέω in explanation of ζηλήμων, and denominative verbs may, but need not, be assumed for φορβάμων Epigr. (: φορβή), παιγνιήμων² (: παιγνία), γηράμων· γράζα (γραία?) Hesych. (: γῆρας), ληθήμων³ Hesych. (: λήθη), δειλήμονες Hesych. (: δειλός). The passive meaning assigned to εὐχήμων· εὐχῆς ἄξιος Hesych. suggests that it was not associated with either εὐχομαι or a denominative based on εὐχή.⁴

Without the assumption of a suffix -σμων- the σ of φράσμων. προσέχων Hesych., ἀφράσμων, λησμοσύνη, ἐπιλήσμων, δρησμοσύνη, χρησμοσύνη, παλαισμοσύνη, κελυσμοσύνη may be explained by the influence of perfects in -σμαι, -σται, aorists in -σθην, but the σ of θεσμοσύνη certainly belongs to the suffix.

The formation of γλάμων is uncertain. The μ may be radical, but the word may for convenience be placed here.

δεκαβάμων Lyr.: *Ion.

τετραβάμων Tr.: (lyr.) Eur.

πεδοβάμων Tr.: (lyr.) *Aesch.

χορταιοβάμων Tr.: 601.

ίπποβάμων Tr.: (dial.) Aesch. *Soph.—Com.: (lyr.) *Ar.

τεθριπποβάμων Tr.: (lyr.) *Eur.

πτεροβάμων Ep.: *Emped.

μακροβάμων Phil.: *Arist.

τριτοβάμων Tr.: (lyr.) *Eur.

λεοντοβάμων Tr.: (dial.) *Aesch.

σκηπτοβάμων Tr.: (dial.) *Soph.

βραδυβάμων Phil.: *Arist.

βραχυβάμων Phil.: *Arist.

¹ δηλήμων with the presumably denominative δηλέομαι.

² παιγνιήμων Hdn. is probably to be explained in the same way as ὕγεια.

³ Reading ληθημόνεσσι for ληθημόνοισι.

⁴ The development of meaning in τεχνήμων from 'cunning' to 'cunningly made' (Anth. Pal. IX, 504) is easier. Would Kretschmer explain these as possessives, transfers from -ment- to -men-? (Cf. KZ. XXXI, 346).

- ταχυβάμων *Phil.*: *Arist.
 πολυθεάμων *Phil.*: *Plat.
 γλάμων *Com.*: (dial.) Ar. *Eupol.—*Or.*: *Lys.
 πολυπάμων *Ep.*: *Il.
 τεράμων *Phil.*: Theophr.
 ἀτεράμων *Com.*: (lyr.) *Ar.; (dial.) *Ar.—*Phil.*: Plat. Theophr.
 -πράγμων. See compounds.
 οἰκοδέγμων *Tr.*: 594.
 κυμοδέγμων *Tr.*: (dial.) *Eur.
 νεκροδέγμων *Tr.*: (lyr.) *Aesch.
 ὀϊστοδέγμων *Tr.*: (lyr.) *Aesch.
 πολυδέγμων *Ep.*: *Hymn.
 αὐτορέγμων *Tr.*: (dial?) *Aesch.
 παιγμοσύνη *Lyr.*: *Stesich.
 φράδμων¹ *Ep.*: *Il. *Orac. in Hdt.
 ἀφράδμων *Ep.*: *Hymn.
 συμφράδμων *Ep.*: *Il.
 ὁμοφράδμων *Poet in Plat. *Epist.* I.
 πολυφραδοσύνη *Phil.*: *Archyt.
 ἰδμοσύνη *Ep.*: *Hes.
 ἦμων *Ep.*: *Il.
 μεθήμων *Ep.*: *Il. *Od.
 συνημοσύνη *Ep.*: *Il.
 ἀσυνήμων *Tr.*: (dial.) *Aesch.
 ἐφημοσύνη *Ep.*: *Il. Od. *Hymn.—*Lyr.*: *Pind.—*Tr.*: (lyr.) *Soph.
 δαήμων *Ep.*: Il. Od.—*Lyr.*: Archil.—*Hist.*: *Xen.—*Phil.*: Plat.
 ἀδαήμων *Ep.*: *Emped. Il. Od.—*Lyr.*: *Pind.—*Hist.*: *Hdt.
 ἀδημονέω² *Tr.*: (dial.) *Eur.—*Hist.*: *Xen.—*Or.*: *Dem.—*Phil.*: Plat
 μελεδήμων *Ep.*: *Emped.
 αἰδήμων³ *Hist.*: Xen.—*Phil.*: Arist.
 δειδήμων *Ep.*: *Il.
 ἐλεήμων *Ep.*: *Od.—*Lyr.*: ———.—*Tr.*: ———.—*Com.*: (dial.) *Ar
 — *Hist.*: ———.—*Or.*: *Dem. Isocr. *Lys.—*Phil.*: Arist.

¹ φραδοσύνη Hes.

² ἀδήμων restored by Littré to Hipp.

³ αἰδημοσύνη Zeno.

- ἀνελεήμων *Or.*: *Ant.—*Phil.*: *Arist.
 ἀνηλεήμων *Com.*: *Nicochares.
 -θήμων. See possessive compounds.
 πενθήμων *Tr.*: (lyr.) *Aesch.
 -απεχθήμων. See possessive compounds.
 παιγνήμων *Hist.*: *Hdt.
 ἀλήμων *Ep.*: Od.
 ἐθελήμων *Phil.*: *Plat.
 δηλήμων *Ep.*: *Il. Od.—*Hist.*: Hdt.
 ζηλήμων *Ep.*: *Op.
 φιλοσύνη *Lyr.*: *Theogn.
 τλήμων¹ *Ep.*: *Batr.*Hymn. Il.—*Lyr.*: *Aesch.*Plat.; *Theogn.*Tyr.;
 *Pind.—*Tr.*: (lyr.) Aesch. Eur. Soph.; (dial.) Aesch. Eur. Soph.—
Com.: (lyr.) Ar.; (dial.) Ar. 386.—*Hist.*: Xen.
 παντλήμων *Tr.*: (lyr.) *Eur. *Soph.; (dial.) *Soph.
 δυστλήμων *Ep.*: *Hymn.
 εὐτλήμων *Tr.*: (lyr.) *Aesch.
 πολυτλήμων *Ep.*: *Il. *Od.—*Com.*: (dial.) Ar.
 μνήμων² *Ep.*: Od.—*Lyr.*: ———.—*Tr.*: (lyr.) Aesch.; (dial.) Aesch.
 *Soph.—*Com.*: (lyr.) Ar.; (dial.) *Ar.—*Hist.*: *Xen.—*Or.*: ———.
 —*Phil.*: Arist. Plat.
 ἀμνήμων³ *Lyr.*: *Pind.—*Tr.*: (dial.) *Aesch. *Eur. *Soph.—*Com.*:
 ———.—*Hist.*: ———.—*Or.*: *Ant.—*Phil.*: Arist. Plat. See also
 possessive compounds.
 ἀειμνήμων *Phil.*: *Arist.
 ἱερομνήμων *Com.*: (dial.) *Ar.—*Or.*: Aeschin. Dem.—*Phil.*: *Arist.
 ἀφνήμων *Ep.*: *Antim.
 νοήμων *Ep.*: Od.—*Hist.*: *Hdt.
 ἀνοήμων *Ep.*: Od.
 πημοσύνη *Tr.*: (lyr.) Aesch. *Eur.
 ἀπήμων *Ep.*: *Hes. *Hymn. Il. Od.—*Lyr.*: Semon. *Theogn.; Pind.—
Tr.: (dial.) *Aesch. *Eur. See also possessive compounds.
 παναπήμων *Ep.*: *Hes.

¹ τλημοσύνη Archil.

² μνημοσύνη Il.; Arist. Crates Cratin. Solon Xen. Sapph. Pind.; Eur.;
 μνημόσυνος Xenophanes; Hdt.; μνημονεύω Cratin.; Thuc.; Aeschin. Dem. Din.
 Hyp. Isae. Isocr. Lyc.

³ ἀμνημονέω Cerc.; Men.; Thuc. Xen.; Aeschin. Dem. Isae. Isocr. Lyc. Lys.

-πήμων. See possessive compounds.

-ρήμων. See possessive compounds.

χρημοσύνη *Lyr.*: Theogn.—*Tr.*: (*lyr.*) *Soph. 509. See also possessive compounds.

-σήμων. See possessive compounds.

ἀλιτήμων *Ep.*: Il.

-κτήμων. See possessive compounds.

στήμων¹ *Ep.*: *Batr. *Hes.—*Lyr.*: ———.—*Tr.*: ———.—*Com.*:
(*dial.*) Ar. *Herm. *Men. *Plat.—*Hist.*: *Xen.—*Or.*: ———.—
Phil.: Arist. Plat.

ἐπιστήμων *Ep.*: *Od.—*Tr.*: (*dial.*) Eur. *Soph.—*Hist.*: Thuc. Xen.—
Phil.: Arist. Plat.

ἀνεπιστήμων *Hist.*: Hdt. Thuc. Xen.—*Phil.*: Arist. Plat.

ἄρρωστήμων *Com.*: *Eupol.

μαχίμων *Ep.*: *Il.

-σχήμων. See possessive compounds.

αἶμων 'skilled' *Ep.*: *Il.

αἶμων 'blood-stained' *Tr.*: (*lyr.*) *Aesch. *Eur. See also possessive compounds.

δαίμων² *Ep.*: Emped. Hes. *Hymn. Il. Od. Parm.—*Lyr.*: *Phocyl. *Plat. Theogn.; Archil. *Solon; Alc. Bacchyl. *Corinna *Diag. *Philox. Pind. *Telest.—*Tr.*: (*lyr.*) Aesch. Eur. Soph.; (*dial.*) Aesch. Chaer. Crit. Eur. Soph. Theod. Xenocl.—*Com.*: (*lyr.*) Ar.; (*dial.*) Alex. Anaxan. Ar. *Crat. *Eriph. *Mnes. *Nicol. *Nicostr. Plat. Theop. *Timocl. *Xenar.—*Hist.*: Hdt. *Theop. Thuc. Xen.—*Or.*: Aeschin. *And. Ant. Dem. *Din. Isocr. *Lyc. Lys.—*Phil.*: Arist. Plat. See also possessive compounds.

-είμων. See possessive compounds.

ἄκμων *Ep.*: *Hes. Il. Od.—*Lyr.*: *Pind.—*Tr.*: (*lyr.*) *Aesch. *Eur. *Soph.—*Com.*: (*dial.*) *Aristophon *Cratin.—*Hist.*: *Hdt.—*Phil.*: Arist. See also possessive compounds.

βιοθρέμμων *Com.*: (*lyr.*) *Ar. See also possessive compounds.

πέλειοθρέμμων *Tr.*: (*dial.*) *Aesch. See also possessive compounds.

χιονοθρέμμων *Tr.*: (*lyr.*) *Eur. See also possessive compounds.

πολυθρέμμων *Tr.*: (*lyr.*) *Aesch. See also possessive compounds.

-σκόμμων. See possessive compounds.

¹ σσημονίας Cratin.

² δαιμονία Simon.; δαιμόνιος Eupol.; Hyp.; δαιμονίῳ Philem.

ἄρμονία *Ep.*: *Hes. *Il. Od.—*Lyr.*: *Ion. Phocyl.; *Lasus Pind. *Pratinas.—*Tr.*: Aesch. Eur. Soph.—*Com.*: *Anaxan. Ar. *Epicr. Pherecr. 348.—*Hist.*: Hdt.—*Or.*: ———.—*Phil.*: Arist. Plat.

βητάρμων¹ *Ep.*: Od.

χαρμόσυνος *Hist.*: *Hdt.

-δέρμων. See possessive compounds.

τέρμων *Tr.*: (lyr.) Aesch. Eur.; (dial.) Eur. See also possessive compounds.

ἀσπιδοφέρμων *Tr.*: (lyr.) *Eur.

ἀνοικτίρμων *Tr.*: (dial.) *Soph. See also possessive compounds.

ἀφράσμων *Tr.*: (dial.) Aesch.; Soph.

-χασμων See possessive compounds.

λησμοσύνη *Ep.*: *Hes.—*Tr.*: (lyr.) *Soph.

ἐπιλήσμων *Com.*: (lyr.) *Ar.; (dial.) Ar. *Cratin. *Metag.; *Hist.*: Xen.—*Or.*: *Aeschin. *Lys.—*Phil.*: Plat.

δρησμοσύνη *Ep.*: *Hymn.

χρησμοσύνη *Lyr.*: *Tyr. — *Hist.*: *Hdt.—*Phil.*: Heraclit.

παλαισμοσύνη *Ep.*: *Il. Od.—*Lyr.*: *Tyr. *Xenophanes.

-παίσμων. See possessive compounds.

κελευσμοσύνη *Hist.*: *Hdt.

πλεύμων,² πνεύμων *Ep.*: *Il.—*Lyr.*: *Archil.; *Alcae.—*Tr.*: (lyr.) *Aesch.; (dial.) *Aesch. Eur. Soph.—*Com.*: (dial.) Ar. *Eub. 633.—*Hist.*: ———.—*Or.*: ———.—*Phil.*: Arist. Hipp. Plat.

ἰχνεύμων *Com.*: (dial.) *Eubul.—*Phil.*: Arist.

-κύμων. See possessive compounds.

ἀμύμων. See possessive compounds.

ἀτρύμων. See possessive compounds.

γνώμων³ *Lyr.*: Theogn.—*Tr.*: (lyr.) *Aesch.; Soph.—*Com.*: ———.—*Hist.*: *Hdt. *Thuc. Xen.—*Or.*: *Lys.—*Phil.*: Arist. See possessive compounds.

¹ On the lack of aspiration see Wackernagel, *Vermischte Beiträge zur gr. Sprachkunde* 5.

² πνεύμων seems to be due to the effort to give meaning to an inherited πλεύμων. Eustathius 483.10 declares πλεύμων to be the Attic form, but the MS. evidence is conflicting, and editors differ regarding the use of the two words. For Homer, Alcaeus, Archilochus, Euripides, πν- has strong support. In Sophocles, according to L., πλ- occurs in two of three passages; for Aristophanes R gives each form in one passage. Hermann adopts πλ- for Plato; for Aristotle see Bonitz' Index. Cf. Lobeck, *Phrynichus* 305 n., *Pathologiae Elementa* II, 343.

³ γνωμονικός Plat., γνωμοσύνη Solon.

ἀγνώμων¹ *Lyr.*: *Theogn.; *Pind.—*Tr.*: (dial.) *Aristarch. *Soph.—Com.*:
 *Anaxan. *Men.—Hist.*: *Hdt. *Xen.—Or.*: *Aeschin. *Dem.* *Isocr.
 *Lyc.—*Phil.*: *Hipp. *Plat.*
 συγγνώμων² *Tr.*: (dial.) *Eur.—Hist.*: Thuc. *Xen.—Phil.*: *Arist. *Plat.*
 ἀσυγγνώμων *Or.*: *Dem.
 φνσιογνώμων³ *Phil.*: Arist.

“Hoc genus universum antiquitus poetis fere attributum est” says Lobeck, *Prolegomena* 160, citing Bekker, *Anecdota* 92.12, and Pollux IV, 11, V, 144, IX, 151. The above statement shows that scarcely any adjectives in *-μων* occur in prose; such substantives, on the other hand, as *δαίμων*, *πλεύμων*, *γνώμων* must have been in general use.

The forms in which a suffix *-μων* might be said to occur may in general best be treated as secondary developments in *-ων*. Thus, precisely as *ἀνδρῶν* is related to *ἀνήρ*, or *ρόδων* to *ρόδον*, so *κναμών* is related to *κύαμος*, *κλαυθμών* to *κλαυθμός*. Similarly, *θημών*, *χειμών* may be connected with *θῆμα*, *χειμα*. The words on which *λειμών*, *τελαμών* are based and with which *λιμήν*, *τλήμων* are nearly connected, have not survived. The basis of *πλαταμών* is seen in that of *πλαταμόδης*.

STEMS IN *-ματ-*.

Neuters in *-μα* and feminines in *-σις* are the types of nouns of action most freely productive in Greek. In general it may be said that nouns in *-σις* denote processes, nouns in *-μα* results, but the distinction cannot always be made. More precise statements will be made below.

In the case of roots which show variation of the vowel the normal grade is characteristic of nouns in *-μα* as of those in *-μων*: thus *φθέγμα* (: *φθογγή*), *πήγμα* (: *ἐπάγην*), *λείμμα* (: *λοιπός*, *ἔλιπον*), *σπέρμα* (: *σπόρος*, *σπαρτός*), *ρεύμα* (: *ροή*, *ρύσις*). The deflected grade is seen only in *ἄμοργμα*· *σύλλεγμα* *Hesych.* (cf. *ἀμοργμός*), *οἶμα* (cf. *οἶμος*), *ἄλοιμα* (cf. *ἀλοιμός*), *ὄχμα*

¹ ἀγνωμοσύνη *Eur.*; ἀγνωμονέω *Apoll.*

² συγγνωμοσύνη *Soph.*

³ φνσιογνωμονέω *Dem.*

Hesych. (cf. ὄχος). The reduced form is less rare: ἐπίταμα Plut., ἄγμα (: ἄγνυμι) Plut., ἄπαγμα Oribas., κάταγμα Hipp., δάγμα Nicand., σύρραγμα Plut., ἴθμα, κλίμα Polyb., ἀνάκλιμα Apollod., προσανάκλιμα Anth., ἔγκλιμα Polyb., ἐπίβαλμα Hesych., σύμβαλμα Suid., ἔνταλμα LXX, διάσταλμα Clem. Al., ἐπίσταλμα, ἀπόσταλμα EM., σφάλμα, ὄμμα, φθάρμα LXX. ἀπόφθαρμα Hipp., κάρμα· γλεῦκος Hesych., ἀπόκαρμα Iambl., σάρματα· καλλύσματα Hesych., πάσμα (= πείσμα) Hesych., ῥύμα Orph., ἀπόρρυμα Epiphani., χύμα, ἀνάχυμα Nicom., ἔγχυμα Galen. Hipp., παρέγχυμα Erasistr., ἔκχυμα Or. Sib., ἀπόχυμα Tim. Loer., ὑπόχυμα Clem. Al., πρόχυμα Moer.

When, as in the case of ῥεῦμα, ῥύμα, χεῦμα, χύμα, both forms occur, the shorter comes into use later. Similarly late are κάθεμα LXX, (cf. κάθεσις, κάθετος): ἔνεμα Diosc., ἄφεμα LXX, δέμα Polyb., ἄνδεμα Anth., θέμα LXX, διάθεμα Sext. Emp., ἄνθεμα Theocr., κατανάθεμα NT., παράθεμα LXX, κατάθεμα Just. M., ἐπίθεμα, περίθεμα, ἔκθεμα Polyb., ἔνθεμα Theophr., σύνθεμα LXX, ὑπόθεμα Plut., πρόσθεμα Hipp. πόμα occurs as early as Pind., ἔκπομα Hesych., πρόπομα Plut. Long forms corresponding to δόμα Def. Plat., διαδομα CIG. 1625, ἐπίδομα Ath., ἔνδομα Galen., ἀπόδομα LXX, ἀνταπόδομα LXX, do not occur.

The radical vowel of διάγματα· διασκευάσματα Hesych., σύναγμα Hipp., κάταγμα is regarded by some as weak, by others as normal. Whichever it is, the vowel of ἄγω is of the same grade.

For many roots vocalic variation is lost in Greek. The cognates of δείγμα, ἀνάδειγμα Anth., παράδειγμα, ἐπίδειγμα, ἔνδειγμα, ὑπόδειγμα, πρόδειγμα Eccl., νῆμα, διάνημα, βλέμμα, ἀνάβλεμμα, ἔμβλεμμα, ἀπόβλεμμα, πέμμα, χρέμμα Diog. L., ἔγχρεμμα Plut., ἀπόχρεμμα Hipp., στέμμα, ἀπόσκημμα, θέρμα, ζέσμα Galen, ξέσμα Anth., ἀπόξεσμα Oribas., all have the normal grade. It is presumably the deflected in οἶδμα (cf. οἶδος). The weak is seen in φράγμα, διάφραγμα, παράφραγμα, ἐπίφραγμα Hero Al., περίφραγμα Tim. Loer., ἀντίφραγμα Plut., ἔμφραγμα, πρόφραγμα, βρύγμα, ἄλμα Lycophr., ἄλμα, ὑπέραλμα Artem., παλματίας, ψάλμα Anth., διάψαλμα LXX, σύμψαλμα Eccl., ὑπόψαλμα Eccl., πρόψαλμα Eccl., κάμμα Nicoel., γράμμα, διάγραμμα, παράγραμμα, σύγγραμμα,

ἐπίγραμμα, περίγραμμα Luc., ἀντίγραμμα Luc., ὑπόγραμμα, πρόγραμμα. ἄρμα Hipp., διάρμα Polyb., ἔξαρμα Hipp., ἔπαρμα, πάραρμα Galen. πρόσαρμα Hipp., ἄρμα, χάρμα, κατάχαρμα, ἐπίχαρμα, ἔκδυμα Anth., ἔνδυμα LXX. ἐπένδυμα Plut., ὑπένδυμα Anth., ὑπόδυμα Cael. Aur., πλύμα, ἀπόπλυμα Diod., and their cognates.

A root in dissyllabic form appears only in ἔρυμα and perhaps ἔλυμα, εἴλυμα. In all other instances the long monosyllable is found: κρᾶμα Tim. Locr., σύγκραμα, βλήμα, παράβλημα, κατάβλημα Hipp., μετάβλημα Manetho. ἐπίβλημα, περιβλημα, ἀμφίβλημα, ἔμβλημα Philo, σύμβλημα LXX. πρόβλημα, ὑπέρβλημα Archimed., ἀνάκλημα Julian. ἐγκλημα, ἐπίκλημα, πλήμα Hesych., ἀνάτλημα Suid., τμήμα, περίτμημα, ἔκτμημα, ἔντμημα, ἀπότμημα, τρῆμα, περίτρημα Philo Byz., πτήμα Suid., εἰσπτήματα (definition of εἰσαφάσματα) Hesych., θύμα, ἔκθυμα, πρόθυμα, κύμα, κολόκυμα, ῥύμα, παράρρυμα, τρύμα Schol. Ar., φύμα, ἔκφυμα Hipp., πρόσφυμα Rhet., βρώμα, διάβρωμα Strabo. κατάβρωμα LXX, ἔκβρωμα, ἔμβρωμα Diosc., τρώμα (Ionic).¹ ἔκτρωμα, στρώμα, κατὰστρωμα, ἐπίστρωμα Achmies. περίστρωμα, ὑπόστρωμα. Here also σκλήμα Galen, ῥήμα, ἀνάρημα· κήρυγμα Hesych., ἐπίρρημα, ἀπόρρημα, πρórρημα Hipp., πρόσρημα, χρήμα should perhaps be placed. πτώμα (cf. πτώσις) may be compared with γνῶμα, in which the leveling is Indo-European.

The relations of the radical vowel in βάγμα, μάγμα Galen, περικατάμαγμα Hesych., ἔκμαγμα Poll., αὐτέκμαγμα, κροκόμαγμα Diosc., ἀπόμαγμα, νάγμα Joseph., σάγμα, ἐπίσαγμα, τάγμα, διάταγμα Diod., ἐπίταγμα, ἀντίταγμα Diod., σύνταγμα, ἀπόταγμα Iambl., πρόταγμα Diod., πρόσταγμα, στάγμα, ἐπίσταγμα Galen. Lex., διάσφαγμα, ἀπόσφαγμα Ael., ὑπόσφαγμα, πρόσφαγμα, ἄμμα, κάθαμμα, περίαμμα Polyb., ἄναμμα Plut., ἔναμμα Plut., σύναμμα, ἔξαμμα Plut., ἔφαμμα Polyb., βάμμα, ἔμβαμμα, σκάμμα, βλάμμα Plut., ῥάμμα (: ῥαίνω) Apollod., ῥάμμα (: ῥάπτω), διάρραμμα Plut., are uncertain.

If θωῦμα, τρωῦμα are to be accepted as genuine,² we must recognize in them a deflected vowel corresponding to the reduced

¹On the reading τρωῦμα see Smyth, *Ionic Dialect* 189, 230.

²See Smyth, *Ionic Dialect* 189, 230.

ον of θαῦμα, τραῦμα. With the latter forms must be placed καῦμα, κατάκαυμα Hipp., ἔγκαυμα, ἐπικάυμα Galen, ἔκκαυμα, ὑπέκκαυμα, πρόσκαυμα LXX, κλαῦμα, ἀπόκλαυμα Arr.

χναῦμα (cf. χνόος) seems to be due to χναῶ, and the vocalism of διάπαυμα, ἀνάπαυμα, κατάπαυμα, θραῦμα is the same as that of παῶ, θραῶ.

Many verbs without vocalic presents have in other tenses forms with η. In such cases the nouns of action end in -ημα: βόσκημα with βόσκω, βοσκήσω, ἐβοσκήθην, βοσκητέον, and similarly μινύθημα¹ Hipp., θέλημα, μέλημα, ὀφείλημα, μέλλημα, βούλημα, ὠδίνημα Eumath., ἀλέξημα, αὔξημα Hipp., ὑπεραύξημα Galen, ἔψημα, ἐνέφημα Aretae., συνέφημα Galen, ἀφέψημα Diosc., ἐναφέψημα Aretae., and δέημα, οἶημα Plut. In the following also the η-forms prevail over the varying present types: φάγημα Demetr., προσφάγημα Aesop, μάθημα, ἀπομάθημα Hipp., πάθημα,² προπάθημα Hesych., αἴσθημα, ἐπαίσθημα Epicur., ὀλίσθημα, παρολίσθημα Eccl., ἔχθημα Phot., ἀπέχθημα, ἀπολάκημα· ῥίπισμα Hesych., ὄφλημα, δράμημα, εὔρημα, ἀνεύρημα Paus., ἐξεύρημα, παρεύρημα Paus., ὑφεύρημα Eriphan. The influence of the aorist passive is evident in ἥσθημα, ἐλελίχθημα Hesych., ῥύημα Galen.

No verbal forms with η can be cited for ἄγημα,³ θέλγημα Suid. (cf. θέλγητρον Eur.),⁴ στέργημα (cf. στέργηθρον Aesch.), ἴζημα Strabo, ἐνίζημα Clem. Al., θύημα⁵ Timae. Lex., ἄλφημα CIG. 2266 (cf. ἄλφημα Gloss.), τεύχημα.

From denominative verbs in -έω nouns in -ημα are formed with great freedom, θάμβημα Manetho from θαμβέω (: θάμβος), φόβημα from φοβέω (: φόβος), λαλάγημα from λαλαγέω (: λάλαξ,

¹Veitch cites μινυθέω from Hipp. III, 330; elsewhere only μινύθω occurs.

²Only παθητός can be cited. For τράγημα, ἀποτράγημα Hesych., θίγημα Anth., ἄδημα· ἄδος, ψήφισμα, δόγμα Hesych., ἴδημα· ὄραμα Hesych., which agree in vocalism with the second aorists τραγεῖν, θιγεῖν, ἀδεῖν, ἰδεῖν, no forms with η occur.

³Doric, equivalent to ἡγημα according to Lobeck, Paralipomena 447. Cf. ἀγήτωρ· ὁ τῶν Ἀφροδίτης θυγλῶν ἡγούμενος ἱερεὺς ἐν Κύπρῳ Hesych.

⁴θέλγημα occurs in Hesych., θέλκητρον in Soph.

⁵θύωμα is from θυόω; θύαμα Hesych. and θύημα may be from denominative verbs in -άω, -έω.

λαλαγή), πλατάγημα Theocr. from πλαταγέω (: πλαταγή) and similarly πατάγημα, ἄλγημα, μόγημα Nicet., στύγημα, κελάδημα, οἶδημα, ἄνθημα· ἐξάνθημα Hesych., ἐξάνθημα, ἐπάνθημα Iambl., πένθημα, πόθημα Hesych., ἐπιπόθημα Aquila, ἔσθημα, ἐρεύθημα Galen, μύθημα Theod. Prodr., παραμύθημα Phot., μόχθημα, θάκημα, οἶκημα, διοίκημα Hesych., ἄσκημα (ἀσκέω from ἀσκός?), δίσκημα, λάλημα, ὠφέλημα (ὠφελέω from ὄφελος?), ἐπωφέλημα, προσωφέλημα, θυήλημα, ἄθλημα, ὕθλημα Gloss., ἀπείλημα, ὁμίλημα, πῖλημα, φίλημα, καταφίλημα Philo, ἐγκύκλημα, παρεγκύκλημα, ἐκκύκλημα Poll., εἰσκύκλημα Poll., ἄντλημα Plut., ἐξάντλημα Aretae., ἐπάντλημα Diose., προσάντλημα Galen, κατάντλημα Diose., ὄτλημα Hesych., αὖλημα, προαὖλημα Hesych., ἐκκαὺλημα Galen, θρύλ(λ)ημα LXX, ὄχλημα Sext. Emp., παρενόχλημα Philo, πώλημα CIG. Sic. et It. 430, ἀμπώλημα Tab. Heracl., ἀρίθμημα, μίμημα, ἀπομίμημα, χραίσμημα Nonn., κόσμημα, ἐπικόσμημα Eccl., περικόσμημα Eccl., προκόσμημα Diog. L., προσκόσμημα CIG. 1104, 3080, ἐξουθένημα LXX, τιθήνημα, σκήνημα,¹ θρήνημα, ῥίνημα,¹ πόνημα, διαπόνημα, φρόνημα, καταφρόνημα, γειτόνημα. ἀρχιτεκτόνημα Luc., ὦνημα CIG. 82, κοινώνημα, φώνημα, ἀναφώνημα Plut., ἐπιφώνημα Demetr. Phal., ἐκφώνημα Eccl., ὑποφώνημα Eccl., προσφώνημα, νόημα, διανόημα, κατανόημα, ἐπινόημα, ὑπονόημα Hipp., λύπημα, δούπημα Or. Sib., κτύπημα, βάρημα Byz., φλυάρισμα Dion. H., παραφλυάρισμα Eccl., ὄμβρημα LXX, προτέρημα Polyb., καρτέρημα, ὑστέρημα LXX, λήρημα, παραλήρημα Dio C., τήρημα Apollon., παρατήρημα Dion. H., λοιδόρημα, κόρημα, περικόρημα EM., ἱστόρημα Anacreont., φόρημα, διαφόρημα LXX, ἐπιφόρημα, περιφόρημα Gloss., ἐκφόρημα Poll., συμφόρημα Philo, προσφόρημα, μέτρημα, καταμέτρημα, ἀπομέτρημα Gloss., οἴστρημα, οὔρημα, μαρτύρημα, ὄρημα Hesych., δώρημα, αἰώρημα, ἐναιώρημα Hipp., ἀπαιώρημα Hipp., χώρημα Galen, διαχώρημα Hipp., ἀναχώρημα, συγχώρημα Polyb., ὑποχώρημα, προχώρημα LXX, μίσσημα, νόσημα, ἐκθάρσημα Plut., πάτημα LXX, καταπάτημα LXX, περιπάτημα Hesych., ἀποπάτημα, κράτημα Galen, αἴτημα, ἀπαίτημα M. Anton., κέντημα, κατακέντημα, προκέντημα Clem. Al., κρότημα, συγκρότημα Greg. Nyss., ἀποκρότημα Strabo, μύημα Eccl.,

¹ This might as well be connected with the denominative in -ᾶω.

διαπύημα, παραπύημα Hipp., περιπύημα Hipp., ἐκπύημα, ἐμπύημα,¹ ψόφημα Eriphan., ἰάχημα, ἥχημα, περιήχημα Iambl., ἐνήχημα Iambl., ἀπήχημα, παρήχημα Suid., στοίχημα Byz., ὄχημα, αὔχημα. To these may be added ἐρύθρημα Greg. Nyss., connected with ἐρυθραίνω. So μελέδημα, ἐρύθημα, ἀλίτημα Anth., are connected with presumably denominative verbs in -αίνω, and only ἀκολάστημα.

The following are based on derivatives in -έω from compounds, for the most part possessive: μεσολάβημα Eust., ἀσέβημα, δυσσέβημα Dion. H., εὐσέβημα, δικαιοπράγημα, κακοπράγημα Eccl., συγκακοπράγημα Nicet., ἀδικοπράγημα Stob., καινοπράγημα Eust., δυσπράγημα Nicet., εὐπράγημα App., χορήγημα Plut., παραχορήγημα Poll., ἐπιχορήγημα Ath., στρατήγημα, ἀντιστρατήγημα Math., ἀλόγημα Polyb., γεναλόγημα Eust., ψευδολόγημα Schol. Ap. Rh., λιθολόγημα, ἀνθολόγημα Eust., μυθολόγημα, φυσιολόγημα, μιμολόγημα Eriphan., ψαλμολόγημα Eccl., ὁμολόγημα, χρησιμολόγημα Tzetz., σεμνολόγημα Sext. Emp., ὕμνολόγημα Eccl., προτεχνολόγημα Steph. B., ἀπολόγημα, κομπολόγημα Byz., ληρολόγημα Eccl., ἀστρολόγημα Tzetz., μωρολόγημα, στρατολόγημα Nicet., βαπτολόγημα Eccl., ψηφολόγημα Gloss., βραχυλόγημα Tzetz., ἐνάργημα, καλλιέργημα Eus., ἐνέργημα Polyb., συνέργημα Polyb., δυσέργημα Diosc., μυθούργημα Gramm., σκαιούργημα Tzetz., ραδιούργημα Dion. H., δημιούργημα Zaleuc., τελεσιούργημα Polyb., ἀνοσιούργημα Philo, κακούργημα, χαλκούργημα Joseph., αλούργημα Liban., μελούργημα Eccl., ἀμπελούργημα Poll., πανούργημα, τεχνούργημα Eumath., ὑπούργημα, ιερούργημα Joseph., χειρούργημα, δραματούργημα Hesych., θαυματούργημα Heliod., τερατούργημα, ἀρρητούργημα Tzetz., λειτούργημα Plut., πλαστούργημα Eccl., ἀριστούργημα Byz., αὐτούργημα Dio C., φυτούργημα Athanas., στιχούργημα Schol., Lyc., γεώργημα, παιδαγώγημα Clem. Al., χειραγώγημα Schol. Eur., μυσταγώγημα Theod. Stud., σκευαγώγημα Nicet., ψυχαγώγημα Tzetz., ἀπαυθάδημα Dio Chrys., τραγώδημα Eumath., θεσπιώδημα Clem. Al., μελῳδήμα Plut.,

¹ The verbs on which these five nouns are based are more probably compounds of *πνέω, from which πύσις is formed, than denominatives based on compounds.

ἐπιμελῶδες Schol. Theocr., χρησμῶδες Cyrill., κωμῶδες, θρηνώ-
 δημα Schol. Soph., ψαλτῶδες Eccl., ῥαψῶδες Cyrill.,¹ παρα-
 σπόνδες Polyb., ἀνδραγάθημα Plut., τληπάθημα Schol. Aesch.,
 κενοπάθημα Sext. Emp., προπάθημα Hesych., ἡδυπάθημα Anth.,
 βοήθημα, παραβοήθημα Math., ἐπακολούθημα Plut., παρακολου-
 θημα Plut., λογοποίημα, εἰδοποίημα Theol. Arithm., μυθοποίημα
 Plut., ἰδιοποίημα Gloss., μηχανοποίημα Salust., χαροποίημα Zonar.,
 σκευοποίημα, ὀψοποίημα LXX, μνησικάκημα Eust., ἀδίκημα, ἐκδί-
 κημα Dion. H., φιλονεικήμα Phot., συνοίκημα, παροίκημα Eccl.,
 δωροδόκημα, ὑπερσάρκημα Med., πλημμέλημα, μεσεμβόλημα
 Scholl., λιθοβόλημα Theod. Prodr., φωτοβόλημα Manass., βουκό-
 λημα Babr., ἀποβουκόλημα Damasc., ὄνειροπόλημα Clem. Al.
 πυρπόλημα, ναυστόλημα, ἀσχόλημα Greg. Nyss., ἱεροσύλημα LXX,
 δυσφήμημα Plut., φιλοτίμημα Plut., περιδόμημα EM., πυργοδόμημα
 Byz., οἰκοδόμημα, περιοικοδόμημα CIG. 2561b, ἐποικοδόμημα
 Clem. Al., παροικοδόμημα, ἀνόμημα Diod., παρανόμημα, οἰκονό-
 μημα CIG. 2737a, κληρονόμημα Luc., ἀστρονόμημα Timon, εὐνό-
 μημα Chrysipp., διχοτόμημα LXX, κερτόμημα Nicet., ἐπικερτόμημα
 Demetr. Phal., ἐπιθύμημα, ἐνθύμημα, ἐπενθύμημα, λιποθύμημα
 Tzetz., μεσουράνημα Sext. Emp., ἀντιμεσουράνημα Sext. Emp.,
 ἀσθένημα, φιλοξένημα Theod. Prodr., παροίνημα Plut., ἐμπαροί-
 νημα Longin., διακόνημα, ἀσχημόνημα Nicet., εὐσχημόνημα Stob.,
 εὐδαιμόνημα Luc., ματαιοπόνημα Iambl., φιλοπόνημα Phot., συμφρό-
 νημα Theod. Stud., φιλοφρόνημα Aeschin., κenoφρόνημα Epiphan.,
 σωφρόνημα, κακοτέχνημα Joseph., φιλοτέχνημα Cicero, χειροτέχ-
 νημα Babr., κλεπτοτελώνημα Byz., παροψώνημα, ἀδόξημα Plut.,
 ἀνόημα Stob., παρανόημα Themist., περινοηματικός Stob., ἐννόημα,
 ἀγνόημα, οἰνοχόημα Plut., δημοκόπημα App., ἀτόπημα Sext. Emp.,
 ὑποτόπημα Byz., ἐπιδόρπημα Poll.,² δυσώπημα Joseph., καλλιέρημα
 Hesych., δυσημέρημα Schol. Il., εὐημέρημα Polyb., ἀκλήρημα Diod.,
 δυσκλήρημα Polyb., ναυκλήρημα Tzetz., εὐκλήρημα, ἐξάρθρημα
 Hipp., παράρθρημα Galen, εὐκαίρημα Stob., ἐγχείρημα, ἐπιχείρημα,
 ἐκχείρημα· τόλη Hesych., ψευδηγόρημα Cyrill., συνηγόρημα Dio
 C., ἀπηγόρημα, παρηγόρημα, μακρηγόρημα Tzetz., προσηγόρημα,

¹For ῥαθῶδες· ψεύσμα Hesych., Schmidt suggests ῥαψῶδες or ῥαβδῶδες.

²VI, 102; al. ἐπιδορπίσματα.

κατηγόρημα, παρακατηγόρημα Rhet., συγκατηγόρημα Log., απόρημα, διαπόρημα, έπαπόρημα Eccl., εὐπόρημα Alcidas, ἀχθοφόρημα Nicet., κλοποφόρημα Hdn., καρποφόρημα Eust., πληροφόρημα Gloss., χοιροφόρημα Hesych., πρωτοφόρημα Longus., τελεσφόρημα Schol. Synes., δορυφόρημα Plut., ἀκύρημα· ἀτύχημα Hesych., ἀμύρημα· ἀτύχημα Hesych. (: ἄμοιρος), οἰκούρημα, φρούρημα, ἐπικούρημα, ζωπύρημα Schol. Ar., ὀλιγόρημα, θεώρημα, σκαιώρημα Poll., τιμώρημα, ἀντιτιμώρημα Schol. Lyc., σκευώρημα, ταλαιπώρημα Phalar., στενοχώρημα Hesych., ἄξινοκράτημα Zonar., ἀντιστάτημα Nicet., ζυγιστάτημα Eudoc., εὐεργέτημα, ἀντενεργέτημα Hesych., ἀθέτημα LXX, νομοθέτημα, ἀστροθέτημα Suid., ψηφοθέτημα Gloss., νουθέτημα, δυσπέτημα LXX, ἀποδυσπέτημα Schol. Luc., ὑπηρετήμα, ἀμφισβήτημα, ἀτάκτημα Stob., εὐτάκτημα Stob., πλεονέκτημα, καχέκτημα Nicet., συκοφάντημα, ἀναισχύντημα, χρησιμοδότημα Eumath., ἐγκότημα Hesych., ἀβλέπτημα Polyb., δυσaréστημα Antyll., δυσχρήστημα Cicero, εὐχρήστημα Cicero, χρεώστημα Phot., ἀρρώστημα, θεοκλύτημα Theod. Prodr., σκιαγράφημα, λογογράφημα Rhet., ψευδογράφημα, πινακογράφημα Eust., στηλογράφημα Manass., συμβολογράφημα Eust., χειρογράφημα Phot., πλαστογράφημα Pandect., ζωγράφημα, φιλοσόφημα, ἐμφιλοσόφημα Greg. Naz., μονομάχημα Eust., ναυμάχημα Eumath., ξενοδόχημα Nicet., ἀστόχημα Plut., εὐστόχημα Diog. L., τριηράρχημα, ἐπιτριηράρχημα, συντριηράρχημα Inser. in Böckh's *Seevesen*, σιτάρχημα, κενεαύχημα Eust., μεγαλαύχημα Philo, τροπαιούχημα Nicet., τημελούχημα Nicet., κληρούχημα App., τοιχωρύχημα Suid., ἀτύχημα, δυστύχημα, εὐτύχημα.

The following are from verbs for which no nominal basis occurs, but which may yet be regarded as denominative: θάημα Theocr., ἀλίσγημα NT., προσκυλίνδημα Synes., πόρθημα Plut., ποίημα, παραποίημα Hipp. (?), προσποίημα, δήλημα, κήλημα, χήνημα· καταμώχημα Hesych. (cf. *χηνῆσαι*), δόνημα Luc., μουσοδόνημα, στέρημα, ἀθρήματα· δῶρα . . . ταῖς γαμουμέναις¹ Hesych., περιαιρήμα Schol. Ar., παραίρημα, ἀφαίρημα· ἀνάθημα Hesych., ζήτημα, ἐπιζήτημα Clem. Al., ὄρχημα, ὑπόρχημα. Parallel to κύρημα Phot., συγκύρημα Polyb., κύημα, ἐπικύημα, ἀποκύημα Eccl., φύημα

¹ δότημα is similarly defined.

Hipp. (?), *ρόφημα*, *ἐπιρρόφημα* Alex. Trall. are *κυρμα*, *σύγκυρμα* Boiss. Anec., *κῦμα*, *φῦμα*, *ρόμμα* Galen Lex.; corresponding verbs in *-έω* and *-ω* occur, the former being possibly denominative.¹

The verbs underlying *ῆγημα* LXX, *διήγημα* Polyb., *παρδείγημα* Philo. *περιγηγηματικός* Rhet., *ἐπεξηγηματικός* Schol. Plat., *εἰσήγημα*, *ἀφήγημα*, *ῆθημα* Oribas., *περιήθημα* Diosc., *ἀπήθημα* Galen, *παρήθημα* Galen, *ῶθημα*, *ἔλκημα*, *δόκημα*, *ἄλημα*, *εἴλημα* Hipp., *περιείλημα* Poll., *ἀνείλημα* Hipp., *ἐνείλημα* Joseph., *κίνημα*, *διακίνημα* Hipp., *ἀνακίνημα* Hipp., *παρακίνημα* Galen, *μετακίνημα* Hipp., *συγκίνημα* Sext. Emp., are probably not denominative; *προσκυνέω*, from which comes *προσκύνημα*, is certainly not.

τηλαύγημα LXX is connected with *τηλαυγής*, *λοίσθημα*· *τέλος* Hesych. with *λοῖσθος*. (ψ)ειήματα· *παίγνια* Hesych. with *ψιά*· *χαρά*, *παίγνια* Hesych., *παιδαριήματα*· *παιδάρια* Hesych. with *παιδάριον*, *χοιρίημα*· *χοιρίδιον* Hesych. with *χοιρίον*, *ἐριφιήματα*· *ἐριφοί*. *Λάκωνες* Hesych. with *ἐρίφιον*. *πάλημα* Nicand. (*παλημάτιον* Ar.) with *πάλη*, *ἀγγελημα*· *κατ' ἀγγελην* Hesych. with *ἀγγέλη*, *βήλημα*· *κόλυμα* Hesych. (β = φ ?) with *φῆλος* (?), *μάσθλημα* with *μάσθλη* Hesych., *ῦλημα* with *ῦλη*, *οὔλημα* Gloss. with *οὔλαί*, *ἰφλημα*· *τραῦμα* Hesych. with *σιφλόν*· *πηρόν* Hesych., *βρίμημα*² Anth. with *βρίμη*, *νομήματα*· *δικαιώματα* Hesych. with *νόμος*, *δρόμημα* with *δρόμος*, *περιδόμημα* EM. with *δόμος*, *πράμνημα* Poll. with *πράμνη*, *ρίπημα* Hesych. with *ρίπη*. *γλώσσημα* with *γλώσσα*, *προβατήματα*· *πρόβατα* Hesych. with *πρόβατον*, *ἀγρετήματα*· *τα ἀγ<ο>ρευόμενα τῶν παρθένων*. *Λάκωνες* Hesych. with *ἀγρεταί* Hesych., *κήτημα*(?) Diph. with *κῆτος*. *πότημα* 'draught' Hipp. with *ποτόν*, *ἰχθυήματα* Hipp. with *ἰχθύς*,³ *καρνήματα*· *κάρνα*. *Λάκωνες* Hesych. with *κάρνον*. *παρώμφημα*· *παρωνυμίασμα* Hesych. with *ὀμφή*, *τρόφημα* Hipp. with *τροφή*, *λέσχημα* Hipp. with *λέσχη*. *ὄψημα* Plut., *ἐπόψημα* CIGS. I, 2712, *παρόψημα* Ath., *προσόψημα* Diosc. with *ὄψον*. The intermediate verbs are

¹ *κῶς* is found in Ar.

² The meaning of *βρίμημα* separates it from *βριμάσμαι*, with which, on the other hand, it is natural to connect *βρίμημα*· *ἐπιπληξίς* Hesych., notwithstanding *βρίμη*· *ἀπειλή*. *ἐμβρίμημα* is certainly derived from the compound verb; *δργημα* Schol. Soph. is perhaps also better taken with the verb.

³ *ἰχθυάω* can have had no influence.

not recorded. In some instances they may have been in use, but in others their existence is very unlikely. ἤλημα 'reservoir' (?) Andania (Cauer 47) is unexplained; Sauppe reads πλῆμα.

From denominative verbs in -άω, -άομαι¹ come ἑλωβημα Epiphan., τρύγημα Tim., μειδῆμα, χλιδῆμα, θέαμα, σπάθημα· πύκνωμα Hesych., μειδίαμα Plut., ὑπομειδίαμα Boiss. Anec., θυμίαμα, ἐπιθυμίαμα, ὑποθυμίαμα Hipp., ἀνίαμα Byz., μηνίαμα LXX, κονίαμα, γειντίαμα Hesych. (in explanation of γειτόνημα), κοπίαμα Eust., ἀροτρίαμα Schol. Ar., γανρίαμα LXX, ἀγανρίαμα LXX,² πυρίαμα, φυσίαμα, αἰτίαμα, ἐστίαμα, ὄγκημα Gloss., πελέκημα Galen, ἀποπελέκημα Hesych. (in explanation of λατύπη), λήκημα, νίκημα Polyb., κατανίκημα Theodoret., ἐνίκημα Eust., νάρκημα Galen, μώκημα LXX, καταμώκημα (definition of χήνημα) Hesych., παιπάλημα,³ σπατάλημα Anth., τίλημα EM., ἀμίλλημα, κόλλημα, ἀνακόλλημα Diosc., παρακόλλημα, ἐπικόλλημα, ἀπαϊόλημα, ἐμπόλημα, σύλημα Theod. Prodr., παλάμημα Ael., βρίμημα· ἐπίπληξις Hesych., ἐμβρίμημα LXX, τίμημα, ἐπιτίμημα, ἀντιτίμημα Hesych., ἀποτίμημα, προστίμημα, τόλημα, παρατόλημα, ὄρμημα, παρόρμημα Joseph., χάσμημα, μώμημα LXX, βυκάνημα App., πλάνημα, ἀποπλάνημα (definition of ἀπαϊόλημα) Hesych., δαπάνημα, μηχάνημα, ἐπιμηχάνημα Hippodam., ἀντιμηχάνημα Polyæn., θοίναμα, ποίνημα, ἀπορρίνημα Daphitas, μερίνημα, γέννημα (πρωτογέννημα LXX), ἐπιγέννημα, ἀπογεννημα Ael., περόνημα Theocr., ἐμπερόνημα Theocr., ὀδύνημα Hipp., εὔνημα, τέχνημα, ἐπιτέχνημα Ael., βόαμα, ἀναβόαμα, ἐπιβόαμα, ἐμβόαμα Eust., ἀγάπημα,⁴ πόρπαμα, ἐπιπόρπαμα, περιπόρπημα Cyrill., ἐμπόρπημα· ὑφάσματος εἶδος Hesych., τρύπημα, παρατρύπημα Procl., ἐκτρύπημα Theophr., πέραμα Byz., διαπέραμα Ptol., ἐκπέραμα, γήραμα Schol. Arat., ἐγγήραμα Cic., θήραμα,⁵ πείραμα Eccl., σπείραμα, ὄραμα, παρόραμα Plut., ἥσσημα LXX, λύσσημα, ῥύσσημα Phot., φύσσημα, ἀναφύσσημα, καταφύσσημα Eccl., ἐκφύσσημα Poll., ἐμφύσσημα, προσφύσσημα Greg. Nyss., ἀπάτημα

¹ *δελεάω does not occur, and δελέαμα Suid. should perhaps be δελέασμα.

² *ἀγανριάω is not in the lexicons, but was surely used. Cf. γανριάω.

³ παιπαλάω occurs in Hesych. and Suid.

⁴ ἀγάπη occurs first in LXX, and ἀγαπάω, instead of being formed from it, was perhaps its source.

⁵ Should καίραμα . . . ἀμφίεσμα Hesych. be emended to καίρωμα?

Anth., ἑξαπάτημα EM., μελέτημα, ἐμμελέτημα Anth., διαίτημα, ἐνδιαίτημα Dion. H., συνάντημα LXX, ἀπάντημα, κατάντημα LXX, βρόντημα, παρεγγύημα Aristid., μεσεγγύημα, ἐπάφημα Diog., φληνάφημα Eur. Epist., σκαρίφημα Schol. Ar., τρύφημα, ἐντρύφημα LXX, βλήχημα Basil., βρύχημα.

The verbs underlying the following are also pretty certainly denominative: πήδημα, ἀναπήδημα Eust., ἐκπήδημα, συμπήδημα (definition of σύναλμα) Hesych., κνύζημα, ἴαμα, ἀγαλλίαμα LXX, προσδόκημα, κύκημα· τάραχος Hesych., μύκημα, κοίμημα, (σ)κορδίνημα Hipp., αἰόνημα Dio C., καταιόνημα Acl., ἀκρόαμα, φύραμα, προφύραμα, μάσημα, διαμάσημα Diosc., ἄρτημα, ἐξάρτημα Iambl., ἀπάρτημα Greg. Nyss., παράρτημα Luc., προσάρτημα Clem. Al., σκίρτημα, κατασκίρτημα Eust., ἐπισκίρτημα Nonn., κυβίστημα Luc., ἐρώτημα, ἐπερώτημα, ψηλάφημα, προψηλάφημα, λώφημα (definition of λῶφαρ) Hesych.; probably also the basis of κάλαμα· ὄγκος Hesych. (cf. καλᾷζει· ὀγκοῦται). The verb is probably not denominative in case of πότνημα; certainly not in the case of διέραμα Plut., ἐξέραμα NT. A denominative from ἔδρα may be assumed for ἔδραμα Epidaurus (Collitz 3339).

Denominative verbs in -εύω, -εύομαι yield τύμβευμα, πρέσβευμα, κύβευμα Theod. Prodr., μάγευμα, στραγγευμα Plut., πανούργευμα LXX, κλάδευμα Gloss., στρατοπέδευμα Diod., κήδευμα, ἐπιτήδευμα, κατεπιτήδευμα Longin., παιδευμα, ἐκπαίδευμα, προπαίδευμα Philo. παγίδευμα² Eust., ὄδευμα Strab., μεθόδευμα Eust., προσόδευμα Theod. Met., ἀφόδευμα Geop., χόρδευμα, πέζευμα Eust., κακοήθευμα Plut., προμήθευμα Nicet., πλίνθευμα, μύθευμα, μαίευμα, ἀστείευμα Eust., ἀλίευμα Strab., ταμίευμα, νεανίευμα, βλάκευμα Eust., κολλάκευμα, σκυλάκευμα Anth., φαρμάκευμα Nicet., κοβαλίκευμα,¹ φυσίκευμα Tzetz., χάλκευμα, ἀρέσκευμα Plut., θρήσκευμα Eccl., δίσκευμα Tzetz., καρύκευμα Basil., κηρύκευμα, ἐπικηρύκευμα, νογίλευμα, σάλευμα Artemid., κιβδήλευμα, καπήλευμα Eust., χήλευμα, σμίλευμα, ἀποσμίλευμα Suid., προπόλευμα, σκύλευμα, βούλευμα, μεταβούλευμα Symm., ἐπιβούλευμα, συμβούλευμα, προβούλευμα, δούλευμα, πώλευμα Max. Tyr., φώλευμα Byz., χώλευμα

¹ κοβαλικεύω in EM. and Suid. *κοβαλικός does not occur. Cf. κόβαλος.

² Or παγιδίωμα.

Hipp., θαλάμευμα, πόρθμευμα, φρονίμευμα Stob., νόμευμα, προνόμευμα Nicet., ζώμευμα, μαγγάνευμα, πρυτάνευμα Byz., ὀρφάνευμα, ἄγνευμα, λάγνευμα Hipp., παρθένευμα, ἐρμήνευμα, παρερμήνευμα Eriphan., ἐφερμήνευμα Theod. Prodr., δίνευμα, ἀλαζόνευμα, ἡγεμόνευμα, μνημόνευμα, ἀπομνημόνευμα Xen. (title), γειτόνευμα Aretae., ἀρχιτεκτόνευμα Math., φόνευμα, πόρνευμα Psell., τórνευμα Diosc., κίνδυνευμα, παρακινδύνευμα Hesych. (in explanation of ἐκ παραβολῆς), ἵχνευμα Poll., λίχνευμα Sophron., χώνευμα LXX, λάξευμα,¹ λόξευμα Manetho, τόξευμα, θεράπευμα, κήπευμα, ἡπερόπευμα, ἵππευμα, κάρπευμα, τολύπευμα Phot., θώπευμα, σκώπευμα, φιλανθρώπευμα Plut., ἀμάρευμα Greg. Naz., ἄγρευμα, μάνδρευμα Dion. H., ὕδρευμα Arr., νυκτέρευμα Polyb., τρυφέρευμα Bekk. Anec., θήρευμα, ὀμήρευμα Plut., πονήρευμα, χήρευμα Theod. Prodr., βόθρευμα Manass., ὑποβόθρευμα Eust., ἐξολόθρευμα² LXX, τέθρευμα Clem. Al., μαγείρευμα (definition of ὄψα) Hesych., προαγόρευμα Chion, ἀπαγόρευμα Plut., προσαγόρευμα Dion. H., κόρευμα, πόρευμα, ἐκπόρευμα Eccl., ἐμπόρευμα, παρεμπόρευμα Luc., προπόρευμα Orac., τόρευμα, διατόρευμα LXX, χόρευμα, ἰάτρευμα, βάκτρευμα, ἀρότρευμα Poet in Stob., κούρευμα Eust., ἐμπύρευμα, τύρευμα, τάφρευμα, ψύχρευμα, σώρευμα, τιθάσευμα Porph., ἡμίσευμα Theol. Arithm., νόσευμα, πέσσευμα Nicet., ὑποπέσσευμα Plut., περισσευμα, δεκάτευμα Call., πραγμάτευμα Eust., γνωμάτευμα Eust., ἱεράτευμα LXX, ἀρχιεράτευμα Eust., τεράτευμα, ἐγκράτευμα Iambl., στράτευμα, ἐκστράτευμα Memnon, ἰκέτευμα, σκελέτευμα Schol. Nicand., δραπέτευμα, ὀχέτευμα, διοχέτευμα Dion. P., γοήτευμα, στηλίτευμα Poll., πολίτευμα, τεχνίτευμα Max. Tyr., μάντευμα, ἀπομάντευμα Hipp., προμάντευμα Suid., βιότευμα Epist. Socr., μνήστευμα, καλλίστευμα, θεμίστευμα Nicet., οἰστευμα Plut., πίστευμα, ἀρίστευμα Eust., σοφίστευμα Oenom., ἀντισοφίστευμα Just. M., φύτευμα, ἐμφύτευμα Roman law, σκαρίφευμα Suid., νύμφευμα, βάκχευμα, ὄχευμα, λόχευμα, ἐκλόχευμα, βωμολόχευμα, μόσχευμα, νύχευμα, κόμψευμα.

Denominative verbs are implied in κινάβευμα, μήδευμα³ Schol. Hes., βωμάκευμα Apollod. Cyr. (: βώμαξ), στρέβλευμα Symm.

¹ With λαξύω cf. λαοζόος.

² ἐξολόθρευνω evidently related to δλεθρος.

³ Cf. μάδευμα· δέλεαρ, πρόβλημα Hesych.

(: στρεβλός), γαμήλευμα (cf. γαμήλιος), ποπάνευμα Anth. (: πόπανον), κινάβρευμα Hesych. (: κινάβρα), διεντέρευμα (: ἔντερον), σώτρευμα (definition of σώτευμα¹) Hesych. (: σῶτρον), σιναμώρευμα, and these words from Hesychius: βομβυλεύματα· τὰ μαγειρικὰ ἀρτύματα κατεκενασμένα, ἰδύλευμα· μάθημα, μυσσώτευματα· ἀρτύματα. The verbs underlying ἄρδευμα Eus., σκαλευμα Schol. Ar., πάλευμα (from an unknown writer), must also be denominative.

From verbs in -όω, -όμαι based on adjectives come ἀκρίβωμα, στίλβωμα Diosc., κολόβωμα, λόρδωμα Hipp., ἐπιτελέωμα, ἐξίλεωμα (definition of ἀποτροπίασμα) Hesych., νέωμα Greg. Naz., στερέωμα, ἐπιτραπέζωμα, διόρθωμα, παραδιόρθωμα Porphyr., ἐπανόρθωμα, ἀπόρθωμα Coreyr. (Collitz 3195), ὑπόρθωμα Gloss., κατόρθωμα, βεβαίωμα Joseph., δικαίωμα, παλαιώμα LXX, ἀραίωμα Diod., ἐδραίωμα NT., κραταίωμα LXX, ιδίωμα, οἰκίωμα Dion. H., λείωμα, τελείωμα, μείωμα, πελίωμα, σκολίωμα Strab., πολίωμα Eust., ἀξίωμα, ἀλλοίωμα, ὁμοίωμα, ἐξομοίωμα CIG. 4957, ἀφομοίωμα, ὁσίωμα Theod. Stud., ἀφοσιώματα· καθάρματα Hesych., ἐναντίωμα, ὑπεναντίωμα, ὑπερσάρκωμα Med., εὐόρκωμα, γλαύκωμα, λεύκωμα, σιγάλωμα Apoll. Lex. (cf. σιγαλόεις), στρέβλωμα Greg. Naz., δήλωμα, φήλωμα, κοίλωμα, ψίλωμα Hipp., κύλλωμα Galen, κατακύλλωμα Eust., ἐπικύλλωμα Eust., ἄπλωμα Schol. Ar., παράπλωμα Suid., ἐφάπλωμα Eust., δίπλωμα, ἐπαναδίπλωμα, σαύλωμα· θρύμμα Hesych., στρογγύλωμα LXX, σίφλωμα Eust., χῶλωμα, σίμωμα Plut., αἰσιμωμάτων· δαπανημάτων Hesych., ἀναισιμώμα (: αἰσιμος ?), στεγάνωμα EM., μελάνωμα Eumath., τράνωμα, πελίδνωμα Schol. Theocr., προένωμα Damasc., ἐξουδένωμα LXX, κένωμα Erasistr., ἐπιξένωμα Eust., στένωμα Arr., ταπείνωμα Plut., ὑψηλοταπείνωμα Paul. Alex., κοίνωμα Plut., πύκνωμα, σέμνωμα, χαύνωμα Plut., ὀλοκάρπωμα LXX, πλαδάρωμα Suid., ἰέρωμα LXX, ἀφιέρωμα Eus., ἡμέρωμα Theophr., καρτερώματα· μίξις χαλκοῦ καὶ κασ(σ)ιτέρου Hesych., δευτέρωμα Eust., τρυφέρωμα (definition of βαύκισμα) Hesych., πλήρωμα, ἀναπλήρωμα, παραναπλήρωμα Eucl., παραπλήρωμα Dion. H., ἐκπλήρωμα Hipp., συμπλήρωμα, πήρωμα, σάθρωμα Theophylact., ἐξάρθρωμα Hipp., δυσχείρωμα, φαλάκρωμα

¹ Cf. σωστεύματα· τὰ τοῦ τροχοῦ ξύλα Hesych.

LXX, γαύρωμα, ἀμαύρωμα Plut., πορφύρωμα· τῶν ταῖς θεαῖς τυθέντων χοίρων τὰ κρέα Hesych., ἐχύρωμα Theophyl. Sim., ὀχύρωμα, ὄχρωμα Suid., ἀντανίσωμα Joseph., παρίσωμα, ἐκβύρωμα Galen, ἐλάσσωμα, κύρτωμα, μέστωμα Orac. in Eus., πίστωμα, ὀλοκαύτωμα LXX, συνοφρύωμα Schol. Il., στερίφωμα App., τράχωμα Diosc.

Substantives underlie the verbs from which come κόμβωμα Suid., ἐγκόμβωμα Longus., φαλάγγωμα· πομπή τις ἐν τοῖς Διονυσίοις Hesych., συρίγγωμα Boiss. Anec., φλογώματα· τῶν ἀρτίων τὰ ἐπικεκαυμένα Hesych., πύργωμα, ζύγωμα, πτερύγωμα Galen, ῥάβδωμα (s. v. σκυτάλια) Hesych., μολύβδωμα Callix., παγίδωμα¹ Eust., κλειδωμα Suid., σχαλίδωμα Poll., ἀποσχαλίδωμα, ψαλίδωμα Strab., κηλίδωμα Phot., στολίδωμα Anth., σανίδωμα, κρηπίδωμα Diod., ῥυτίδωμα Schol. Ar., ἀψίδωμα Eust., χαλάζωμα Manass., τραπέζωμα Eust., ῥίζωμα, καταρρίζωμα Jo. Chrys., μίσθωμα, ἀπομίσθωμα² Hesych., κεφαλαίωμα, συγκεφαλαίωμα Iambl., σημείωμα Byz., στοιχείωμα, ζημίωμα, ἐπιζημίωμα Tab. Heracl., δεξίωμα, θηρίωμα Cels., κηρίωμα· ὀμίλημα Hesych., τεκμηρίωμα Galen, κρίωμα Aquila, ἱκρίωμα (definition of κατήλιψ) Hesych., μουσίωμα Byz., φυσίωμα Hipparch., ῥάκωμα, χαράκωμα, περιχαράκωμα (definition of θριγκός) Hesych., ἀνθράκωμα Diosc., θρίγκωμα, ὄγκωμα Schol. Ar., ἐξόγκωμα, σήκωμα, ἀντισήκωμα Eust., σφήκωμα, χαλίκωμα Gloss., κρίκωμα Eust., χάλκωμα, ἔλκωμα, σάρκωμα Galen, ὄρκωμα, ἄσκωμα, σύκωμα Schol. Ar., φύκωμα Jo. Chrys., ζήλωμα, στήλωμα LXX, ὑποστήλωμα Math., χήλωμα Eratosth., χεῖλωμα LXX, σπῖλωμα LXX, χίλωμα, κύκλωμα, φύλλωμα Diod., δόλωμα, θόλωμα Eust., πύλωμα, τύλωμα· τύμμα Hesych., στύλωμα Apollon., ὑποστύλωμα Math., δῆμωμα, κόμμωμα Luc., στόμωμα, δέσμωμα, ζύμωμα, θύμωμα, ἐκχύμωμα Hipp., γάνωμα Plut., σπαργάνωμα Phot., στεφάνωμα, περιστεφάνωμα Schol. Theocr., σκῆνωμα, κατασκήνωμα, φαγεδαίνωμα Pallad., χλαίνωμα Anth., γαγγραίνωμα Pallad., καρκίνωμα Hipp., τέκνωμα, φάτνωμα, ἐκφάτνωμα Poll., κερχνόμασι· τραχώμασι Hesych., κόλπωμα Plut., κάρπωμα, πόρπωμα Suid., ἐπιπόρπωμα· τὸ ἐπάνω τῆς πόρπης Hesych., τύπωμα, ἀνατύπωμα Diog. L., ἐκτύπωμα, προεκτύπωμα Eccl., ἐντύπωμα

¹ Or παγίδευμα.

² Or ἀπὸ μισθωμάτων.

Agatharc., ἀποτύωμα, προτύωμα Simplic, πρωτοτύωμα Eecl., καμάρωμα Strab., σάρωμα Suid., περισάρωμα EM., ἀποσάρωμα Nicet., ἐσχάρωμα Hippiatr., χαράδρωμα Byz., ἴδρωμα, ὕδρωμα CIG. 4837, πτέρωμα, σιδήρωμα Nicet., κήρωμα Hipp., κλήρωμα Eust., καίρωμα Call., σφαίρωμα, στείρωμα τρόπης Hesych., χείρωμα, σκίρωμα Diosc., ἀποσκίρωμα Schol. Ar., πέτρωμα, σταύρωμα, περισταύρωμα Dion. H., ἀργύρωμα, θύρωμα, κύρωμα Eust., μύρωμα, πύρωμα Ptol., τύρωμα Jo. Geom., πόρωμα Hipp., ἐπιπόρωμα Hipp., γείσωμα Poll., ἐγγείσωμα Galen, ἀπογείσωμα, τάρσωμα, καταπίσσωμα Nicet., καύσωμα Galen, χρύσωμα, στεάτωμα Galen, ἀποπεράτωμα, χαίτωμα, μελίτωμα, δρυφάκτωμα Strab., ἰμάντωμα Nicet., σκότωμα Polyb., μότωμα Hipp., μεσεγγύωμα, θύωμα, ὀφρύωμα Eecl., γόμφωμα Plut., ζόφωμα Byz., ὀρόφωμα LXX, στρόφωμα Hero., μόρφωμα, κύφωμα Hipp., σκύφωμα, κορύφωμα Athenaeus Math., ἐπικορύφωμα (definition of ἐπικτόλωμα¹) Hesych., τείχωμα Bekk. Anec., τρίχωμα, ἐντρίχωμα Plut., βοστρύχωμα Eumath., ὕψωμα Ps.-Phocyl., ἀνύψωμα Aesop, παρύψωμα Eust., ὑπερύψωμα Eecl.

In the formation of some of these words the verbs suggested may have had no part. Wackernagel, *Vermischte Beiträge zur gr. Sprachkunde* 36, explains ποθόδωμα Boeot. (Collitz 488) and Epir. (Collitz 1339) as due to the analogy of ἀνάλωμα.² Moreover, -ωμα may have been independently formative; φύλλωμα, for instance, may have been suggested immediately by φύλλον as our *leafage* by *leaf*. On the other hand, in some of the following instances verbs not recorded may leave traces of their influence: ὕβωμα Hipp. (: ὕβός, ὕβος), λάβδωμα Iambl. (: λάβδα), σελίδωμα Schol. Ar. Rh. (: σελίς), πόδωμα Math. (: πούς), μεγαλείωμα LXX (: μεγαλείος), γενεθλίωμα Iambl. (: γενέθλιος), χαλίκωμα Gloss. (: χάλιξ), πέρκωμα (cf. περκνός), σιάλωμα Aretae. (: σίαλον), σκάλωμα Polyb. (: Lat. scala?), ὑάλωμα Hippiatr. (: ὕαλος), ἀνίλλωμα Poll. (: ἰλλός: cf. ἱλλωσις), πέπλωμα (: πέπλος), σταφύλωμα Diosc. (: σταφυλή), μηχανώμα (: μηχανή), κρούνωμα (: κρουνός), αἰσχύνωμα LXX (: αἰσχύνη), λύχνωμα Schol.

¹ Meineke reads ἐπιστόλωμα; Zonar. has ἐπικύλωμα.

² To this he ascribes also the ω of ὀφήλωμα Cret. (Mon. Ant. 3. 278) = ὀφέλημα.

Ar. (: λύχνος), ἄβρωμα· στολῆς γυναικείας εἶδος Hesych., ἀφάβρωμα Plut. (: ἄβρός), ἀθήρωμα (and ἀθέρωμα) Galen (: ἀθήρη), σκληρώμα Hipp. (: σκληρός), ἐπέντρωμα (cf. ἔντερον), πλεεύρωμα (: πλευρά), κέγχρωμα (: κέγχρος), ὥχρωμα Suid. (: ὥχρος), λίσσωμα (: λισσός), περισσωμα (: περισσός), βύσσωμα Anth. (: βύσσος), ἀέτωμα (: ἀετός), χαίτωμα (: χαίτη), τράκτωμα Hippiatr. (: τρακτός), ἀναφαλάντωμα LXX (cf. φάλανθος, φαλαντίας), σκύφωμα (: σκύφος).

Before -μα, as before -μαι in the perfect middle of the verb, γ is preserved, while κ and χ regularly become γ; thus ζεύγμα (: ζεύγνυμι), δέργμα (: δέρκομαι), εὔγμα (: εὔχομαι). -κμα is never found, notwithstanding ἀκμή, λικμός and similar forms. -χμα appears in ἔχμα, βρέχμα Alciph. (: OE. *bregen*?). ἴχματα· ἴχνα Hesych., ὄμιχμα, ὄχμα· πόρπημα Hesych., (ὀχμάζω Eur.), ἄρχματα· ἀπάρχματα θεοῖς Hesych., νύχμα· ὄνειδος Hesych., νῶχμα· ὄνειδος Hesych.

Many presents in -άζω and -άσσω are extensions in -ιο- of guttural stems, and the corresponding nouns of action end in -γμα (cf. the perfects passive in -γμαι) : βάγμα, μάγμα Galen, κροκόμαγμα Diosc., περικατάμαγμα (definition of περιψήμα) Hesych., ἔκμαγμα Poll., αὐτέκμαγμα, ἀπόμαγμα, ἐναπόμαγμα Hermias, νάγμα Joseph.,¹ ἄραγμα, ἐξάραγμα Hipp., δράγμα, ἀπόδραγμα· ἀπομερισμός Hesych., φράγμα, διάφραγμα, παράφραγμα, ἐπίφραγμα Hero. Al., περίφραγμα Tim. Loer., ἀντίφραγμα Plut., ἔμφραγμα, πρόφραγμα, σάγμα, ἐπίσαγμα, τάγμα, διάταγμα Cal. (Collitz 3586 b), ἐπίταγμα, ἀντίταγμα Diod., σύνταγμα, ἀπόταγμα Iambl., πρόταγμα Diod., πρόσταγμα, στάγμα, ἐπίσταγμα Galen Lex., σφάγμα Schol. Eur., διάσφαγμα, ἀπόσφαγμα Ael., ὑπόσφαγμα, πρόσσφαγμα. Denominative verbs in -άζω, -άσσω give rise accordingly to nouns of action in -αγμα. On stems containing gutturals are based the verbs in -άσσω underlying μάλαγμα, κηρωτομάλαγμα Galen, ἄλλαγμα Hipp.,² διάλλαγμα, συνάλλαγμα, ἐξάλλαγμα, ὑπάλλαγμα, παράλλαγμα Hipp., κατάλλαγμα (definition of καταλλαγή) Hesych., ἀντικατάλλαγμα Joseph., ἀντάλλαγμα,

¹ σύραγμα cited above with συρρήγνυμι might be correlated with συρράσσω.

² From *ἀλλαχός, whence the adverbs ἀλλαχῇ, etc.

φύλαγμα LXX, παραφύλαγμα Eccl., περιφύλαγμα Nicet., προφύλαγμα (definition of φρούριον) Hesych., τάραγμα, χάραγμα, παραχάραγμα Clem. Al., ἐγχάραγμα Polyb., ἐπιχάραγμα (definition of ἐπίκρουμα) Hesych., προχάραγμα Hesych., πρᾶγμα. Similarly formed is φέναγμα, although the only denominative verb recorded is φενακίζω; probably also ὕλαγμα (cf. ὕλακή, ὕλακτέω). Only a few nouns in -αγμα are connected with verbs that are not based on guttural stems: μύσαγμα with μυσάττομαι, αἶσαγμα with αἰάζω, ἀλάλαγμα Call. with ἀλαλάζω, θύραγμα Hesych. with θυράζω. The nature of the verb is not so clear in the case of ἐμπαλάγματα· αἱ ἐμπλοκαί Hesych., στάλαγμα, ἀποστάλαγμα Scymnus, στέναγμα, ὑποστέναγμα Eumath., τίναγμα¹ Anth., ἐντίναγμα LXX, ἀποτίναγμα Symmach., λέπαγμα² Hesych., ἄρπαγμα Plut., ἀνθάρπαγμα Eust., σπάραγμα, ἀποσπάγμα Anth., βάσταγμα, νύσταγμα LXX, ρύσταγμα, φρύαγμα.

Of forms in -ιγμα related to verbs in -ίζω, -ίσσω only two are clearly primary, ἐπίσιγμα, στίγμα, κατάστιγμα Schol. Dion. P., ἐπιστίγματα· ἐπιστάλματα Hesych.; πλίγμα Hipp. is probably to be grouped with these. ἔλιγμα, ἀνθέλιγμα Byz., ἀνέλιγμα Anth., μείλιγμα, στήριγμα, ἐπιστήριγμα LXX, ἀντιστήριγμα Hipp., ἀποστήριγμα Hipp., ὑποστήριγμα LXX, σύριγμα are from denominative verbs based on guttural stems. μέλιγμα Mosch. is associated with μελίζω³ (: μέλος), θρύλιγμα Lycophr. with θρυλίσσω (: θρύλος?), τύλιγμα (definition of ἔλιξ) Hesych. with τυλίσσω (: τύλη), αἶνιγμα, δυσαίνιγμα Schol. Eur. with αἰνίσσομαι (: αἶνος?).

The guttural is radical in ἄμνιγμα (: ἀμύσσω), νύγμα (: νύσσω), ὄρυγμα, διόρυγμα, ὑπόρυγμα Aen. Tact. (: ὀρύσσω), πτύγμα, ἐπίπτυγμα, περίπτυγμα, σύμπτυγμα Nicet., ἀπόπτυγμα CIA. II, 727, πρόσπτυγμα (: πτύσσω), and perhaps in ποίφυγμα (: ποιφύσσω);⁴ it is apparently suffixal in αἶθυγμα Polyb. (: αἰθύσσω), βδέλυγμα LXX (: βδελύσσομαι), κύνιγμα (: κινύσσομαι), ἀμάρνιγμα (: ἀμαρύσσω). κήρυγμα, ἀποκήρυγμα Hipp., προκήρυγμα

¹ ἀκίναγμα EM. with same meaning.

² Occurring before λαπαγμῶν.

³ Doric fut. μελίζομαι Mosch.

⁴ Comparison with φύσα suggests a dental basis; but in any case the verb shows guttural forms.

Just. M. belong to the denominative *κηρύσσω*, *ὀλόλυγμα* to the onomatopoeitic *ὀλολύζω*. Similar secondary verbs are probably to be assumed for *μήρυγμα* Nicand., *ὄρυγμα* Anth.¹

Three forms in *-ωγμα* are similarly related, *κρῶγμα* Hdn. to *κρώζω* (with radical guttural; cf. fut. *κρώξω*), *οἴωγμα*, *ὄνειρωγμα* to denominatives *οἰμώζω*, *ὄνειρώσσω*.

The forms in which a dental mute appears before *-μα* are very few. *δ* in every such instance belongs to the root:² *ἄδμα* (definition of *ἄδισμα*) Hesych. (cf. *ἄδος*), *κεδμα* (: *κεδάννυμι*), *οἶδμα* (cf. *οἶδος*). So *θ*³ in *πρήθμα* Hesych. (: *πρήθω*), *ἴθμα* (cf. OBulg. *ιιλι*, perhaps *ιθύς*), *αἶθμα*· *δέλεαρ* Hesych. (cf. *αἶθυμα* Theognost.), *κεῦθμα* (: *κεύθω*). In *ἰλύθματα*· *πέταλα* Hesych. (: *εἰλύνω* ?) the suffix is apparently *-θματ-*, and in this way *ἄσθμα* has commonly been explained, but *ἵσθμα*· *ἄσθμα* Hesych., which stands in evident relation with *ἄισθε*, *ἄισθων* Pl., suggests that it is to be associated with a *θ*-verb.⁴ *τ* occurs before *μ* in three words, and is perhaps in each instance to be connected with the suffix. They are *ἄτματα*· *καθάρματα* Hesych. (cf. *ἄτμός*), *ἄετμα*· *φλόξ* Hesych. (cf. *αὐτμήν*), *λαῖτμα* (cf. *λαιμός*).

Prevailing, instead of a dental mute before *-μα*, we find *σ*: *δάσματα*· *διαμερίσματα* Hesych. (: *δατέομαι*), *μέσμα*· *μέστωμα* Hesych. (cf. *μεστός*), *πλήσμα* (: *πλήθω*), *κνήσμα* (: *κνήθω*), *πρήσμα* Hipp. (: *πρήθω*), *ἴσμα* Lycophr., *κάθισμα* Eccl., *ἐγκάθισμα* Diosc., *συγκάθισμα* Ephr. Syr., *ὑποκάθισμα* (s. v. *ἐνέδρα*) Hesych. (: *ἵζω*), *ἄσμα*, *πρόασμα* Schol. Theocr., *ἐπάσμα* Zonar. (: *αἰίδω*), *πείσμα* (1 *bhendh*), *ἐπίσπεισμα* Plut. (: *ἐπισπένδω*), *ἔρεισμα*, *διέρεισμα* CIG. 150, *ἐξέρεισμα* Longin., *ἀπέρεισμα* (definition of *ἀπόσκημμα*) Hesych., *ἐναπέρεισμα* Clem. Al., *ὑπέρεισμα*, *ἀντέρεισμα* (s. v. *στήλαι*) Hesych. (: *ἐρειδω*), *κύλισμα* Hippiatr., *ἀποκύλισμα* Longin. (*κυλίνδω*, *κυλινδέω*), *ψεύσμα*, *διάψευσμα*

¹ Only *μηρύομαι*, *ὠρύομαι* occur, but cf. *ὠρυγή*, possibly *μήρυξ*.

² *σकुδμαίνω* is derived from a noun connected with *σκούδομαι*, *ἐριδμαίνω* from **ἔριδμα* (cf. *ἔρισμα*) connected with the denominative *ἐρίζω*.

³ Fick, BB. XVI, 291, explains the *θ* of *ἴθματα* . . . *ἵχνη* Hesych., *δθμα* Nicand., *στέθματα*· *στέμματα* Hesych. as due to the palatalizing influence of *μ*.

⁴ Another explanation, which, however, regards only *-ματ-* as suffixal, is given by Froehde, BB. XX, 192 ff.

Αquila, κατάψευσμα Arr. (: ψεύδω), πύσμα Plut. (: πυνθάνομαι), ἔξωσμα LXX (: ἔξωθέω), κλώσμα Nicand. (: κλώθω). For all of these we must assume a suffix -σματ-; indeed in some of them (πλήσμα, κνήσμα, πρήσμα; cf. πίμπλημι, κνίω, πίμπρημι) the dental mute may have no place.

Forms in -σμα are particularly common. In the following instances the verbal stem ends in σ:¹ ἄγασμα, ἔλασμα Diosc., γέλασμα, σέλασμα Manetho, μάσμα, κρέασμα Schol. Aesch., ἀποκρέασμα Eust., σπάσμα, διάσπασμα Plut., κατάσπασμα, ἀντιπερίσπασμα Polyb., ἀντίσπασμα Polyb., ἀπόσπασμα, νευρόσπασμα EM., κέραςμα LXX, μετακέραςμα, συγκέραςμα Eccl., ζέσμα Galen, ἄκεσμα, ἄρκεσμα (definition of ἄρκος) Hesych., τελεσμα Diod., ἐπιτέλεσμα Poll., συντέλεσμα LXX, ἀποτέλεσμα, προαποτέλεσμα Jo. Chrys., προτέλεσμα Eust., ξέσμα Anth., κατάξεσμα Suid., ἀπόξεσμα Oribas., πάλαισμα, ἀντιπάλαισμα Greg. Nyss., ἔμπαισμα Eust., πταῖσμα, παράπταισμα Oenom., ἐπίπταισμα, πρόσπταισμα, ψαῖσμα· σῖτον ὀλίγον Hesych., σείσμα LXX, ἀνάσεισμα Dion. H., παράσεισμα Hipp., ὑπόσεισμα Galen, πρόσσεισμα Hipp., χρίσμα, διάχρισμα Paul. Aeg., κατάχρισμα Oribas., ἔγχρισμα Hipp., σύγχρισμα Diosc., ἐπίχρισμα Diosc., περίχρισμα Galen, ἔναυσμα Polyb., θραύσμα, παράθραυσμα, ἀπόθραυσμα Strab., βύσμα, παράβυσμα Harpocr., ἔλκυσμα Manetho, ἄκουσμα, παράκουσμα Ep. Plat., κροῦσμα Anth., πρόσκρουσμα, ζῶσμα Hipp., διάζωσμα Plut., ὑπόζωσμα Plut.

The stems of the verbs connected with the following nouns end in vowels, but σ occurs in the aorist or perfect passive or in the adjectives in -τός, -τέος: χάλασμα Polyb., διαχάλασμα Dion. H., παραχαλασμάτιον Hero Math., θλάσμα, ἀμφίθλασμα Hipp., ἔνθλασμα Galen, σαρκόθλασμα Theophrast., ὑπόθλασμα Hippiatr., ἵλασμα Or. Sib., ἐξίλασμα LXX, κλάσμα Anth., κατάκλασμα Eust., σύγκλασμα (definition of λύγισμα) Hesych., ἀπόκλασμα Hipp., ἀρτόκλασμα Tzetz., φλάσμα Hipp., ἀμφίφλασμα Hipp., πέτασμα, παραπέτασμα, καταπέτασμα LXX, περιπέτασμα Joseph., ἐκπέτασμα Diog. L., ἐμπέτασμα Joseph., ὑποπέτασμα, προπέτασμα Themist., σχάσμα Hipp., κατάσχασμα Diosc., ἔδεσμα,² ἔμεσμα,

¹ Cf. Solmsen, KZ. XXIX, 92-117. ² See Wackernagel, *ibid.* XXXIII, 38.

ῥσμα, ἀπόλαυσμα Plut., ψαῦσμα, κέλευσμα, παρακέλευσμα Diod., ἐπεγκέλευ(σ)μα (in definition of ἐπίσιγμα) Hesych., ἐπικέλευσμα (definition of ἐπίστιγμα) Hesych., ὑποκέλευσμα Schol. Luc., προ-κέλευσμα Psell., μέθυσμα LXX, ἄνυσμα Schol. Od., ξύσμα, διά-ξυσμα Chrysipp., παράξυσμα Demetr. Phal., περίξυσμα Schol. Plat., ἀπόξυσμα Schol. Ar., ὑπόξυσμα Hippiatr., κολουήματα· κλάσματα Hesych., ἀνάγνωσμα Dion. H., σῶσμα Theod. Stud.

Verbs with stems in *v* have perfects passive in -σμαι and nouns of action in -σμα. So with primary verbs ἀνάβασμα Aristid., ξάσμα, ῥάσμα Ath., δρασμάτων· πανουργημάτων Hesych.,¹ φάσμα, χάσμα, πλύσμα; with denominatives ὑγίασμα Bekk. Anec., πίασμα,² γλύκασμα LXX, μέλασμα Hipp., κοίλασμα Math., χώλασμα Hippiatr., θέρμασμα, λίπασμα Hipp., ῥύπασμα Greg. Nyss., ὕγρασμα Hipp., συμπέρασμα, δυσχέρασμα, ἔχθρασμα· ἔχθρα Hesych., ἀνεύφρασμα Agath., γλίσχρασμα, χλώρασμα Hipp., ἀκολάστασμα, ὕφασμα, ἐνύφασμα Diod., συνύφασμα Gloss., ἐξύφασμα, παρύφασμα Oribas., ἥδυσμα, βάθυσμα, γλύκνυσμα³ Liban., θήλνυσμα Greg. Naz., κάλλυσμα (definition of σάρμα) Hesych., μόλνυσμα Porphyry, φαίδρυσμα Clem. Al., σκλήρυσμα Hipp., λάμπρυσμα Phryn., ἀπολάμπρυσμα Byz., ἀνεύρυσμα Galen, πλατύσμα Herodas, τράχυσμα Hipp.

ζ, σσ may come from the combination of dentals as well as of gutturals with ι, and nouns in -ασμα (for *-αδσμα, *-αθσμα, *-ατσμα) naturally appear in association with verbs in -άζω, -άσσω. Such seem to be the relations of διάσμα Call. (: διάζομαι, ἄττομαι), πλάσμα, διάπλάσμα Schol. Ar., ἀνάπλάσμα Diod., παράπλάσμα Cicero, κατάπλάσμα, ἐπίπλάσμι Hipp., περίπλάσμα Eccl., πρόπλάσμα Cicero (: πλάσσω), πάφλάσμα (: παφλάζω), κάχλασμα (definition of ἀπόβρασμα) Hesych. (: καχλάζω), πάσμα Axionic., διάπασμα, κατάπασμα Paul. Aeg., ἐπίπασμα Aretae., σύμπασμα Cael. Aurel. (: πάσσω),⁴ βράσμα Eust., ἀνάβρασμα Byz., ἔκβρασμα

¹ δραινῶ is used by Herodas in the sense of 'do.'

² χλίσμα Hipp., μίσμα probably belong here.

³ *γλυκύνω is not cited.

⁴ ἀρπάζω, with which ἄρπασμα is connected, is seemingly based on a guttural stem (cf. ἀρπαγή), but future and aorist in Attic are formed with σ, not with ξ.

Diosc., ἀπόβρασμα· κάχλασμα Hesych. (: βράσσω, βράζω); perhaps of εἰσάφασμα (: εἰσαφάσσω), σχάσμα Hipp., κατάσχοςμα Diosc. (: σχάζω). The formation of σφαδάζω, κεάζω, ἀσπάζομαι, with which σφάδασμα Eccl., κέασματα· κλάσματα Hesych., ἄσπασμα are connected, is doubtful.

Of secondary forms, σέβασμα Dion. H. is from σεβάζω (: σέβας), σκέπασμα, παρασκέπασμα Poll., προσκέπασμα Cyrill. from σκεπάζω; with these goes τέρασμα Plut. (: τέρας).¹ These are the only instances in which σ belongs to the underlying stem. No nouns in -ασμα based on derivatives of stems in -ad- occur, excepting ψέκασμα Theod. Prodr. and φθίνασμα;² ὄκλασμα is from ὀκλάζω which is probably based on ὀκλαδόν. But the forms based on extensions by -αζο-, -ιαζο- are exceedingly numerous: φοίβασμα Manass., προφοίβασμα Byz., ἀκρίβασμα LXX, στοβασμάτων· λοιδοριῶν Hesych., τύρβασμα Philes., στέγασμα, καταστέγασμα, ἀποστέγασμα, ὑποστέγασμα Poll., προστέγασμα Math., αὔγασμα LXX, περιαύγασμα Heliod., ἐναύγασμα Philo., ἀπαύγασμα LXX, ἀνταπαύγασμα Eccl., καταύγασμα Theophylact. Sim., ἀνακραύγασμα, σπούδασμα, περισπούδασμα Eccl., δελέασμα, ἀγίασμα LXX, σχεδιάσμα Cicero, αὐτοσχεδιάσμα, ὀρθίασμα, σκίασμα Callistr., κατασκίασμα Eccl., ἐπισκίασμα Procl., ἀποσκίασμα Greg. Naz., προσκίασμα Nicet., συσκίασμα Cyrill., παρωνυμίασμα (definition of παρώμφημα) Hesych., σινίασμα Pallad., ἀποτροπίασμα· ἐξιλέω[σ]μα ἀπότρεπον τὸ φαῦλον Hesych., ἀκρωτηρίασμα Schol. Ap. Rh., πλησίασμα, θυσίασμα LXX, ὑπτίασμα, ἀμφίασμα, χίασμα Just. M., ἀνάγκασμα Joseph., ἐπανάγκασμα Nemes., διαδίκασμα, εἵκασμα, ἐξείκασμα Julian, ἀπείκασμα, πύκασμα Symm., ἀγέλασμα Procl., κόλασμα, ἔρμασμα Hipp., γύμνασμα Dion. H., προγύμνασμα, πλεόνασμα LXX, γούνασμα Lycophr., τέχνασμα, ἐπιτέχνασμα Phot., σύχνασμα Poll., δόξασμα, θάσμα Orph., κόμπασμα, ἵππασμα Ach. Tat., ἔδρασμα, ἀγόρασμα, ἐνεχύρασμα LXX, φάντασμα, ἐόρτασμα LXX, χόρτασμα Polyb., εὐάσμα, σκεύασμα, παρασκεύασμα, προ-παρασκεύασμα Schol. Eur., κατασκεύασμα, προκατασκεύασμα Schol.

¹*τεράζω cannot be cited unless we adopt that reading in Aesch. Ag. 125, where τερᾶζω is preferred.

²The corresponding verb is not found.

Od., χλεύασμα LXX, μόρφασμα Eust., πρόχασμα Eus., στόχασμα. The verb cannot be cited for ἀλίαςμα Agrigentum, Gela, Rhegium (IG. Sic. et It. 952, 256, 612) (: ἀλία), σκοτεινίαςμα Gloss. (: σκοτεινός), τροχίαςμα Math. (: τροχός), κόπασμα Tzetz. (: κόπος; cf. κόπᾱσις).

Bases in -ιγ- for denominative verbs in -ίζω are almost wanting,¹ but stems in -ιδ- similarly extended are not uncommon. With these are found σφράγισμα, ἐπισφράγισμα Eus., ἀντισφράγισμα CIG. 2222, ἐκσφράγισμα CIG. 3276, ἀποσφράγισμα LXX. ἐναποσφράγισμα Clem. Al., στλέγγισμα, ἀποστλέγγισμα Strab., λάκισμα, ἀγκάλισμα Luc., ὑπαγκάλισμα, παραγκάλισμα, προσαγκάλισμα Theod. Prodr., στόλισμα, ἐπιστόμισμα Joseph., ἐνστόμισμα Joseph., ῥάπισμα, λέπισμα LXX, ἀπολέπισμα Schol. Ar., ῥίπισμα Anth., ἔλπισμα, λόπισμα Phot., ἔρισμα, κλαυθμύρισμα Eccl., φρόντισμα, ῥύτισμα, παννύχισμα Secund. -ίζω thus becomes available in the formation of denominative verbs, the aorist passive ending in -ίσθην, the perfect passive in -ισμαι and the corresponding noun of action in -ισμα: ἀγλαΐσμα, ὠραίσμα CIG. 8797, σέβισμα Schol. Aesch., πελάγισμα Tzetz., ἐνάγισμα, ἀποστράγγισμα Med., σπόγγισμα Eust., ἀποσπόγγισμα Rhet., λόγισμα, διαλόγισμα, ἀναλόγισμα, φλόγισμα Psell., παραφλόγισμα, ἐπιφλόγισμα Hipp., παρόργισμα LXX, λύγισμα Greg. Naz., διαλύγισμα· διαπλοκή Hesych., πύγισμα Theocr., πτερύγισμα Longus, ἄδισμα . . . ψήφισμα Hesych., βάδισμα, αὐθάδισμα, ὀνείδισμα, γεισιπόδισμα Poll., ἐμπόδισμα, δάνεισμα, ἀστέισμα Tzetz., ἔθισμα, ἄνθισμα Clem. Al., ἀπάνθισμα Eust., ἐπάνθισμα Hipp., ξάνθισμα, προσόχθισμα LXX, κορδάκισμα (s. v. κολλικονόμον) Hesych., οἰάκισμα Diog. L., αὐλάκισμα Manass., φενάκισμα Epist Socr., σπινθηράκισμα Byz., ἀπανθράκισμα (s. v. χναύματα) Hesych., πηνηκισμάτων· φενακισμάτων Hesych., αἰκισμα, ἐνοίκισμα Suid., ἄκκισμα Nicet., βαυκίσματα· τρυφερώματα Hesych., τύκισμα, σκυβάλισμα Ps.-Phocyl., γαργάλισμα Eumath., νωγάλισμα Poll., κροτάλισμα Nicet., ἀποκεφάλισμα Poll., ἀσφάλισμα Byz., μασχάλισμα, σκέλισμα Eccl.,

¹ From σαλπίζω (: σάλπιγξ), στηρίζω (: στηρίγξ), συρίζω (: σῦριγξ), all of which have in early writers forms in -ξ-, later in -σ-, come στήριγμα, σῦριγμα and later σάλπισμα Poll., σῦρισμα Basil.

περισκέλισμα Achmes, ὑποσκέλισμα LXX, μέλισμα Theocr.,
 ἀποπτνέλισμα Damasc., ψέλλισμα Himer., ἐμβόλισμα Aquila,
 ἀκροβόλισμα App., πόλισμα, ὄπλισμα, περιαύλισμα Byz., ἐναύλισμα
 Artemid., ἐπαύλισμα Schol. Aesch., φαύλισμα LXX, στρογγύλισμα
 Rhet., πιτύλισμα¹ Juvenal, χύλισμα, ἐγχύλισμα Diosc., ἐπιφή-
 μισμα, στιμίσματα (definition of ὑπογράμματα) Hesych., ἐνοφθάλ-
 μισμα Synes., νόμισμα, ὄρμισμα Heraclid., ἐνόρμισμα App.,
 ψώμισμα, ἀπορφάνισμα Byz., ἄγνισμα, τεμένισμα Dio C., προτε-
 μένισμα, ξένισμα Theod. Prodr., κτένισμα Eust., πήνισμα, ἐκπυρή-
 νισμα Byz., ἐγκαίνισμα LXX, περιχλαίνισμα Byz., ῥίνισμα, σπαδό-
 νισμα Anth., κληδόνισμα Luc., χελιδόνισμα Ath., εἰκόνισμα Anth.,
 προεικόνισμα Byz., ἀπεικόνισμα Philo, ἀντεικόνισμα Byz., εὐδαιμό-
 νισμα Ep. Plat., κανόνισμα Anth., σωφρόνισμα, κάπνισμα Anth.,
 ὑποκάπνισμα Alex. Trall., πτέρνισμα Tzetz., ἐκφάτνισμα Philostr.,
 κρούνισμα Anth., ἀγώνισμα, συναγώνισμα Polyb., προαγώνισμα
 App., ἀνταγώνισμα Clem. Al., κλυδώνισμα Suid., οἰώνισμα, περιαγ-
 κώνισμα Phot., κορώνισμα Ath., ἄθροισμα, συνάθροισμα Athanas.,
 σινάπισμα Soran., γρίπισμα Zonar., ὄπισμα Diosc., ἀνασκολόπισμα
 Malal., ἐπιδόρπισμα, θέσπισμα, προθέσπισμα Eccl., καλλώπισμα,
 κιθάρισμα, προκιθάρισμα (s. v. προαύλια) Hesych., ὄαρισμα Opp.,
 χάρισμα NT., προχάρισμα Or. Sib., ὕβρισμα, ἐνύβρισμα Plut.,
 ἀνδρῖσμα Max. Tyr., μέρισμα Orph., ἐσπέρισμα, κτέρισμα, νεωτέ-
 ρισμα Philo, χαρακτηρίσμα Eust., μυκτήρισμα (definition of ἀπο-
 σκωμμα) Hesych., πλέθρισμα (and πελέθρισμα) Hesych., σφαίρισμα
 Eust., χεῖρισμα Hipp., ὄρισμα, περιόρισμα Schol. Pind., προόρισμα
 (s. v. οὔρους) Hesych., ἀφόρισμα LXX, ὑποκόρισμα, πόρισμα
 Geometr., περιχύτρισμα CIA. II, 1055, θησαύρισμα, πανηγύρισμα
 Eccl., ψιθύρισμα Theocr., ὑποψιθύρισμα Rhet., ἀγκύρισμα Schol.
 Ar., μύρισμα Poll., μινύρισμα Theocr., κούρισμα Tzetz., χώρισμα
 Schol. Il., διαχώρισμα Luc., μετεώρισμα (definition of φρύαγμα)
 Hesych., γλώττισμα Eccl., καταγλώττισμα, τεράτισμα Theophylact.
 Sim., ἀκράτισμα, ἀναχαίτισμα Plut., σίτισμα unknown poet, ἐπισί-
 τισμα Polyæn., λάκτισμα, ἐκλάκτισμα Poll., ἀπολάκτισμα Gramm.,
 οἰκτισμα, ῥάντισμα Basil., χαριέντισμα Philo, ἀκόντισμα, ἐξακον-
 τισμα Galen, πόντισμα, προπότισμα Hippiatr., βάπτισμα NT.,

¹ Al. πύτισμα.

αναβάπτισμα Eccl., παραβάπτισμα Eccl., λώτισμα, νώτισμα, φώτισμα Jo. Chrys., παραφώτισμα Eccl., κολάφισμα Gramm., ψήφισμα, καταψήφισμα Rhet., προσψήφισμα Rhet., ξίφισμα Choerob., σόφισμα, παρασόφισμα Phryn., κούφισμα, ανακούφισμα Hipp., πήχισμα Symm., τείχισμα, διατείχισμα, παρατείχισμα, επιτείχισμα, περιτείχισμα, αντιτείχισμα, αποτείχισμα, ύποτείχισμα, προτείχισμα, ἀπονύχισμα Diog. L.

No verb forms can be cited for προτέγισμα Poll. (: τέγος), ἔγδισμα Suid. (: ἔγδης), κιναιδισμα Eust., ἐπικιναιδισμα Clem. Al. (: κιναιδος), ὄδισμα (: ὁδός), κοίλισμα (definition of ἐπίτριμμα) Hesych. (: κοίλος), σχοίνισμα LXX, παρασχοίνισμα Poll., περισχοίνισμα Plut. (: σχοῖνος), πιτύρισμα Arcad., αποπιτύρισμα Arcad. (: πίτυρον), λασίσματα ὡς σοφιστοῦ τοῦ Λάσου καὶ πολυπλόκου Hesych. (: Λάσος), περιφράκτισμα (: περίφρακτος) Aquila, σκαρίφισμα Hesych. (: σκάριφος).

The following are connected with secondary verbs for which a nominal basis cannot be assigned: σελάγισμα Manetho, κινάθισμα, ἐρέθισμα, διερέθισμα App., σακέλισμα Gramm., δύλισμα Galen, ἀφύλισμα Hesych., λάπισμα Cicero, σκόρπισμα Byz., ἀναγαργάρισμα Med., γνώρισμα, ἀναγνώρισμα Hipp., χρεμέτισμα Anth., χαιρέτισμα Schol. Aesch.

In -υσμα connected with verbs in -ύζω are found κλύσμα, διάκλυσμα Diosc., ἔγκλυσμα Diosc., περίκλυσμα Galen Lex., ἔκκλυσμα Plut., πρόσκλυσμα Oribas. (: κλύζω; cf. κλύδ-ων), πόππυσμα Juvenal, περιπόππυσμα Nicet. (: ποππύζω), κελάρυσμα Opp. (: κελαρύζω).

The few forms in -ωσμα have been mentioned above.

Any labial mute before -μα becomes μ, e. g. τρῖμμα (τρίβω), βλέμμα (: βλέπω), θρέμμα (: τρέφω).¹ So an I. E. labialized velar in πέμμα (: πέσσω; cf. πέπεμαι, πεπτός), νίμμα (: νίζω; cf. νίπτρον, χέρνιψ).

¹ Wackernagel, KZ. XXX, 293 ff., Vermischte Beiträge zur gr. Sprachkunde 39, Froehde, BB. XVII, 318, assume that after a long vowel or diphthong the μ is naturally simplified. πῆμα is thus brought into relation with Skt. *pārman-*, σῆμα with *σαφής*, λοιμός with *λείβω*, λιμός with *λιπαρής*, τρύμη with *τρυνάω*, κῶμα with *κωφός*, μῶμος with *μέμφομαι*, οἰμάω with *εἴβω*, ἀλοιμός with *ἀλείφω*, ἀμοιμός with *ἀμείβω*, αἰμός, αἱμασία with Lat. *saepes*. But these etymologies are very doubtful.

-νμ- also becomes -μμ-¹ as in ἐμμένω; thus ῥάμμα Apollod. (: ῥαίνω), μόλυμμα Gloss. (: μολύνω), πλάτυμμα Bekk. Anec. (πλατύνω). The more frequent nouns in -σμα associated with verbs having nasal stems are formed with the suffix -σματ-. The explanation of γέννα as a transfer from a neuter *γενμα is untenable.²

The forms occur as follows:

θέαμα *Ep.*: ———.—*Lyr.*: *Semon.—*Tr.*: (dial.) Aesch. *Chaer. Eur. Soph.—*Com.*: (dial.) *Ar. 146.—*Hist.*: Thuc. Xen.—*Or.*: *Dem. *Isoer.—*Phil.*: *Arist. Plat.

ἴαμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.—*Hist.*: Hdt. Thuc.—*Phil.*: Hipp. Plat.

θυμίαμα *Tr.*: (dial.) *Soph.—*Com.*: (dial.) *Amphis *Ar. *Diod. *Oph.—*Hist.*: Hdt.—*Phil.*: Arist. Plat.

ἐπιθυμίαμα *Tr.*: (dial.) *Soph.

κονίαμα *Or.*: *Dem.—*Phil.*: Arist. Theophr.

δεξίαμα *Tr.*: (dial.) *Soph.

πυρίαμα *Phil.*: *Arist.

φυσίαμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.

αἰτίαμα *Tr.*: (dial.) Aesch. *Eur.—*Hist.*: Thuc.

ἐστίαμα *Tr.*: (dial.) *Eur.—*Phil.*: *Plat.

νάμα *Lyr.*: *Alcib. *Plat. Simon.—*Tr.*: (lyr.) *Eur. *Soph.; (dial.) Aesch. Eur. Soph.—*Com.*: (dial.) Antiph. Ar. Timocl.—*Hist.*: *Xen.—*Or.*:³ ———.—*Phil.*: Arist. Plat.

θοίναμα⁴ *Tr.*: (lyr.) *Eur.

βόαμα *Lyr.*: *Cydias.—*Tr.*: (dial.) *Aesch.

ἄμβόαμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.

ἄκρόαμα *Com.*: (dial.) *Diphil.—*Hist.*: Xen.—*Phil.*: *Arist.

πόρπαμα *Tr.*: (dial.) Eur.

ἐπιπόρπαμα *Com.*: (dial.) *Plat.

δράμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.—*Com.*: (lyr.) Ar.; (dial.) Antiph. Ar. *Diphil *Eph. *Euphr. *Str. *Tel. 613.—*Hist.*: ———.—*Or.*: Dem. *Lys.—*Phil.*: Arist. Plat.

¹ The -νμ- of Ἀγαμέμνων is best explained as a later development of -δμ-. Cf. Brugmann, Grundriss² I, 361.

² The combination *nn* (like *mm*, *rr*, *ll*) is unknown in Indo-European, and γέννα cannot be formed with the suffix -nā-. It may well be for *γέννμα; cf. *υέριμα*.

³ *ναματιαῖος* Aeschin.

⁴ Cf. *θοινάτωρ* (dial.).

ἐκπέραμα *Tr.*: *Aesch.

θήραμα *Lyr.*: *Arist.—*Tr.*: (lyr.) Eur.; (dial.) Eur.—*Phil.*: *Arist.

σπείραμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.—*Phil.*: *Arist.

σύγκραμα *Phil.*: *Arist.

ὄραμα *Ep.*: *Batr.—*Lyr.*: Sapph.—*Hist.*: Xen.—*Or.*: *Dem.—*Phil.*: Arist.

φύραμα *Com.*: (lyr.) *Mnesim.—*Phil.*: *Arist.

κάταγμα (: -άγω) *Tr.*: (dial.) *Soph.—*Com.*: (dial.) *Ar.—*Phil.*: *Plat

βάγμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.

διδagma *Tr.*: (dial.) Eur.—*Com.*: (dial.) *Ar. *Crito 773.—*Hist.*: Xen.—*Phil.*: Plat.

ἐκδίδαγμα *Tr.*: (dial.) *Eur.

αἶγμα *Tr.*: (lyr.) Eur.

μάλαγμα *Phil.*: Theophr.

ἐμπάλαγμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.

στάλαγμα *Tr.*: (dial.) *Aesch. *Soph.

διάλλαγμα *Tr.*: (dial.) *Eur.

συνάλλαγμα *Phil.*: Arist.

ἐξάλλαγμα *Com.*: (dial.) *Anaxandr.

ὑπάλλαγμα *Phil.*: *Arist.

ἀντάλλαγμα *Tr.*: (dial.) *Eur.

ἀντέκμαγμα *Com.*: (dial.) *Ar.

ἀπόμαγμα *Tr.*: (dial.) *Soph.—*Phil.*: Theophr.

στέναγμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) Eur. *Soph.—*Com.*: (dial.) *Ar.

ἄρπαγμα *Or.*: *Aeschin.

ἄραγμα *Tr.*: (dial.) *Eur.

σπάραγμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) *Eur. *Soph.—*Phil.*: *Arist.

τάραγμα *Tr.*: (dial.) Eur.

χάραγμα *Tr.*: (dial.) *Soph.

δράγμα *Ep.*: Il.—*Tr.*: (dial.) *Sosith.—*Hist.*: *Xen.

κέκραγμα *Com.*: (dial.) *Ar.

πράγμα *Lyr.*: *Euen. Theogn.; Pind.—*Tr.*: (lyr.) *Aesch. Eur.; (dial.) Aesch. *Chaer. Eur. *Pyth. Soph.—*Com.*: (lyr.) Ar.; (dial.) *Ale Alex. Amph. Antiph. Apollod. Apollod. C. Ar. *Archipp. *Axion Bato. Cratin. Damox. *Diod. Dion. Diphil. Eub. Eupol. *Henioch. Men. *Nicol. *Nicom. Nicostr. *Pherecr. Philem. *Philem. II *Philet *Philippides *Plat. *Posidipp. *Sosipater 6. 105. 132. 133. 171. 355

414. 505. 554. 889.—*Hist.*: Hdt. Theop. Thuc. Xen.—*Or.*: Aeschin. And. Ant. Dem. Din. Hyp. Isae. Isocr. Lys. Lys.—*Phil.*: Arist. Hipp. Plat.
- φράγμα *Hist.*: *Hdt.—*Phil.*: Arist. Plat.
- διάφραγμα *Hist.*: Thuc.—*Phil.*: *Arist. Plat.
- παράφραγμα *Hist.*: Thuc.—*Phil.*: *Plat.
- ἔμφραγμα *Or.*: *Isocr.
- πρόφραγμα *Phil.*: *Arist.
- σάγμα *Tr.*: (dial.) *Eur.—*Com.*: (dial.) Ar.
- ἐπίσαγμα *Tr.*: (dial.) *Soph.
- μύσαγμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.
- τάγμα *Hist.*: Xen.—*Phil.*: Arist.
- ἐπίταγμα *Or.*: Aeschin. And. *Dem. *Hyp. *Isocr.—*Phil.*: Arist. Plat.
- σύνταγμα *Com.*: (dial.) *Men.—*Hist.*: Xen.—*Or.*: *Dem. Isocr.—*Phil.*: *Arist.
- πρόσταγμα *Or.*: Aeschin. Dem. Din. Isocr.—*Phil.*: Arist. Plat.
- στάγμα *Tr.*: (dial.) *Ar.
- βάσταγμα *Tr.*: (dial.) *Eur.
- φρύαγμα *Tr.*: (dial.) Aesch. *Soph.—*Com.*: (dial.) *Men.—*Hist.*: *Xen.
- διάσφαγμα *Lyr.*: *Hippon.
- ὑπόσφαγμα *Lyr.*: *Hippon.
- πρόσφαγμα *Tr.*: (dial.) *Aesch. Eur.
- πρόσδεγμα *Tr.*: (dial.) *Soph.
- φθέγμα *Lyr.*: Erinna Pind.—*Tr.*: (lyr.) *Aesch. Soph.; (dial.) Soph. Eur.—*Com.*: (dial.) Ar. *Polyz.—*Hist.*: ———.—*Or.*: ———.—*Phil.*: Plat.
- παράφθεγμα *Phil.*: *Plat.
- ἀπόφθεγμα *Hist.*: *Xen.—*Phil.*: Arist.
- πρόσφθεγμα *Tr.*: (dial.) Aesch. Eur. Soph.—*Or.*: *Dem.
- πλέγμα *Lyr.*: Simon.—*Tr.*: (dial.) *Eur.—*Hist.*: *Xen.—*Phil.*:¹ Plat.
- φλέγμα *Ej.*: *Il.—*Com.*: (dial.) *Antiph. *Phryn.—*Phil.*: Arist. Hipp. Plat. *Theophr.
- ῥέγμα *Lyr.*: *Ibyc.
- βρέγμα *Ej.*: *Batr.—*Tr.*: *Aesch.—*Phil.*: Arist. *Hipp.
- ῥεγμα *Phil.*: Theophr.

¹ πλεγμάτων Arist.

- ὄρεγμα *Tr.*: (lyr.) Aesch. *Eur.—*Phil.*: *Arist.
 δῆγμα *Tr.*: (lyr.) Aesch.; (dial.) *Soph.—*Com.*: (dial.) *Ar.—*Hist.*:
 *Xen.—*Phil.*: Arist. Theophr.
 πλῆγμα *Tr.*: (lyr.) *Soph.; (dial.) Soph. *Eur.—*Phil.*: *Arist.
 σμῆγμα *Phil.*: *Hipp.
 πῆγμα *Tr.*: (dial.) *Aesch. *Soph.—*Phil.*: *Arist.
 ῥῆγμα *Com.*: (dial.) *Ephipp.—*Or.*: Dem.—*Phil.*: Arist. *Hipp.
 ἔκρηγμα *Phil.*: *Theophr.
 σύντηγμα *Phil.*: Arist.
 ψῆγμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.—*Com.*: (dial.) *Eubul.—*Hist.*: Hdt.—*Phil.*:
 Arist.
 παῖγμα *Tr.*: (dial.) *Eur.
 δέγμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch. *Eur.; (dial.) *Eur.—*Com.*: (dial.) Ar.—
Hist.: *Xen.—*Or.*: Dem. *Hyp. Isocr. *Lys.—*Phil.*: *Arist. Plat.
 παράδειγμα *Tr.*: (lyr.) *Soph.; (dial.) Eur.—*Com.*: (lyr.) Ar.—*Hist.*:
 *Hdt. Thuc. Xen.—*Or.*: Aeschin. And. Dem. Din. *Hyp. Isocr. Lys.
 Lys.—*Phil.*: Arist. *Hipp. Plat.
 ἐπίδειγμα *Hist.*: Xen.—*Or.*: *Dem.—*Phil.*: *Plat.
 ἔνδειγμα *Or.*: *Dem.—*Phil.*: *Plat.
 ὑπόδειγμα *Hist.*: *Xen.
 ἔλιγμα *Com.*: (dial.) *Ephipp.
 μείλιγμα *Ep.*: *Od.—*Lyr.*: *Castorio.—*Tr.*: (dial.) Aesch. *Eur.
 μῖγμα *Ep.*: Emped.—*Phil.*: Anaxag. Arist.
 αἶνγμα *Lyr.*: *Pind.—*Tr.*: (lyr.) Eur.; (dial.) Aesch. Eur. Soph.—
Com.: (dial.) *Alex.—*Hist.*: ———.—*Or.*: *Aeschin. Dem.—*Phil.*:
 Arist. *Plat.
 πνῖγμα *Phil.*: *Arist.
 στήριγμα *Tr.*: (dial.) *Eur. 427.—*Com.*: *Nicostr.
 μινύριγμα *Lyr.*: *Philox.
 σύριγμα *Tr.*: (dial.) *Eur.—*Com.*: (dial.) *Ar.
 ἐπίσιγμα *Tr.*: Soph.
 στίγμα *Ep.*: *Hes.—*Com.*: (dial.) *Plat.—*Hist.*: *Hdt.—*Phil.*: *Arist.
 δόγμα *Com.*: (dial.) *Nicol. 266.—*Hist.*: Xen.—*Or.*: Aeschin. And.
 Dem. *Lys.—*Phil.*: Arist. Plat.
 ἄργμα *Ep.*: *Od.
 ἄπαργμα *Tr.*: *Aesch.—*Com.*: (dial.) *Ar.
 κάταργμα *Tr.*: (dial.) *Eur. *Soph.

- ἔργμα, ἔργμα 'work' *Ep.*: Hes. Hymn.—*Lyr.*: *Mimn. Solon Theogn.;
 *Archil.; *Bacchyl. Pind. *Simon.—*Tr.*: (lyr.) *Aesch. Eur.; (dial.)
 *Aesch. *Eur.
- ἐργμα, ἔργμα 'enclosure' *Tr.*: (lyr.) *Soph.—*Phil.*: *Arist.
- δέργμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch. Eur.; (dial.) Eur.
- εὔγμα *Ep.*: *Od.—*Tr.*: (lyr.) Aesch.; (dial.) *Aesch. *Soph.—*Com.*:
 (lyr.) *Ar.
- πρόσενγμα *Com.*: (dial.) *Eubul.
- κάτενγμα *Tr.*: (dial.) Aesch. *Eur. *Soph.
- ζεῦγμα *Tr.*: (dial.) *Eur.—*Hist.*: Thuc.
- ἐπίτενγμα *Phil.*: *Arist.
- ἀπότενγμα *Phil.*: *Arist.
- βδέλνγμα *Ep.*: *Hom. (in Suid.).
- ὀλόλνγμα *Tr.*: (lyr.) Eur.
- ἄμνγμα *Tr.*: (lyr.) *Eur. *Soph.
- νύγμα¹ *Phil.*: *Epicur.
- κίννγμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.
- ἀμάρνγμα *Ep.*: Hes.—*Lyr.*: *Bacchyl.
- κήρνγμα *Tr.*: (lyr.) *Soph.; (dial.) Eur. Soph.—*Com.*: (dial.) *Ar.—
Hist.: *Hdt. Thuc. Xen.—*Or.*: Aeschin. *Ant. Dem. *Hyp.—*Phil.*:
 Arist. *Plat.
- ὀρνγμα *Tr.*: (dial.) *Eur.—*Hist.*: Hdt. Thuc. Xen.—*Or.*: Din. Lyc.—
Phil.: *Arist. *Plat.
- διόρνγμα *Hist.*: *Thuc.
- πτύγμα *Ep.*: *Il.
- ἐπίπτνγμα *Phil.*: Arist.
- περίπτνγμα *Tr.*: (dial.) *Eur.
- πρόσπνγμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) *Eur.
- ποιφνγμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.
- σφυγματώδης *Phil.*: Plat.
- δίωγμα *Tr.*: (lyr.) Eur.; (dial.) *Aesch. Eur.—*Hist.*: *Xen.—*Phil.*: *Plat.
- κέδμα *Phil.*: Hipp.
- οἶδμα *Ep.*: Emped. Hes. *Hymn. Il.—*Lyr.*: Plat.; Arion Pind. *Simon.
 —*Tr.*: (lyr.) Eur. Soph.; (dial.) Eur.—*Com.*: (lyr.) *Ar.; (dial.)
 *Antiph. *Ar.
- ἐριδμαίνω *Ep.*: *Il.

¹ ννγματώδης Arist.

θεμόω *Er.*: Od.

ἐπίθεμα *Phil.*: *Arist.

ἐνθεμα *Phil.*: *Theophr.

ῆμα *Er.*: *Il.

κάθημα¹ *Com.*: *Antiph.

ἄημα *Tr.*: (dial.) Aesch. *Soph.

βῆμα *Er.*: *Hymn.—*Lyr.*:² Pind.—*Tr.*: (lyr.) *Aesch. *Soph.; (dial.)

Eur. *Soph.—*Com.*: (dial.) Ar. *Men. *Plat. *Timocl.—*Hist.*: *Hdt.

Thuc. Xen.—*Or.*: Aeschin. *Ant. Dem. *Isae. Isocr. Lys.—*Phil.*: Plat.

πρόβημα *Com.*: (dial.) *Ar.

ἀσέβημα *Hist.*: Thuc.—*Or.*: *Aeschin. And. Ant. Dem. Lyc. Lys.—

Phil.: *Plat.

φόβημα *Tr.*: (lyr.) *Soph.

ἄγημα *Hist.*: *Xen.

δικαιοπράγημα *Phil.*: Arist.

τράγημα *Com.*: (dial.) Alex. Ar. *Clearch. *Crobyl. *Diphil. *Eph. *Eub.

*Lycophr. Men. *Mnes. *Nicostr. *Philem. 141.—*Hist.*: *Theop.

Xen.—*Phil.*: Arist. Plat. *Theophr.

ἀποτράγημα *Com.*: (dial.) *Eupol.

πατάγημα *Com.*: *Men.

διήγημα³ *Com.*: (dial.) *Phoen.

εἰσήγημα *Or.*: *Aeschin.

ἀφήγημα *Hist.*: *Hdt.

στρατήγημα *Hist.*: *Xen.—*Or.*: Isocr.

ἄλγημα *Tr.*: (lyr.) *Soph.; (dial.) *Eur. *Soph.—*Com.*: (dial.) *Men

—*Or.*: Dem.—*Phil.*: Arist. Hipp. Theophr.

λιθολόγημα *Hist.*: *Xen.

μυθολόγημα *Com.*: (dial.) 503.—*Phil.*: Plat.

φυσιολόγημα *Phil.*: *Epicur.

όμολόγημα *Or.*: *Hyp.—*Phil.*: Arist. Plat.

ἀπολόγημα *Phil.*: *Plat.

ἐνάργημα *Phil.*: *Epicur.

στέργημα *Tr.*: (dial.) *Soph.

κακούργημα *Or.*: *Aeschin. Ant. Dem. *Isocr.—*Phil.*: Plat.

¹ Bekker restores *κάθεμα* from Hesych.

² *βηματίζω* Dionys. Chal.

³ *διηγηματικός* Arist.

- πανούργημα *Tr.*: (lyr.) *Soph.
 ὑπούργημα *Hist.*: *Hdt. *Xen.—*Or.*: Andoc.
 χειρούργημα *Phil.*: *Plat.
 γεώργημα *Phil.*: *Plat.
 στύργημα *Tr.*: (dial.) *Eur.
 διάδημα *Com.*: (dial.) 253.—*Hist.*: *Xen.
 ἀνάδημα *Lyr.*: *Bacchyl. *Pind.—*Tr.*: (dial.) Eur.—*Com.*: (dial.) *Ar
 *Plat.—*Hist.*: *Xen.
 κατάδημα *Phil.*: *Arist.
 ὑπόδημα *Ep.*: Od.—*Lyr.*: ———.—*Com.*: (dial.) Ar. *Plat. *Stratt.—
Hist.: *Hdt. Xen.—*Or.*: *Hyp. *Lys.—*Phil.*: Arist. Plat.
 κελάδημα *Tr.*: (lyr.) *Eur.—*Com.*: (lyr.) *Ar.
 μελέδημα *Ep.*: *Il. Od.—*Lyr.*: *Theog.; *Ibyc.—*Tr.*: (lyr.) Eur.—
Com.: (lyr.) *Alex.
 πήδημα *Tr.*: (lyr.) *Aesch. *Eur.; (dial.) Aesch. Eur. *Soph.
 μείδημα *Ep.*: *Hes.
 χλίδημα *Tr.*: (dial.) *Eur.
 οἶδημα *Or.*: *Dem.—*Phil.*: *Arist. Hipp.
 κωμώδημα *Phil.*: *Plat.
 δέημα *Com.*: (dial.) *Ar.
 ροίζημα *Com.*: (dial.) *Ar.
 κνύζημα *Hist.*: *Hdt.
 θήμα *Tr.*: *Soph.
 ἀνάθημα *Ep.*: Od.—*Lyr.*: *Lycophr.—*Tr.*: (lyr.) Eur.; (dial.) Eur.
 *Soph.—*Com.*: (dial.) *Herm.—*Hist.*: Hdt. *Theop. Thuc. Xen.—
Or.: Aeschin. *And. Dem. *Din. Isae. Isocr. Lys.—*Phil.*: Arist. Plat.
 *Theophr.
 ἐπίθημα *Ep.*: *Il.—*Lyr.*: *Hippon.—*Com.*: (dial.) Ar. Hegesipp.—
Hist.: *Hdt.—*Or.*: *Isae.—*Phil.*: *Arist.
 σύνθημα *Tr.*: (dial.) Eur. Soph. 365.—*Com.*:¹ (dial.) 486.—*Hist.*: Hdt.
 Thuc. Xen.—*Or.*: *Din.—*Phil.*: *Arist. Plat.
 πρόθημα *Tr.*: (lyr.) *Eur.
 πρόσθημα *Hist.*: *Xen.
 μάθημα *Tr.*: (dial.) *Eur. *Soph.—*Com.*: (dial.) *Amph. *Ar. *Philem.
 *Sosipat. 104.—*Hist.*: *Hdt. *Thuc. Xen.—*Or.*: Isocr.—*Phil.*:
 Arist. *Hipp. Plat.

¹ συνθηματικός Ar.

- παθήμα *Tr.*: (lyr.) *Soph.; (dial.) Eur. Soph.—*Com.*: (dial.) *Ar. Sosit. 283.¹—*Hist.*: Hdt. Thuc. Xen.—*Or.*: Ant.—*Phil.*: Arist. Hipp. Plat.
- σπάθημα *Tr.*: *Soph.—*Com.*: 903.
- βοήθημα *Phil.*: Arist.
- ἐξάνθημα *Com.*: (dial.) 458.—*Phil.*: Arist. Hipp.
- πένθημα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.; (dial.) *Eur.
- ἔσθημα *Tr.*: (dial.) Aesch. Soph.—*Hist.*: *Thuc.
- ῥσθημα *Com.*: *Eupol.
- αἰσθημα *Tr.*: (dial.) *Eur.—*Phil.*: Arist.
- ἐπαίσθημα *Phil.*: *Epicur.
- ὀλίσθημα *Phil.*: *Plat.
- ἐρύθημα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) *Chaerem.—*Hist.*: *Thuc. *Xen.—*Phil.*: Arist. Hipp.
- ἔχθημα *Tr.*: *Soph.
- ἀπέχθημα *Tr.*: (dial.) *Eur. See also possessive compounds.
- μόχθημα *Tr.*: (dial.) *Aesch. Eur. *Soph.
- ποίημα *Com.*: (dial.) *Antiph. *Cratin. *Men.—*Hist.*: Hdt.—*Or.*: Aeschin. Isocr. *Lyc.—*Phil.*: Arist. Plat. Theophr.
- προσποίημα *Phil.*: *Arist.
- λογοποίημα *Com.*: (dial.) *Antiph.
- σκευοποίημα *Or.*: *Hyp.
- θάκημα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) Soph.
- ἀμπλάκημα *Tr.*: (dial.) Aesch. *Eur. *Soph.
- λήκημα *Phil.*: *Epicur.
- ἀδίκημα *Tr.*: (dial.) Eur.—*Com.*: (dial.) Antiph. *Ar. *Men.—*Hist.*: Hdt. Thuc. Xen.—*Or.*: Aeschin. And. Ant. Dem. Din. Hyp. *Isae. Isocr. Lyc. Lys.—*Phil.*: Arist. Plat.
- οὔκημα *Lyr.*: *Pind.—*Tr.*: (dial.) *Aesch. 34.—*Com.*: (dial.) *Eupol.—*Hist.*: Hdt. Thuc. Xen.—*Or.*: *Aeschin. Dem. Din. *Hyp. *Isae. Lys.—*Phil.*: Arist. *Hipp. Plat. Theophr.
- συνοίκημα *Hist.*: *Hdt.
- ἔλκημα *Tr.*: (dial.) *Eur.
- δόκημα *Tr.*: (lyr.) Eur.; (dial.) Eur.
- δωροδόκημα *Com.*: (dial.) *Plat.—*Or.*: Aeschin. Dem.
- προσδόκημα *Phil.*: Plat.

¹ παθημάτοις Aetol. = -ήμασι.

- ἄσκημα *Hist.*: Xen.
 δίσκημα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) *Soph.
 βόσκημα *Tr.*: (lyr.) Eur.; (dial.) Aesch. Eur. Soph.—*Com.*: (dial.)
 *Antiph. Ar. *Athenio.—*Hist.*: *Hec. Xen.—*Or.*: Dem.—*Phil.*:
 Arist. Plat. Theophr.
 μύκημα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.; (dial.) Eur.—*Phil.*: Arist.
 λῆμα *Lyr.*: Pind. *Simon.—*Tr.*: (lyr.) Aesch. Eur. *Soph.; (dial.)
 Aesch. Eur. *Mosch. Soph.—*Com.*: (lyr.) *Ar.; (dial.) Ar.—*Hist.*: Hdt.
 ἄλλημα *Tr.*: (lyr.) *Soph.; (dial.) *Soph.
 λάλλημα *Tr.*: (dial.) *Eur. *Soph.—*Com.*: (dial.) *Eubul.
 παλημάτιον *Com.*: (dial.) *Ar.
 παιπάλημα *Lyr.*: *Aeschrio.—*Com.*: (dial.) *Ar.—*Or.*: *Aeschin.
 βλῆμα *Tr.*: (dial.) *Eur.—*Hist.*: *Hdt.
 παράβλημα *Hist.*: *Xen.
 προσκατάβλημα *Or.*: Dem.
 ἐπίβλημα *Com.*: (dial.) *Nicostr.
 περίβλημα *Phil.*: *Arist. *Plat.
 πρόβλημα *Lyr.*: *Hybr.—*Tr.*: (lyr.) *Soph.; (dial.) Aesch. Eur. Soph.
 —*Com.*: (dial.) *Antiph. *Ar.—*Hist.*: Hdt. *Xen.—*Or.*: *Dem.—
Phil.: Arist. Plat.
 θέλημα *Phil.*: *Arist.
 μέλημα *Lyr.*: *Sappho; Pind.—*Tr.*: (lyr.) *Aesch. *Soph.; (dial.) Aesch
 —*Com.*: (lyr.) *Ar.
 ἐπιμέλημα *Hist.*: Xen.
 πλημμέλημα *Or.*: *Dem.
 ὠφέλημα *Tr.*: (dial.) Aesch. *Eur. *Soph.—*Com.*: (dial.) *Ar.—*Hist.*:
 Xen.
 ἐπωφέλημα *Tr.*: (dial.) *Soph.
 προσωφέλημα *Tr.*: (dial.) *Eur.
 δήλημα *Ep.*: *Hymn. *Od.—*Tr.*: (dial.) *Aesch. *Soph.
 κήλημα *Lyr.*: *Ibyc.—*Tr.*: (dial.) *Eur.
 ἄθλημα *Or.*: *Dem.—*Phil.*: *Arist. *Plat.
 μάσθλημα *Hist.*: *Ctes.
 ἀπείλημα *Tr.*: (dial.) *Soph.
 ὀφέλημα *Hist.*: Thuc.—*Or.*: *Dem.—*Phil.*: Arist. *Plat.
 ὀμίλημα *Tr.*: (dial.) *Eur.—*Phil.*: *Plat.
 πίλημα *Phil.*: *Anaximander Arist.

- φίλημα* *Tr.*: (dial.) *Aesch. Eur. *Soph.—*Com.*: (dial.) *Eub. *Nicophr. *Plat.—*Hist.*: Xen.
*κλήμα*¹ *Com.*: (dial.) *Ar.—*Hist.*: *Xen.—*Or.*: *Aeschin.—*Phil.*: Arist. *Plat. Theophr.
ἐγκλημα *Tr.*: (dial.) *Eur. *Soph.—*Com.*: (dial.) *Ar.—*Hist.*: Thuc. Xen.—*Or.*: Aeschin. Ant. Dem. Hyp. Isocr. Lys.
ἐπέκλημα *Tr.*: (dial.) *Eur. Soph.—*Hist.*: *Xen.
ἐγκύκλημα *Phil.*: *Arist.
μέλλημα *Tr.*: (dial.) *Eur.—*Or.*: *Aeschin.
ἀμίλλημα *Tr.*: (lyr.) *Soph.
κόλλημα *Com.*: (dial.) *Antiph.
παρακόλλημα *Phil.*: *Theophr.
ἐπικόλλημα *Phil.*: *Theophr.
ἀπαιόλημα *Tr.*: *Soph.; (dial.) Aesch.—*Com.*: (dial.) *Ar.
ἐμπόλημα *Tr.*: (dial.) *Eur. *Soph. 109.—*Phil.*: *Theophr.
πυρπόλημα *Tr.*: (dial.) *Eur.
ναυστόλημα *Tr.*: (dial.) *Eur.
ῥλημα *Phil.*: Theophr.
αῤλημα *Com.*: (dial.) *Ar.—*Hist.*: *Charon *Xen.—*Phil.*: Plat.
θύλημα *Com.*: (dial.) *Ar. *Pherecr. *Plat. *Telecl.
βούλημα *Tr.*: (dial.) *Soph.—*Com.*: (dial.) Ar.—*Or.*: Dem. Isocr.—*Phil.*: Arist. Plat.
ὄφλημα *Or.*: Dem. *Hyp. *Isae.
πώλημα *Hist.*: *Xen.
παλάμημα *Com.*: (dial.) 706.
*δράμημα*² *Tr.*: (lyr.) *Soph.; (dial.) *Aesch. *Eur. *Ion.—*Hist.*: *Hdt.
ἀρίθμημα *Tr.*: (dial.) *Aesch.
μίμημα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) *Aesch. Eur.—*Com.*: (dial.) *Antiph.—*Hist.*: *Xen.³—*Or.*: *Aeschin.—*Phil.*: Arist. Plat.
κοίμημα *Tr.*: (lyr.) *Soph.
συγκοίμημα *Tr.*: (dial.) *Eur.
τίμημα *Tr.*: (dial.) *Aesch. *Eur.—*Com.*: (dial.) Ar.—*Hist.*: *Xen.—*Or.*: Aeschin. Dem. Din. Hyp. Isae. Isocr. *Lyc. Lys.—*Phil.*: Arist. Plat.

¹ κλημάτινος Theogn.; κληματίς Thuc.

² Cf. δρόμημα.

³ The editors read μιμητά.

- ἐπιτίμημα *Phil.*: *Arist.
 ἀποτίμημα *Or.*: Dem. *Isae. *Lys.
 προστίμημα *Or.*: Dem.
 τόλμημα *Tr.*: (dial.) Eur.—*Com.*: (dial.) Ar.—*Hist.*: Thuc.—*Or.*: Dem.
 —*Phil.*: *Plat.
 οἰκοδόμημα *Hist.*: Hdt. Thuc. *Xen.—*Or.*: Dem. *Din. *Isae.—*Phil.*:
 Arist. Plat.
 παροικοδόμημα *Phil.*: *Arist.
 παρανόμημα *Hist.*: *Thuc.—*Or.*: Lyc.
 δρόμημα¹ *Tr.*: (dial.) Eur.—*Phil.*: *Arist.
 ὄρμημα *Ep.*: Il.
 σμῆμα *Lyr.*: *Philox.—*Com.*: (dial.) *Antiph.
 χάσμημα *Com.*: (dial.) *Ar.
 κόσμημα *Hist.*: *Xen.—*Phil.*: *Plat.
 τμῆμα *Phil.*: Arist. Plat.
 περίτμημα *Phil.*: *Plat.
 ἔκτμημα *Phil.*: Arist.
 ἔντμημα *Hist.*: Xen.
 ἐπιθύμημα *Com.*: (dial.) *Philyl.—*Hist.*: Xen.—*Phil.*: Plat.
 ἐνθύμημα *Tr.*: (dial.) Soph.—*Com.*: (dial.) *Anaxan.—*Hist.*: Xen.—
Or.: *Aeschin. Isocr.—*Phil.*: Arist.
 ἐπενθύμημα *Phil.*: *Arist.
 νῆμα *Ep.*: *Hes. Od.—*Phil.*: Arist. *Plat.
 διάνημα *Phil.*: *Plat.
 πλάνημα *Tr.*: (dial.) *Aesch. *Soph.
 δαπάνημα *Com.*: (dial.) *Philem.—*Hist.*: Xen.—*Or.*: Isae.—*Phil.*:
 Arist.
 μηχάνημα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.; (dial.) Aesch. Eur. *Soph.—*Com.*: (dial.)
 Ar.—*Hist.*: Xen.—*Or.*: Ant. Dem.—*Phil.*: *Arist. *Hipp. Plat.
 ἀσθένημα *Phil.*: Arist.
 τιθήνημα *Tr.*: (dial.) *Chaerem.
 σκίνημα *Tr.*: (dial.) *Aesch.—*Hist.*: *Xen.
 θρήνημα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) Eur.
 κίνημα *Or.*:² ———.—*Phil.*: Arist.
 ῥίνημα *Tr.*: (dial.) *Eur.

¹ Cf. δράμημα.² Isocr. *Epist.*

μνήμα *Ep.*: *Il. Od.—*Lyr.*: *Aesch. *Hipparch. *Theocr.Ch. Theogn. *Thuc.; *Hippon.; *Anaer. *Sapph.; Pind. Simon.—*Tr.*: (lyr.) Eur. Soph.; (dial.) *Aesch. Eur.—*Com.*: (dial.) *Anaxipp. *Diphil. *Lao Men. *Philem.—*Hist.*: Thuc. Xen.—*Or.*: Dem. *Din. Isae. *Lys.—*Phil.*: Plat. *Theophr.

ὑπόμνημα *Com.*: (dial.) *Sotad.—*Hist.*: Thuc. Xen.—*Or.*: Aeschin. Dem. Isocr. Lyc.—*Phil.*:¹ Arist. Plat.

μερίμνημα *Lyr.*: Pind.—*Tr.*: (dial.) *Soph.

γέννημα *Tr.*: (lyr.) *Soph.; (dial.) *Aesch. Soph.—*Phil.*: *Plat.

ἐπιγέννημα *Phil.*: *Archyt.

μουσοδόνημα *Com.*: (dial.) *Eupol.

διακόνημα *Phil.*: *Arist. Plat.

πόνημα *Tr.*: (lyr.) *Eur.

διαπόνημα *Phil.*: Plat.

φρόνημα *Tr.*: (lyr.) Aesch. Eur. Soph.; (dial.) Aesch. Eur. Soph.—*Com.*: (dial.) Ar. *Telecl. 703. 867.—*Hist.*: *Hdt. Thuc. Xen.—*Or.*: Dem. *Din. *Hyp. Isocr.—*Phil.*: Arist. Plat.

καταφρόνημα *Hist.*: *Thuc.

φιλοφρόνημα *Or.*:² ———.

σωφρόνημα *Hist.*: *Xen.

γειτόνημα *Lyr.*: *Alcman.—*Phil.*: *Plat.

εὔνημα *Tr.*: (dial.) *Eur.

τέχνημα *Tr.*: (dial.) Aesch. *Eur. Soph.—*Hist.*: *Ephor. *Xen.—*Phil.*: *Hipp. Plat.

κοινωνημα *Phil.*: *Arist. Plat.

φώνημα *Tr.*: (dial.) Soph.

προσφώνημα *Tr.*: (dial.) *Eur. Soph.

παροψώνημα *Tr.*: (dial.) *Aesch.

ἀλέξημα *Tr.*: (dial.) *Aesch.

αὔξημα *Tr.*: (dial.) *Eur.—*Phil.*: *Arist.

ἐπιβόημα *Hist.*: *Thuc.

νόημα *Ep.*: *Emped. Hes. Hymn. Il. Od. Parm. *Xenoph.—*Lyr.*: Theogn. *Xenoph.; *Pitt.; Alcae. Sapph.; *Bacchyl. Pind.—*Com.*: (lyr.) Ar.; (dial.) Ar.—*Hist.*: *Hdt. *Xen.—*Or.*: ———.—*Phil.*: Arist. Plat.

διανόημα *Hist.*: *Xen.—*Or.*: Isocr.—*Phil.*: *Hipp. Plat.

¹ Archyt. *Epist.*

² Aeschin. *Epist.*

- κατανόημα *Phil.*: *Arist.
 ἐπινόημα *Lyr.*: *Archil.—*Or.*: *Ant.
 ἐννόημα *Phil.*: *Arist.
 ἀγνόημα *Phil.*: *Theophr.
 πῆμα¹ *Ep.*: Hes. Hymn. Il. Od.—*Lyr.*: *Semon. Theogn.; *Scyth.;
 Pind. *Simon.—*Tr.*: (lyr.) Aesch. Eur. Soph.; (dial.) Aesch. Eur.
 Soph.—*Com.*: (dial.) *Eubul.—*Hist.*: *Hdt.
 ἀγάπημα *Lyr.*: *Crat.—*Com.*: (dial.) *Axionic.
 λύπημα *Tr.*: (dial.) *Soph.²
 τρύπημα *Com.*: (dial.) Ar. *Eupol.—*Phil.*: Arist.
 κτύπημα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) *Critias.
 ῥῆμα *Lyr.*: Theogn.; *Archil.; Pind. Simon.—*Tr.*: (lyr.) *Soph.; (dial.)
 *Eur. Soph.—*Com.*: (lyr.) Ar.; (dial.) *Amph. *Antiph. Ar. *Crat.
 Eupol. *Men. Philem. *Plat. Strato 108.—*Hist.*: Hdt. *Thuc.
 *Xanth. Xen.—*Or.*: Aeschin. *And. *Ant. Dem. *Isae. *Isocr.—
Phil.: Arist. Plat. *Zeno.
 ἐπίρρημα *Com.*: (dial.) *Macho.³
 ἀπόρρημα *Phil.*: *Plat.
 πρόσρημα *Com.*: (dial.) 143.—*Or.*: *Dem.—*Phil.*: Plat.
 καρτέρημα *Phil.*: *Plat.
 στέρημα *Tr.*: *Soph.(?)
 λήρημα *Phil.*: *Plat.
 εὐκλήρημα *Com.*: *Antiph.⁴
 παραίρημα *Hist.*: *Thuc.
 ἐγχείρημα *Tr.*: (dial.) *Soph.—*Com.*: (dial.) *Antiph.—*Or.*: *Dem.—
Phil.: *Plat.
 ἐπιχείρημα *Hist.*: *Thuc. Xen.—*Or.*: Dem. *Isocr.—*Phil.*: Arist. Plat.
 ἀπηγόρημα *Phil.*: *Plat.
 παρηγόρημα *Tr.*: (dial.) *Aesch.
 προσηγόρημα *Tr.*: (lyr.) *Eur.
 κατηγορημα *Or.*: *Aeschin. Dem. *Din.—*Phil.*: Arist. Plat.
 λοιδόρημα⁵ *Phil.*: *Arist.
 κόρημα *Com.*: (dial.) Ar. Eupol. *Hermipp.

¹ πημαίνω Ar.; Plat.

² *Trachin.* 554. Hermann reads κήλημα, Wecklein χλίδημα, Jebb λώφημα.

³ Al. ῥῆμα.

⁴ Bekker's reading, *Anecd.*, I, 77, is εὐκλήρωμα.

⁵ λοιδορημάτων Ar.

ἀπόρημα *Phil.*: Arist. *Plat. Theophr.

διαπόρημα *Phil.*: Arist. *Hipp.

φόρημα *Tr.*: (dial.) *Aesch. *Eur. *Soph.—*Com.*: (dial.) *Ar. *Diphil.—*Hist.*: Xen.—*Phil.*: *Arist.

ἐπιφόρημα *Com.*: *Ar. *Eudox. (dial.) *Archipp. *Philyl.—*Hist.*: *Hdt.

προσφόρημα *Tr.*: (dial.) *Eur.

δορυφόρημα *Com.*: 88.

τρήμα *Com.*: (lyr.) *Ar.; (dial.) *Ar.; *Amips.—*Phil.*: Arist. *Plat.

μέτρημα *Tr.*: (dial.) Eur.

καταμέτρημα *Phil.*: *Epicur.

οὔστρημα *Tr.*: (dial.) *Soph.

εὔρημα *Lyr.*: *Philox. *Tynnich.—*Tr.*: (lyr.) *Soph.; (dial.) Eur. *Soph.—*Com.*: (lyr.) *Alex. (dial.) *Alex. Ar. *Diod. 482.—*Hist.*: Ephor. Hdt. *Thuc. Xen.—*Or.*: *Ant. Dem. *Isae. *Lys.—*Phil.*: *Arist. Plat.

ἐξεύρημα *Tr.*: (dial.) *Aesch. Eur. *Soph.—*Com.*: (lyr.) *Ar. *Pherecr.; (dial.) *Amph. Ar. *Eupol. *Phryn.—*Hist.*: Hdt.

οικούρημα *Tr.*: (dial.) Eur. *Soph.

ἐπικούρημα *Hist.*: *Xen.

φρούρημα *Tr.*: (dial.) Aesch. Eur. *Soph.

μαρτύρημα *Tr.*: (dial.) *Eur.

χρῆμα¹ *Ep.*: *Emped. Hes. Hymn. Od.—*Lyr.*: Crates *Crit. *Mimn. Solon Theogn.; Archil. *Semon.; *Alcae.; Pind.—*Tr.*: (lyr.) Aesch.; (dial.) Aesch. *Agath. Eur. Soph.—*Com.*: (lyr.) Ar.; (dial.) Alex. *Anaxan. Antiph. Apoll. Ar. *Archipp. *Axion. *Crates *Diod. Eupol. *Herm. Men. Philem. Plat. *Tel. 158. 469. 519. 645. 835.—*Hist.*: Hdt. Theop. Thuc. Xen.—*Or.*: Aeschin. And. Ant. Dem. Din. Hyp. Isae. Isocr. Lys.—*Phil.*: Arist. Hipp. Plat. *Theophr.

ὀλιγώρημα *Phil.*: *Arist.

δώρημα *Tr.*: (lyr.) Eur.; (dial.) Aesch. Eur. Soph. 475.—*Com.*: (lyr.) *Ar.—*Hist.*: *Hdt. *Xen.—*Phil.*: *Arist.

θεώρημα *Or.*: *Dem.—*Phil.*: Arist. *Plat.

αἰώρημα *Tr.*: (lyr.) Eur.; (dial.) *Eur.

ἐναιώρημα *Phil.*: Hipp.

τιμώρημα *Hist.*: *Hdt.—*Phil.*: Plat.

σκευώρημα *Or.*: Dem.

διαχώρημα *Phil.*: Hipp.

¹ φιλοχρηματῖα Tyrnt.

ἀναχώρημα *Phil.*: *Arist.

ὑποχώρημα *Phil.*: *Theophr.

σῆμα¹ *Er.*: *Hes. Hymn. II. Od. Parm.—*Lyr.*: Hipp. *Solon *Plat.;
*Archil.; *Anacr. *Erinna; Bacchyl. Pind. Simon.—*Tr.*: (lyr.) *Eur.;
(dial.) Aesch. Eur. Soph.—*Com.*: (dial.) Ar.—*Hist.*: *Clid. Hdt.
Thuc. *Xen.—*Or.*: ———.—*Phil.*: Plat.

ἐπίσημα² *Lyr.*: *Simon.—*Tr.*: (dial.) *Aesch.

μάσημα *Com.*: (dial.) *Antiph.—*Phil.*: Theophr.

πέσημα *Tr.*: (lyr.) Eur.; (dial.) *Aesch. Eur. *Soph.—*Com.*: (dial.) 621.

μίσσημα *Tr.*: (dial.) Aesch. Eur. *Soph.

νόσημα *Tr.*: (dial.) Aesch. Eur. Soph.—*Com.*: (dial.) *Alc. *Antiph. Ar.
*Philem. 19.—*Hist.*: Thuc. Xen.—*Or.*: *Aeschin. Dem. *Hyp. Isocr.
—*Phil.*: Arist. Hipp. Plat. *Theophr.

λύσσημα *Tr.*: (dial.) *Eur.

γλώσσημα *Tr.*: (dial.) *Aesch.

φύσημα *Tr.*: (dial.) Eur.—*Com.*: (lyr.) *Ar.; (dial.) *Diphil.—*Hist.*:
*Xen.—*Or.*: *Hyp.

ἀναφύσημα *Phil.*: Arist.

ἐμφύσημα *Phil.*: *Hipp.

ἀποπάτημα *Com.*: (dial.) *Eupol.

εὐεργέτημα *Hist.*: Xen.—*Or.*: Dem. Hyp. *Isocr.—*Phil.*: Arist.

νομοθέτημα *Phil.*: *Arist. Plat.

νούθετημα *Tr.*: (dial.) *Aesch. Eur. *Soph.

μελέτημα *Lyr.*: *Critias.—*Tr.*: (lyr.) *Eur.—*Hist.*: Xen.—*Phil.*: *Plat.

πλημμελέτημα *Or.*: *Aeschin.

ὑπηρετήμα *Tr.*: (dial.) *Soph.—*Or.*: *Ant.—*Phil.*: Plat.

ἀμφισβήτημα *Phil.*: *Arist. Plat.

ζήτημα *Tr.*: (dial.) Eur. *Soph.—*Phil.*: *Arist. *Hipp. Plat.

αἴτημα *Phil.*: Arist. *Plat.

κτῆμα *Er.*: *Hes. Hymn. II. Od.—*Lyr.*: ———.—*Tr.*: (lyr.) Aesch.
*Soph.; (dial.) *Aesch. *Carc. Eur. Soph. 458.—*Com.*: (dial.) *Alex.
*Antiph. *Eub. *Hipparch. Men. Philem. *Plat.—*Hist.*: Thuc. Xen.
—*Or.*: Aeschin. *And. Dem. *Din. Isocr.—*Phil.*: Arist. Plat.

ἔγκτημα *Or.*: *And. *Dem.

πλεονέκτημα *Hist.*: Xen.—*Or.*: Dem.—*Phil.*: *Arist. *Plat.

¹ σημαίνω Theogn.; Andoc. Hyp. Isae. Isocr.; Arist. Hipp. σημείον Aeschin. ἀρπσημος Tyrt.

² Formerly read in Eur. *Phoen.* 1114 (dial.).

- ἀπάντημα *Tr.*: (dial.) *Eur.
 συκοφάντημα *Or.*: *Aeschin. *Dem.—*Phil.*: *Arist.
 κέντημα *Tr.*: (dial.) *Aesch.
 κατακέντημα *Phil.*: *Plat.
 βρόντημα *Tr.*: (dial.) *Aesch.—*Com.*: 965.
 ἀναισχύντημα *Or.*: *Hyp.
 πότημα *Tr.*: (dial.) *Aesch.
 κρότημα *Tr.*: (dial.) *Eur. *Soph.
 ἄρτημα *Hist.*: *Hdt.—*Phil.*: Arist.
 ἀμάρτημα *Tr.*: (lyr.) *Soph.—*Com.*: (dial.) *Philem.—*Hist.*: Thuc.
 Xen.—*Or.*: Aeschin. And. Ant. Dem. Din. *Hyp. *Isae. Isocr. *Lyc.
 Lys.—*Phil.*: Arist. Plat.
 διαμάρτημα *Phil.*: *Arist.¹
 σκίρτημα *Tr.*: (lyr.) *Aesch. *Eur.; (dial.) *Aesch. Eur.
 διάστημα *Com.*: (dial.) *Damox. *Nicom.—*Hist.*: *Ephor. *Xen.—
Phil.: Arist. Plat. *Theophr.
 ἀνάστημα *Phil.*: *Theophr.
 ἐπίστημα *Phil.*: *Plat.
 ἀπόστημα *Phil.*: Arist. Hipp. Theophr.
 ὑπόστημα *Phil.*: Arist.
 σύστημα *Tr.*: (dial.) *Aesch.—*Phil.*: Arist. Plat.
 βλάστημα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) *Aesch. Eur.—*Or.*: *Isocr.—*Phil.*:
 Theophr.
 ἀναβλάστημα *Phil.*: *Plat.
 παραβλάστημα *Phil.*: *Theophr.
 ἀποβλάστημα *Phil.*: Plat. *Theophr.
 προβλάστημα *Phil.*: *Theophr.
 ἀρρώστημα *Com.*: *Men.—*Hist.*: *Xen.—*Or.*: Dem. *Hyp.—*Phil.*:
 Arist.
 ἐρώτημα *Hist.*: Thuc. Xen.—*Or.*: Aeschin. *Dem.—*Phil.*: Arist. Plat.
 ἐπερώτημα *Hist.*: *Hdt. Thuc.
 μεσεγγύημα *Hist.*: *Xen.—*Or.*: *Aeschin. *Hyp.
 κύημα *Phil.*: Arist. Plat. *Theophr.
 ἐπικύημα *Phil.*: *Arist.
 διαπύημα *Phil.*: *Hipp.
 ἐκπύημα *Phil.*: *Hipp.

¹ Or δὲ ἄμ.

- ἐμπύημα *Phil.*: *Arist. Hipp.
 ψηλάφημα *Hist.*: *Xen.
 σκιαγράφημα *Phil.*: *Plat.
 ψευδογράφημα *Phil.*: *Arist.
 ζωγράφημα *Phil.*: *Arist. Plat.
 ῥόφημα *Phil.*: Arist. Hipp.
 φιλοσόφημα *Phil.*: Arist.
 τρύφημα *Tr.*: (lyr.) *Eur.—*Com.*: (dial.) *Ar. *Polyz. 123.
 ἰάχημα *Tr.*: (lyr.) *Eur.
 ἥχημα *Tr.*: (lyr.) *Eur.
 ἀπήχημα *Phil.*: *Plat.
 ὄχημα *Lyr.*: Pind.—*Tr.*: (lyr.) *Eur. *Soph.; (dial.) Aesch. Eur. *Soph.
 — *Com.*: (dial.) *Ar.—*Hist.*: Hdt. Xen.—*Or.*: *Dem.—*Phil.*: Plat.
 τριηράρχημα *Or.*: *Dem.
 ἐπιτριηράρχημα *Or.*: Dem.
 σιτάρχημα *Com.*: (dial.) *Antiph.
 ὄρχημα *Lyr.*: *Simon.—*Tr.*: (lyr.) *Soph.—*Com.*: (dial.) *Ar.—*Hist.*:
 *Xen.
 ὑπόρχημα *Phil.*: *Plat.
 σχῆμα¹ *Lyr.*: *Iophon *Philisc. *Phryn.—*Tr.*: (lyr.) Eur.; (dial.)
 *Aesch. Eur. Soph.—*Com.*: (lyr.) Ar.; (dial.) *Alex. *Antiph. Ar.
 *Call. *Eph. Men. *Philem.—*Hist.*: Hdt. Thuc. Xen.—*Or.*: Aeschin.
 Dem. *Isocr.—*Phil.*: Arist. Plat. Theophr.
 πρόσχημα *Tr.*: (dial.) Soph.—*Com.*: (dial.) *Ar.—*Hist.*: Hdt. Thuc
 — *Or.*: Dem. *Lys.—*Phil.*: *Arist. Plat.
 αὔχημα *Lyr.*: *Pind.—*Tr.*: (lyr.) Soph.; (dial.) *Eur.—*Com.*: 786.—
Hist.: Thuc.
 καύχημα *Lyr.*: *Pind.
 τεύχημα² *Tr.*: (dial.) *Aesch.
 βρύχημα *Tr.*: (dial.) *Aesch.
 ἀτύχημα *Com.*: (dial.) Men. *Timocl.—*Hist.*: ———.—*Or.*: Aeschin
 *Ant. Dem. Din. *Hyp. *Isae. *Lyc. *Lys.—*Phil.*: Arist.
 συντύχημα *Com.*: *Apollod.
 δυστύχημα *Com.*: (dial.) *Men.—*Hist.*: Xen.—*Or.*: *Aeschin. *And.
 Lys.—*Phil.*: *Arist. *Plat.
 εὐτύχημα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) Eur. 82.—*Hist.*: Xen.—*Or.*: Dem.
 *Din. *Hyp. Lyc. Lys.—*Phil.*: Arist. Plat.

¹ σχηματίζω Lysias.² τέχνημα Nauck.

ἔψημα *Com.*: (dial.) *Plat.—*Phil.*: Arist. *Plat. *Theophr.

ἴθμα *Ep.*: *Hymn. *Il.

ἄσθμα¹ *Ep.*: Il.—*Lyr.*: *Pind.—*Tr.*: (dial.) *Aesch.—*Phil.*: Arist. *Hipp. Plat. *Theophr.

ἰμάτιον *Lyr.*: *Hippon.—*Tr.*: (dial.) *Soph.—*Com.*: (lyr.) Ar.; (dial.) Ar.—*Hist.*: Hdt.—*Or.*: Ant. Dem. Isae. *Lyc. Lys.—*Phil.*: Arist. Plat. Theophr.

αἶμα² *Ep.*: Batr. Emp. Hes. *Hymn. Il. Od.—*Lyr.*:³ Theogn.; Hippon *Semon. *Timoth.; Bacchyl. Pind. Simon.—*Tr.*: (lyr.) Aesch. Eur. Soph.; (dial.) Aesch. Eur. Soph.—*Com.*: (lyr.) *Eupol.; (dial.) Ar. *Diphil. *Timocl. 373.—*Hist.*:⁴ Xen.—*Or.*: *Aeschin. Ant. Dem.—*Phil.*: Arist. Hipp. Plat.

λαῖμα *Com.*: (lyr.) *Ar.

εἶμα *Ep.*: Hes. Hymn. Il. Od.—*Lyr.*:⁵ Archil. Semon.; *Pind.—*Tr.*: (lyr.) *Aesch.; (dial.) Aesch. Eur. Soph.—*Com.*: ———.—*Hist.*: Hdt.—*Or.*: ———.—*Phil.*: ———.

δεῖμα *Ep.*: *Il.—*Lyr.*: *Theogn.; Pind. *Simon.—*Tr.*: (lyr.) Aesch. Eur. Soph.; (dial.) Aesch. *Crit. Eur. Soph.—*Com.*: (lyr.) *Ar.—*Hist.*: Hdt. Thuc.—*Or.*: ———.—*Phil.*: Plat.

πάνδειμα *Lyr.*: *Pind.

χεῖμα *Ep.*:⁶ Hes. Od.—*Lyr.*:⁷ *Phryn.; Alem.—*Tr.*: (lyr.) *Aesch.; (dial.) Aesch. Eur. *Soph.—*Com.*:⁸ ———.—*Hist.*: ———.—*Or.*:⁹ ———.—*Phil.*:¹⁰ ———.

κλίμα *Phil.*: Arist.

μήριμα *Ep.*: *Il. *Od.—*Lyr.*: ———.—*Tr.*: (dial.) Eur. 615.—*Com.*: ———.—*Hist.*: ———.—*Or.*: Ant.—*Phil.*: *Arist. *Plat.

οἶμα *Ep.*: Il.

ἄλοιμα *Tr.*: *Soph.

κρίμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.

¹ ἄσθμαινω Hymn.

² In Od. IV, 611. and Semon. 20 Fick, BB. XIII, 175, renders αἶμα by 'Einsicht,' comparing αἶμων, αἰμόλιος.

³ αἱματά Alem., αἱματῆς Critias Mimn. Tyrt., σὺναιμος Cleobulina, φιλαίματος Anacr.

⁴ ξναιμος Hdt., αἱματώδης Thuc.

⁵ διπλοείματος Cercid.

⁶ χειμάρρος Il.

⁷ χειμάζω Pind.

⁸ χειμάζω Men.; χειμαρρος Antiph.

⁹ χειμάζω Isocr.; παραχειμάζω Hyp.

¹⁰ χειμάζω Arist. Hipp. Plat.

σύγκριμα *Phil.*: *Anaxag. *Democr.

ἔκκριμα *Theophr.

χρῖμα *Lyr.*: *Xenoph.; *Philox.—*Tr.*: (lyr.) *Aesch.; (dial.) Achae.

ἄλμα *Ep.*: *Batr. Od.—*Lyr.*: *Simon.; Pind.—*Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) Eur. *Soph.—*Hist.*: ———.—*Or.*: ———.—*Phil.*: *Arist. *Plat.¹

ἄγαλμα *Ep.*: *Emped. *Hymn. *Il. Od.—*Lyr.*: *Alcae. *Alem.; Bacchyl. Pind. Simon.—*Tr.*: (lyr.) Aesch. Eur. Soph.; (dial.) Aesch. *Chaer. Eur. Soph.—*Com.*: (lyr.) Ar.; (dial.) *Anaxan. *Antiph. Ar. *Eub. *Metag. 423.—*Hist.*: Hdt. Thuc. Xen.—*Or.*: Hyp. *Isae *Lys.—*Phil.*: Arist. Plat. *Theophr.

ἐπίσταλμα *Phil.*: *Theophr.

σφάλμα *Tr.*: (dial.) Eur.—*Hist.*: Hdt. Thuc. Xen.—*Phil.*: Plat.

ἄγγελμα *Tr.*: (dial.) Eur.—*Hist.*: *Thuc.

ἐπάγγελμα *Or.*: *Dem. Isocr.—*Phil.*: *Arist. Plat. ¹

παράγγελμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.—*Hist.*: *Thuc. *Xen.—*Or.*: *Hyp. *Isocr. *Lys.—*Phil.*: Arist.

σέλμα² *Ep.*: *Hymn.—*Lyr.*: *Dion.Ch.; *Archil.—*Tr.*: (lyr.) *Aesch. *Eur.; (dial.) Aesch. Eur. *Soph.

τέλμα *Com.*: (dial.) *Ar.—*Hist.*: *Hdt. *Xen.—*Phil.*: Arist. *Plat. *Theophr.

ὄφελμα 'broom' *Lyr.*: *Hippon.

ὄφελμα 'increase' *Tr.*: *Soph.

ποίκιλμα *Ep.*: *Il. *Od.—*Lyr.*: ———.—*Tr.*: (dial.) *Aesch. *Crit. Eur.—*Hist.*: *Xen.—*Or.*: ———.—*Phil.*: Arist. Plat.

κοσκυλμάτιον *Com.*: (dial.) *Ar.

στώμυλμα *Com.*: (dial.) Ar.

ἄμμα *Tr.*: (dial.) Eur.—*Hist.*: *Hdt. *Xen.—*Phil.*: *Arist. *Plat.

κάθαμμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.

σύναμμα *Phil.*: Arist.

βάμμα *Com.*: (dial.) Ar.—*Phil.*: *Arist. *Plat.

ἐμβαμμα *Com.*:³ (dial.) *Theopomp.—*Hist.*: *Xen.

σκάμμα *Phil.*: *Plat.

ῥάμμα *Lyr.*: *Pind.—*Com.*: *Hermipp. *Plat.

¹ *Tim.* 70 D. Hermann restores μάλαγμα.

² εὐσσελμος Il. Od., εὐσελμος Stesich.

³ ἐμβαμμάτιον Anaxipp.

γράμμα *Lyr.*: *Crat. *Critias; Erinna.—*Tr.*: (lyr.) Eur.; (dial.) Aesch. Eur. Soph.—*Com.*:¹ (dial.) *Ach. *Alex. *Anax. *Antiph. Ar. *Crat. II Men. Philem. *Philyl. *Posidipp. *Theognet. *Theoph. 20.—*Hist.*: Hdt. Thuc. Xen.—*Or.*:² Aeschin. And. *Ant. Dem. *Din. Isae. Isocr. Lys.—*Phil.*: Arist. Hipp. Plat.

διάγραμμα *Hist.*: *Xen.—*Or.*: Dem. Hyp.—*Phil.*: Arist. Plat.

σύγγραμμα *Com.*: (dial.)³ *Anaxipp.—*Hist.*: *Hdt. Xen.—*Or.*: *Aeschin. Isocr.—*Phil.*: Arist. Plat.

ἐπίγραμμα *Tr.*: (dial.) *Eur.—*Com.*: (dial.) *Alex. 224. 364.—*Hist.*: Hdt. *Thuc.—*Or.*: Aeschin. Dem. *Isae.—*Phil.*: Arist. *Plat.

ὑπόγραμμα *Com.*: (dial.) *Ar.—*Or.*: *Lyc.

πρόγραμμα *Or.*: *Dem.

σκέμμα *Phil.*: *Arist. *Hipp. Plat.

λέμμα *Com.*: (dial.) *Alex. *Anaxil. *Ar.—*Phil.*: *Arist. *Plat.

βλέμμα *Tr.*: (dial.) *Aesch. *Eur.—*Com.*: (dial.) *Anax. *Antiph. Ar.—*Hist.*: ———.—*Or.*: *Dem.—*Phil.*: *Arist.

ανάβλεμμα *Hist.*: *Xen.

ἐμβλεμμα *Hist.*: *Xen.

ἀπόβλεμμα *Com.*: *Phryn.

κλέμμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) *Aesch. *Eur.—*Com.*: (dial.) *Ar.—*Hist.*: Thuc. *Xen.—*Or.*: *Aeschin. Dem.—*Phil.*: *Arist. Plat.

πέμμα *Lyr.*: *Solon; *Philox. *Stesich.—*Com.*: (dial.) *Antiph.—*Hist.*: *Hdt. *Theop.—*Phil.*: Plat.

θρέμμα *Lyr.*: *Arion.—*Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) *Aesch. *Chaer. Eur. Soph.—*Com.*: *Antiph. Ar. Men. 214.—*Hist.*: Xen.—*Or.*: *Isocr.—*Phil.*: Plat.

στρέμμα *Or.*: Dem.

σύστρεμμα *Phil.*: *Arist.

στέμμα *Ep.*: *Batr. II.—*Lyr.*: ———.—*Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) Eur.—*Com.*: (dial.) *Antiph. Ar.—*Hist.*: Hdt. *Thuc.—*Phil.*: Plat.

ἀπόσκημμα *Tr.*: *Aesch.

λήμμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.; (dial.) Soph.—*Com.*: *Anaxan.; (dial.) *Antiph. 136.—*Hist.*: ———.—*Or.*: *Aeschin. Dem. Din. *Hyp. Isocr. *Lys.—*Phil.*: Arist. Plat.

λείμμα *Hist.*: *Hdt.

¹ γραμματεῖον Plat., γραμματείδιον Apollod.G.

² γραμματεὺς Hyp.

³ In Alex. 135 Kock reads γράμματα where Meineke has συγγράμματα.

- διάλειμμα* *Phil.*: Arist. *Plat.
ἐγκατάλειμμα *Phil.*: *Arist. *Epicur.
περίλειμμα *Phil.*: *Plat.
ἔλλειμμα *Or.*: Dem.—*Phil.*: *Arist.
ὑπόλειμμα *Phil.*: Arist. Theophr.
ἄλειμμα *Com.*: (dial.) *Antiph.—*Phil.*: Arist. Plat.
ἐνάλειμμα *Phil.*: *Arist.
νίμμα *Com.*: (dial.) *Drom.
ἀπόνιμμα *Hist.*: *Clid.
χέρνιμμα *Com.*: *Philonid.
ῥίμμα *Lyr.*: *Arion.—*Com.*:¹ (dial.) Timocl.
διάρριμμα *Hist.*: *Xen.
τρίμμα *Com.*: (dial.) *Alex. Ar. *Axionic.
περίτριμμα *Com.*: (dial.) *Ar.—*Or.*: *Dem.
ἔκτριμμα *Lyr.*: *Philox.
σύντριμμα *Phil.*: *Arist.
ὑπότριμμα *Com.*:² (lyr.) *Ar.; (dial.) *Antiph. *Ar. Nicostr. 135.
πρόστριμμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.
ὄμμα *Ep.*: *Batr. Emped. *Hes. Hymn. II. Od. *Parmen.—*Lyr.*: *Crit.
     Dion.Ch. *Eur. *Plat.; *Archil.; Anacr.; Bacchyl. *Ibyc. *Licymn.
     Philox. Pind. *Timoth.—*Tr.*:³ (lyr.) Aesch. Eur. Soph. 499; (dial.)
     Aesch. *Chaer. Eur. *Mosch. *Neophr. *Phryn. Soph. 33. 45. 415. 447.
     —*Com.*: (lyr.) Ar.; (dial.) Alex. *Antiph. Ar. *Philet. *Phryn.
     *Timoth.—*Hist.*: *Hdt. Thuc. Xen.—*Or.*: Aeschin. *Dem.—*Phil.*:
     Arist. *Hipp. Plat.
κόμμα *Com.*:⁴ (dial.) Ar. 732.
περίκομμα *Com.*:⁵ (dial.) *Alex. Ar. Damox. Dion. Metagen.
κάλυμμα *Ep.*: *Hymn. *Il.—*Lyr.*: *Anacr.; Bacchyl.—*Tr.*: (lyr.)
     *Soph.; (dial.) Aesch. *Eur. Soph.—*Com.*: (dial.) *Antiph. Ar.—
     Hist.: ———.—*Or.*: ———.—*Phil.*: Arist.
παρακάλυμμα *Com.*: (dial.) *Antiph.
ἐπικάλυμμα *Com.*: (dial.) *Men.—*Phil.*: Arist.
περικάλυμμα *Phil.*: *Arist. *Plat.

¹ ῥιμμάτων Diphil.

² ὑποτριμμάτων Tel.

³ ὀμματογράφος Ion.

⁴ κομμάτων Eupol.

⁵ περικομμάτων Alex. Athenio.

- προκάλυμμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.—*Hist.*: Thuc.
 γλύμμα *Com.*: *Eupol.
 ῥύμμα *Com.*: (dial.) *Ar.—*Phil.*: *Arist. *Plat.
 κατάδρυμμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.
 θρύμμα *Com.*:¹ (dial.) *Ar.
 διαθρυμματίς *Com.*: *Antiph.
 ἐνθρυμματίς *Com.*: *Anaxan.
 τύμμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.—*Phil.*: *Arist.
 σκῶμμα *Com.*: (lyr.) *Eupol.; (dial.) *Antiph. Ar. *Eupol. *Men. *Nicol.
 —*Hist.*: Xen.—*Or.*: Aeschin. Dem. *Lys.—*Phil.*: Arist. Plat.
 ὄνομα (οὔνομα, ὄνυμα) *Ep.*: *Hes. Hymn.² Il. Od. *Parmen.—*Lyr.*:
 *Crit. *Pisand. *Plat. *Theogn.; *Alem. *Philox. Pind. Simon.—*Tr.*: (lyr.) *Aesch. Eur. Soph.; (dial.) Aesch. Eur. Soph.—*Com.*:³
 (dial.) Alex. Amph. *Anaxan. *Anaxil. Antiph. Ar. Crat. *Diphil.
 *Eub. *Henioch. Herm. Men. *Philem. Philet. *Philyll. *Pherec.
 Phryn. *Posidipp. *Strat. *Theop.—*Hist.*: *Antioch. *Clid. *Heec.
 Hdt. *Hell. Thuc. Xen.—*Or.*: Aeschin. And. Ant. Dem. Din. Hyp.
 Isae. Isocr. Lye. *Lys.—*Phil.*: Arist. Hipp. Plat. Theophr.
 πόμα⁴ *Lyr.*: *Pind.—*Hist.*: *Hdt. Xen.—*Phil.*:⁵ Arist. *Hipp.
 στόμα *Ep.*: *Batr. *Emped. Hes. Hymn. Il. Od.—*Lyr.*: *Plat. *Solon.
 Theogn.; *Archil. *Pitt.; Alem. *Ibyc. Pind. *Simon.—*Tr.*: (lyr.)
 Aesch. Eur. Soph.; (dial.) Aesch. Eur. Soph.—*Com.*: (lyr.) Ar.; (dial.)
 *Alcae. Alex. *Anaxan. *Anaxipp. Ar. *Crat. *Diphil. Ephipp. *Eupol.
 *Herm. *Lync. *Men. *Metag. Pherec. *Philem. *Phryn. *Plat.
 Posidipp. *Str. *Tel. *Theop. 386.—*Hist.*: Hdt. Thuc. Xen.—*Or.*:
 Dem. *Isocr.—*Phil.*: Arist. Hipp. Plat. Theophr.
 ἄρμα, ἄρμα *Ep.*: *Emped. Hes. Hymn. Il. Od.—*Lyr.*: *Mimn. *Theogn.;
 *Diphil. Hippon.; *Eur. Sapph.; Melan. Pind. Simon.—*Tr.*: (lyr.)
 Aesch. Eur. *Soph.; (dial.) Aesch. Eur. Soph.—*Com.*: (lyr.) *Ar.;
 (dial.) *Alex. Ar. *Men.—*Hist.*: *Hdt. Thuc. Xen.—*Or.*: Dem. *Lys.
 —*Phil.*: Arist. Plat.
 ἑπαρμα *Phil.*: Hipp.
 κάθαρμα *Tr.*: (dial.) *Aesch. Eur.—*Com.*: (dial.) *Eupol.—*Or.*:
 *Aeschin. Dem. *Din.
 ἀποκάθαρμα *Phil.*: Arist.

¹ θρυμματίς Antiph. Lync. Nicostr. Philox.

² ὄνομα κλυτός αἰ. ὀνομάκλυτος.

³ ὀνομάζω Cl. Str. Theop.

⁴ Cf. πῶμα 'draught.'

⁵ V. l. Plat. Cf. πῶμα.

χάρμα *Ep.*: Hes. Hymn. Il. Od.—*Lyr.*: *Theogn. *Xenoph.; Semon.; *Bacchyl. *Philox. Pind.—*Tr.*: (lyr.) Aesch. Eur.; (dial.) *Aesch Eur. Soph.

κατάχαρμα *Lyr.*: Theogn.

ἐπίχαρμα *Tr.*: (dial.) *Eur.—*Com.*: *Posidipp.

ἔρμα *Ep.*: *Hymn. Il. Od.—*Lyr.*: *Anacr.; *Philox.—*Tr.*: (lyr.) Aesch.; (dial.) *Eur. *Soph.¹ 520.—*Com.*: (dial.) *Ar.—*Hist.*: *Hdt. *Thuc —*Or.*: *Ant.—*Phil.*: Arist. Plat.

κάθερμα *Lyr.*: *Anacr.

δέρμα *Ep.*: Hes. Hymn. Il. Od.—*Lyr.*: Anacr.; Alc. Pind.—*Tr.*: (dial.) *Aesch. *Eur. *Herm.—*Com.*: (dial.) *Antiph. Ar. *Axion. *Men *Plat. 716. 881.—*Hist.*: *Hdt. Xen.—*Or.*:² *Dem. *Hyp.—*Phil.* Arist. Hipp. Plat. Theophr.

ἀπόδερμα *Hist.*: *Hdt.

θέρμα *Com.*: (dial.) *Menand.—*Phil.*: *Plat.

κέρμα *Com.*:³ (lyr.) *Ar.; (dial.) *Alex. *Amph. *Antiph. Ar. Eubul *Theopomp.—*Phil.*:⁴ ———.

σπέρμα *Ep.*: Hes. *Hymn. *Od.—*Lyr.*: *Theogn.; *Melan. Pind.—*Tr.*: (lyr.) *Aesch. Soph.; (dial.) Aesch. Eur. Soph.—*Com.*:⁵ (dial.) *Antiph. Ar. *Eub. *Pherecr.—*Hist.*: *Hdt. Thuc. Xen.—*Or.*: Dem —*Phil.*: Arist. *Hipp. Plat. Theophr.

τέρμα *Ep.*: *Emped. Il. *Od.—*Lyr.*: *Parrh. *Solon. Theogn. *Thuc *Tyr.; Semon.; *Anacr.; Pind. *Simon.—*Tr.*: (lyr.) Aesch. Eur *Soph.; (dial.) Aesch. Eur. Soph.—*Com.*: (dial.) *Ar. *Crat. 167.—*Hist.*: *Hdt. Xen.—*Or.*: ———.—*Phil.*: *Arist.

φέρμα *Tr.*: (lyr.) Aesch.

χερμάδιον *Ep.*: *Batr.

ὄδυρμα *Tr.*: (lyr.) Eur.; (dial.) *Aesch. Eur. Soph.

ἄθυρμα *Ep.*: Hymn. *Il. Od.—*Lyr.*:⁶ Bacchyl. *Pind.—*Tr.*: (dial.) *Eur.—*Com.*: *Cratin. 839.—*Or.*: Alcidamas.

σκαλαθυρμάτιον *Com.*: (dial.) *Ar.

κύρμα *Ep.*: Il. Od.—*Com.*: (dial.) *Ar.

σύρμα *Phil.*: *Arist. *Heraclit.

¹ Al. ἔργμα.

² δερματικός Lyc., δερμηστής Lys.

³ κερμάτιον Philippides.

⁴ κερματίζω Arist. Plat.

⁵ σπερματοπώλης Nicoph.

⁶ ἀθυρμάτιον Philox.

- προανάσυρμα *Com.*: *Eubul.¹
 ἐπίσυρμα *Hist.*: *Xen.
 ἀπόσυρμα *Phil.*: Arist.
 στέγασμα *Com.*: (dial.) *Antiph.—*Hist.*: *Xen.—*Phil.*: Plat.
 καταστέγασμα *Hist.*: *Hdt.
 ἀποστέγασμα *Phil.*: *Theophr.
 ἀνακρανύγασμα *Phil.*: *Epicur.
 σπούδασμα *Phil.*: *Plat.
 δελέασμα² *Com.*: (dial.) *Ar.
 αὐτοσχεδιάσμα *Com.*: *Plat.—*Phil.*: *Arist.
 ὀρθίασμα *Com.*: (dial.) *Ar.
 μίασμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch. Eur.; (dial.) Aesch. Eur. Soph.—*Or.*: Ant
 *Dem.—*Phil.*: Plat.
 πίασμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.
 πλησίασμα *Phil.*: *Arist.³
 ὑπτίασμα *Tr.*: (dial.) Aesch.
 ἀμφίασμα *Hist.*: *Ctes.
 διαδίκασμα *Or.*: *Lys.
 εἵκασμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.
 ἀπείκασμα *Phil.*: Plat.
 μέλασμα *Com.*: *Apollod.
 θλάσμα *Phil.*: *Arist.
 κλάσμα *Hist.*: *Xen.
 κόλασμα *Tr.*: (dial.) *Critias.—*Com.*: *Ar.⁴—*Hist.*: *Xen.
 πλάσμα *Lyr.*: *Xenoph.—*Tr.*: (dial.) *Eur.—*Com.*: (dial.) *Ar
 *Menand.—*Or.*: Dem. *Hyp.—*Phil.*: Arist. Plat. *Theophr.
 κατάπλασμα *Com.*: *Ar.—*Phil.*: Arist. *Hipp. *Theophr.
 πάφλασμα *Com.*: (dial.) *Ar.
 πομφολυγοπάφλασμα *Com.*: (lyr.) *Ar.
 μάσμα *Com.*: *Cratin.—*Phil.*: *Plat.
 θέρμασμα *Phil.*: Hipp.
 φθίνασμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.
 προγύμνασμα *Phil.*: *Arist.

¹ Meineke reads ἀνάσυρμα.

² δελεασμάτιον Philox.

³ V. l. πλῆγμα.

⁴ Dindorf reads ὄκλασμα.

τέχνασμα *Tr.*: (dial.) *Eur.—Com.*: (dial.) **Ar.—Hist.*: **Xen.—Phil.*:
**Arist.*

ξάσμα *Tr.*: **Soph.*

δόξασμα *Tr.*: (dial.) *Eur.—Hist.*: **Thuc.—Phil.*: *Plat.*

πάσμα *Com.*: (lyr.) **Axionic.*

διάπασμα *Phil.*: *Theophr.*

σκέπασμα *Phil.*: *Arist. Plat.*

κόμπασμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.—Com.*: (dial.) **Ar.*

ἄρπασμα *Phil.*: *Plat.*

σπάσμα *Or.*: **Dem.—Phil.*: *Arist. *Hipp. *Plat. *Theophr.*

κατάσπασμα *Phil.*: **Theophr.*

ἀπόσπασμα *Phil.*: **Plat.*

ἄσπασμα *Tr.*: (dial.) *Eur.*

ἔδρασμα *Tr.*: (dial.) **Eur.*

μετακέρασμα *Phil.*: **Hipp.*

σμπέρασμα *Phil.*: *Arist.*

δυσχέρασμα *Phil.*: **Plat.*

ἀγόρασμα *Com.*: (dial.) **Alex.—Or.*: **Aeschin. Dem.—Phil.*: **Arist.*

ἀντεύφρασμα *Tr.*: **Agath.*

γλίσχρασμα *Phil.*: **Hipp.*

πέτασμα *Tr.*: (dial.) **Aesch.—Phil.*: **Arist.*

παραπέτασμα *Com.*: (dial.) **Alex. *Antiph. Ar. *Diphil. Men. 499.—*
Hist.: **Hdt.—Or.*: **Dem.—Phil.*: *Plat.*

ὑποπέτασμα *Phil.*: **Plat.*

φάντασμα *Tr.*: (lyr.) **Eur.*; (dial.) *Aesch. *Eur. 285. 375.—Phil.*: *Arist*
Plat.

ἀκολάστασμα *Com.*: (dial.) **Ar.*; **Anaxan.*

εὔασμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.*

παρασκεύασμα *Hist.*: **Xen.*

κατασκεύασμα *Or.*: *Dem.—Phil.*: *Arist.*

φάσμα *Lyr.*: **Pind.—Tr.*: (lyr.) *Aesch. Eur. Soph.*; (dial.) **Aesch. Eur.*
Soph.—Com.: **Theognet.—Hist.*: *Hdt.—Phil.*: *Arist. Plat.*

εἰσάφασμα *Tr.*: **Aesch.*

ῥφασμα *Er.*: **Od.—Tr.*: (lyr.) *Aesch. Eur.*; (dial.) *Aesch. *Chaer. Eur.*
—*Com.*: (dial.) **Hermipp.—Phil.*: *Plat.*

ἐξύφασμα *Tr.*: (dial.) **Eur.*

χάσμα *Ep.*: *Hes.—*Tr.*: (lyr.) Eur.; (dial.) Eur.—*Com.*: (dial.) Crat.II.
—*Hist.*: Hdt.—*Phil.*: Arist. Plat.

στόχασμα *Tr.*: (dial.) *Eur.

ἔσμα *Phil.*: *Arist.

ἀμφίεσμα *Phil.*: Plat.

ἔδεσμα *Ep.*: Batr.—*Com.*: (dial.) Antiph.; 887.—*Hist.*: *Theop.*Xen.
—*Phil.*: Arist. Plat.

πίεσμα *Com.*: (dial.) *Eubul.

ἄκεσμα *Ep.*: *Il.—*Lyr.*: *Pind.—*Tr.*: (lyr.) *Aesch.

ἀποτέλεσμα *Phil.*: *Arist.

ἔμεσμα *Phil.*: *Hipp.

πλήσμα *Phil.*: *Arist.

κνήσμα *Hist.*: *Xen.

ῥῆσμα¹ *Com.*: (dial.) *Alex. *Ar. *Plat.—*Hist.*: *Xen.—*Or.*: *Dem.—*Phil.*: Plat.

πάλαισμα *Lyr.*: Pind.—*Tr.*: (lyr.) *Aesch. *Eur. *Soph.; (dial.) Aesch.
Eur.—*Com.*: (lyr.) *Ar.; (dial.) *Ar.—*Hist.*: *Hdt. Xen.—*Or.*:
*Aeschin.—*Phil.*: Plat.

ἀγλαῖσμα *Tr.*: (dial.) Aesch. Eur. *Soph.

πταῖσμα *Lyr.*: *Theogn.—*Hist.*: *Hdt.—*Or.*: *Aeschin. Dem.

ἐπίπταισμα *Com.*: *Ar.

πρόσπταισμα *Phil.*: *Arist. *Theophr.

ἐνάγισμα *Com.*: (dial.) Ar.

σφράγισμα *Tr.*: (dial.) Eur.—*Hist.* *Xen.

στλέγγισμα *Phil.*: *Arist.

λόγισμα *Com.*: (dial.) *Antiph.

διαλόγισμα *Phil.*: Epicur.

ἀναλόγισμα *Phil.*: *Plat.

παραφλόγισμα *Tr.*: (dial.) *Achae.

βάδισμα² *Hist.*: *Xen.—*Or.*: *Dem.

αὐθάδισμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.

ὀνείδισμα *Hist.*: *Hdt.

ὄδισμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.

ἐμπόδισμα *Or.*: *Dem.—*Phil.*: Plat

¹ See also ἄεισμα.

² βαδισματίας Cratin.

- ἄεισμα *Com.*: (lyr.) *Eupol.—*Hist.*: *Hdt.
 δάνεισμα *Hist.*: *Thuc.—*Or.*: *Aeschin. Dem.—*Phil.*: Plat.
 πείσμα *Ep.*: Od.—*Lyr.*: *Theogn.—*Tr.*: (lyr.) Aesch. Eur.; (dial.)
 *Aesch. 380.—*Phil.*: Plat.
 ἔρεισμα *Lyr.*: Pind.—*Tr.*: (lyr.) Eur.; (dial.) *Aesch. *Eur. *Soph.—
Phil.: Arist. *Plat.
 ὑπέρεισμα *Phil.*: *Arist.
 κινάθισμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.
 ἔθισμα *Hist.*: *Xen.—*Phil.*: *Plat.
 ἐρέθισμα *Lyr.*: *Critias.—*Com.*: (lyr.) *Ar.
 ξάνθισμα *Tr.*: (dial.) *Eur.
 οἰάκισμα *Tr.*: (dial.) 287.
 λάκισμα *Tr.*: (dial.) *Eur.
 αἴκισμα *Tr.*: (dial.) *Aesch. *Eur.—*Or.*: *Lys.
 τύκισμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) Eur.
 ὑπαγκάλισμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) *Eur. *Soph.
 παραγκάλισμα *Tr.*: (dial.) *Soph.
 μασχάλισμα *Tr.*: (dial.) Soph.
 πόλισμα *Lyr.*: *Crates.—*Tr.*: (lyr.) Aesch. Eur. *Soph.; (dial.) Aesch.
 *Crat. Eur. *Soph.—*Com.*: (dial.) Ar.—*Hist.*: Hdt. Thuc. Xen.
 στόλισμα *Tr.*: (dial.) *Eur.
 ὄπλισμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) *Eur.—*Phil.*: *Plat.
 χύλισμα *Phil.*: *Theophr.
 ἐπιφήμισμα *Hist.*: *Thuc.
 νόμισμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.; (dial.) *Aesch. Eur. *Soph.—*Com.*: (dial.)
 *Antiph. Ar. *Plat. 166.—*Hist.*: Hdt. Xen.—*Or.*: *Aeschin. *And
 Dem.—*Phil.*: Arist. Plat.
 ψώμισμα *Phil.*: *Arist.
 ἄγνισμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.
 προτεμένισμα *Hist.*: *Thuc.
 πήνισμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.²
 ῥίνισμα *Hist.*: *Ctes.
 κνίσμα *Phil.*: *Plat.
 ἀπόκνισμα *Com.*: (lyr.) *Ar.

¹ See also ᾄσμα.

² In Ar. *Frogs* 1315.

εὐδαιμόνισμα *Phil.*¹ ———.

σώφρονισμα *Tr.*: (dial.) *Aesch. *Aristarch.

ἀγώνισμα *Tr.*: (dial.) Eur.—*Com.*: (dial.) *Ar.—*Hist.*: Hdt. Thuc.

Xen.—*Or.*: *Ant. *Dem. *Lys.—*Phil.*: *Arist. Plat.

οἰώνισμα *Tr.*: (dial.) *Eur.

ἄθροισμα *Tr.*: (dial.) *Eur.—*Phil.*: *Plat.

ῥάπισμα *Com.*: (dial.) *Antiph.

ἔλπισμα *Phil.*: *Epicur.

ἐπιδόρπισμα *Com.*: (dial.) *Philippid. 141.

θέσπισμα *Tr.*: (dial.) *Aesch. Eur. *Soph.—*Hist.*: *Hdt.

καλλώπισμα *Phil.*: *Plat.

ἐγκαλλώπισμα *Hist.*: *Thuc.

κιθάρισμα *Phil.*: *Plat.

ὔβρισμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) Eur.—*Hist.*: Hdt. *Xen.—*Or.*: *Dem.

—*Phil.*:² ———.

ἔρισμα *Ep.*: *Pl.

ἐσπέρισμα *Com.*: (dial.) *Philem.

κτέρισμα *Tr.*: (dial.) Eur. Soph.

ὄρισμα *Tr.*: (dial.) Eur. 560.—*Hist.*: Hdt.

ὑποκόρισμα *Com.*: (dial.) Alex.—*Or.*: *Aeschin.

πρίσμα *Phil.*: *Theophr.

παράπρισμα *Com.*: (lyr.) *Ar.

ἔκπρισμα *Phil.*: *Arist.

ἀπόπρισμα *Phil.*: *Arist.

θησαύρισμα *Tr.*: (dial.) Eur. *Soph.

μυνύρισμα *Lyr.*: *Philox.³

χρίσμα *Hist.*: Xen.—*Phil.*: Theophr.

γνώρισμα *Hist.*: *Xen.—*Phil.*: *Arist.

ἔκτισμα *Phil.*: Plat.

ἀκράτισμα *Phil.*: *Arist.

τερέτισμα *Phil.*: *Arist.

λάκτισμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.

οἰκτισμα *Tr.*: (dial.) *Eur.

¹ Plat. *Ep.* VIII.

² Plat. *Ep.* III.

³ Al. μυνύριγμα.

- ἀκόντισμα *Hist.*: Xen.
 πόντισμα *Tr.*: (dial.) *Eur.
 φρόντισμα *Com.*: (dial.) *Ar.
 ἀπόπτισμα *Phil.*: *Arist.
 καταγλώττισμα *Com.*: (dial.) *Ar.
 ῥύτισμα *Com.*: *Men.
 λώτισμα *Tr.*: (dial.) *Aesch. *Eur.
 νώτισμα *Tr.*: (dial.) 541.
 ψήφισμα *Ep.*: *Emped.—*Tr.*: (dial.) Aesch.—*Com.*: (lyr.) Ar.; (dial.) Ar. *Cratin. *Plat.—*Hist.*: *Theop. Thuc. *Xen.—*Or.*: Aeschin. And. Dem. Din. Hyp. *Isae. Isocr. Lyc. Lys.—*Phil.*: Arist. Plat.
 σόφισμα *Lyr.*: *Pind.—*Tr.*: (dial.) Aesch. Eur. *Soph.—*Com.*: (dial.) Ar. *Pherecr. *Theop.—*Hist.*: Hdt. Thuc. *Xen.—*Or.*: Dem. *Lys —*Phil.*: Arist. Plat.
 κούφισμα *Tr.*: (dial.) Eur.—*Com.*: (dial.) *Men.
 τείχισμα *Tr.*: (dial.) *Eur.¹—*Hist.*: Thuc.
 διατείχισμα *Hist.*: *Thuc. •
 παρατείχισμα *Hist.*: Thuc.
 ἐπιτείχισμα *Hist.*: *Thuc.² *Xen.—*Or.*: Dem.—*Phil.*: *Arist.
 περιτείχισμα *Hist.*: Thuc. *Xen.—*Or.*: *Dem.
 ἀντιτείχισμα *Hist.*: *Thuc.
 ἀποτείχισμα *Hist.*: Thuc. *Xen.
 ὑποτείχισμα *Hist.*: Thuc.
 προτείχισμα *Hist.*: Thuc.
 σχίσμα *Phil.*: *Arist. *Theophr.
 πρόσχισμα *Com.*: *Ar.—*Phil.*: Arist.
 ἄρμωσμα *Tr.*: (dial.) *Eur.
 ὕσμα *Phil.*: *Hipp.
 θραῦσμα³ *Phil.*: *Arist.
 παράθραυσμα *Com.*: *Ar.
 βύσμα *Com.*: (dial.) Ar. *Diphil.
 ἥδυσμα *Com.*:⁴ (dial.) Alex. Antiph. Ar. Athenio Dion. Diphil. Pherecr. Philem. Posidipp. 485.—*Hist.*: *Xen.—*Phil.*: Arist. Plat.

¹ *HF*, 1096. A1. *τυκίσματα*.

² Better *τείχισμα*.

³ See also *θραῦμα*.

⁴ ἡδυσμάτιον *Tel*.

- κέλευσμα¹ *Tr.*: (lyr.) Eur.; (dial.) Eur. *Soph.—*Com.*: (dial.) *Eubul
—*Hist.*: Hdt.
- παρακέλευσμα *Tr.*: (dial.) Eur.
- ψεῦσμα *Phil.*: *Plat.
- βάθυσμα *Phil.*: *Theophr.
- χέλυσμα *Phil.*: *Theophr.
- κλύσμα² *Hist.*: *Hdt.
- ξύσμα *Phil.*: Arist. *Hipp.
- ἄκουσμα *Tr.*: (lyr.) *Soph.—*Com.*: (dial.) *Diphil. Men.—*Hist.*: Xen
—*Or.*: Isocr.—*Phil.*: Arist. Plat.
- πράκουσμα *Phil.*:³ ———.
- πρόσκρουσμα *Or.*: *Dem.⁴—*Phil.*: *Arist.
- πτύσμα *Phil.*: *Hipp.
- κατάχυσμα *Com.*:⁵ (dial.) Ar. *Philon. *Plat. *Theop.—*Or.*: *Dem.
- ψῶσμα *Com.*: *Ariston.
- λαῖτμα *Er.*: *Hes. Hymn. Il. Od.
- θαῦμα⁶ *Er.*: Batr. *Emped. Hes. Hymn. Il. Od.—*Lyr.*: *Bacchyl.
*Melanipp. *Philox. Pind.—*Tr.*: (lyr.) *Aesch. Eur. *Soph.; (dial.)
Aesch. Eur. Soph.—*Com.*: (dial.) Ar. *Henioch.—*Hist.*: Hdt. Thuc.
Xen.—*Or.*: *Aeschin. And. *Hyp.—*Phil.*: Arist. Plat. *Theophr.
- καῦμα *Er.*: Hes. *Il.—*Lyr.*: *Plat.; Alcae.—*Tr.*: (dial.) Soph.—*Com.*:
(dial.) *Epinic.—*Hist.*: Thuc. Xen.—*Or.*: *Isocr.—*Phil.*: Arist
Hipp. Plat. Theophr.
- ἔγκαυμα *Phil.*: *Plat.
- ἔκκαυμα *Tr.*: (dial.) *Eur. *Soph.
- ὑπέκκαυμα *Com.*: (dial.) *Men.—*Hist.*: Xen.—*Phil.*: Arist.
- κλαῦμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch. *Soph.; (dial.) Aesch. *Soph.—*Com.*: (dial.)
Ar.—*Hist.*: *Xen.—*Or.*: And.
- χναῦμα⁷ *Com.*: 1196; (lyr.) *Mnesim.
- διάπαυμα *Phil.*: *Plat.
- κατάπαυμα *Er.*: *Il.

¹ Cf. κέλευμα.

² κλυσμάτιον Hipp.

³ Plat. *Er.* VII.

⁴ Al. προσκρούματα.

⁵ καταχυσμάτων Pherec.

⁶ θαυμάζω Archil. Semon. Theogn.; Alex. Anaxan. Eubul. Men. Pherecr.
Philem. Plat. Sosipater. *Com.* 345; Dem. Din. Isae. Isocr. Lyc. Lys.; Hipp.

⁷ χναυμάτιον Philox.

ἄμπαυμα *Er.*: *Hes.—*Lyr.*: *Theogn.

θραῦμα¹ *Tr.*: (dial.) *Aesch.

τραῦμα² *Tr.*: (lyr.) Eur.; (dial.) Aesch. Eur.—*Com.*: (lyr.) *Ar.; (dial.) *Axion. *Men. *Phoen.—*Hist.*: Hdt. Thuc. Xen.—*Or.*: Aeschin.

Dem. Isocr. Lys.—*Phil.*: Arist. Hipp. Plat. *Theophr.

κινάβευμα *Com.*: (dial.) *Ar.

τύμβευμα *Tr.*: (dial.) *Eur. *Soph.

πρέσβευμα *Tr.*: (dial.) Eur.

γεῦμα *Tr.*: (dial.) *Eur.—*Com.*: (dial.) *Ar. *Eph.—*Phil.*: *Arist. Hipp.

μάγευμα *Tr.*: (dial.) *Eur.

δεῦμα *Lyr.*: *Pind.³

κήδευμα *Tr.*: (dial.) Eur. *Soph.—*Phil.*: Plat.

ἐπιτήδευμα *Tr.*: (dial.) 173.—*Com.*: (dial.) *Men.—*Hist.*: Theop. Thuc. Xen.—*Or.*: Aeschin. And. *Ant. Dem. Isocr. Lys.—*Phil.*: Arist.

*Hipp. Plat.

παιδευμα *Tr.*: (lyr.) Eur.; (dial.) Eur. *Soph.(?)—*Hist.*: Xen.—*Or.*: *Dem.—*Phil.*: Arist. Plat.

ἐκπαίδευμα *Tr.*: (dial.) *Eur.

χόρδευμα *Com.*: (dial.) *Ar.

πλίνθευμα *Tr.*: (dial.) 269.

μύθευμα *Phil.*: *Arist.

μαίευμα *Phil.*: *Plat.

ταμίευμα *Hist.*: *Xen.

νεανίευμα *Phil.*: *Plat.

κολάκευμα *Hist.*: *Xen.

κοβαλίκευμα *Com.*: (dial.) *Ar.

χάλκευμα *Tr.*: (dial.) Aesch.

κηρύκευμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.

ἐπικηρύκευμα *Tr.*: (dial.) *Eur.

νωγάλευμα *Com.*: (dial.) *Araros.

κέλευμα⁴ *Tr.*: (dial.) Aesch.—*Hist.*: Thuc. *Xen.—*Phil.*: *Plat.

διακέλευμα *Phil.*: *Plat.

παρακέλευμα *Phil.*: Plat.

ἐγκέλευμα *Hist.*: *Xen.

κιβδήλευμα *Phil.*: *Plat.

¹ See also θραῦσμα.

² τραυματίας Pind.

³ Al. δεύτατα.

⁴ See also κέλευσμα.

- γαμήλευμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.
 χήλευμα *Tr.*: *Soph.
 σμίλευμα *Com.*: (dial.) *Ar.
 προπόλευμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.
 βομβύλευμα *Com.*: 960.
 σκύλευμα *Tr.*: (dial.) Eur.—*Hist.*: Thuc.
 βούλευμα *Lyr.*: Pind.—*Tr.*: (lyr.) Aesch. Soph.; (dial.) Aesch. *Carc.
 Eur. Soph. 352. 522.—*Com.*: (dial.) Ar.—*Hist.*: Hdt. Thuc. Xen.—
Or.: *Aeschin. *And. *Dem. Lys.—*Phil.*: Plat.
 ἐπιβούλευμα *Hist.*: Thuc.
 συμβούλευμα *Hist.*: Xen.—*Phil.*: *Arist.
 προβούλευμα *Com.*: (dial.) *Eupol.—*Or.*: *Aeschin. Dem.
 δούλευμα *Tr.*: (dial.) Eur. *Soph.
 θαλάμευμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.
 πόρθμευμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.
 νόμευμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.
 ζώμευμα *Com.*: (dial.) *Ar.
 νεύμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.—*Hist.*: *Thuc. *Xen.
 σύννευμα *Com.*: (dial.) *Antiph.
 μαγγάνευμα *Phil.*: *Plat.
 ὀρφάνευμα *Tr.*: (dial.) *Eur.
 ἄγνευμα *Tr.*: (dial.) Eur.
 παρθένευμα *Tr.*: (dial.) Eur.
 ἐρμήνευμα *Tr.*: (dial.) Eur.
 δίνευμα *Com.*: (lyr.) *Ar.—*Hist.*: *Xen.
 ἀλαζόνευμα *Com.*: (dial.) Ar.—*Or.*: *Aeschin.
 ἄγεμόνευμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.
 μνημόνευμα¹ *Tr.*: (dial.) *Mosch.—*Phil.*: *Arist.
 φόνευμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.
 πνεύμα *Ep.*: *Emped.—*Lyr.*: *Plat.; *Cerc.; *Simon. *Telest.—*Tr.*: (lyr.)
 Aesch. Eur. *Soph.; (dial.) Aesch. Eur. Soph.—*Com.*: (lyr.) *Ar.;
 (dial.) Alex. *Antiph. Ar. *Clearch. *Eubul. Men. Philem. *Sosicr.
 *Sosipat.—*Hist.*: *Hdt. Thuc. Xen.—*Or.*: Dem.—*Phil.*: Arist.
 Hipp. Plat. Theophr.
 ἄμπνευμα *Lyr.*: *Pind.
 κινδύνευμα *Tr.*: (dial.) Eur. Soph.—*Phil.*: Plat.

¹ Ἀπομνημονεύματα Xen. (title).

τόξευμα *Lyr.*: Pind.—*Tr.*: (dial.) *Aesch. Eur. Soph.—*Com.*: (dial.)

*Ar. 194.—*Hist.*: Hdt. Thuc. Xen.—*Phil.*: *Plat. Arist.

θεράπευμα *Hist.*: *Xen.—*Phil.*: *Arist. Plat.

κήπευμα *Com.*: (lyr.) *Ar.

ἡπερόπευμα *Lyr.*: *Critias.

ἵππευμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) Eur.

κάρπευμα *Tr.*: (dial.) *Sosith.

θώπευμα *Tr.*: (dial.) *Eur.—*Com.*: (dial.) *Ar.—*Phil.*: *Plat.

σκώπευμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.

ρέυμα *Tr.*: (lyr.) Aesch. Eur. Soph.; (dial.) Aesch. *Eur. Soph.—*Com.*:
(dial.) *Carc. *Cratin. *Men.—*Hist.*: Hdt. Thuc. Xen.—*Or.*: Demad.
—*Phil.*: Arist. Hipp. Plat.

ἄργευμα *Ep.*: *Hymn.—*Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) Aesch. *Eur.—*Hist.*:
*Xen.

διεντέρευμα *Com.*: (dial.) *Ar.

θήρευμα *Tr.*: (dial.) *Eur.—*Phil.*: *Plat.

πονήρευμα *Or.*: Dem.

κόρευμα *Tr.*: (dial.) *Eur.

πόρευμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) *Aesch. *Eur.¹

ἐμπόρευμα *Hist.*: Xen.

χόρευμα *Lyr.*: Pratin.—*Tr.*: (lyr.) Eur.; (dial.) *Eur.—*Com.*: (lyr.) *Ar
—*Phil.*: *Plat.

ιάτρευμα *Phil.*: *Arist.

λάτρευμα *Tr.*: (lyr.) Eur.; (dial.) *Soph.

βάκτρευμα *Tr.*: (dial.) *Eur.

ἐμπύρευμα *Phil.*: Arist.

τύρευμα *Tr.*: (dial.) *Eur.—*Com.*: (dial.) 706.

τάφρευμα *Phil.*: *Plat.

συναμώρευμα *Com.*: *Pherecr.

σώρευμα *Com.*: (dial.) *Eubul.—*Hist.*: *Xen.

νόσευμα *Phil.*: Hipp.

περίσσειμα *Phil.*: *Arist.

τεράτευμα *Com.*: (dial.) *Ar.

στράτευμα *Tr.*: (lyr.) Aesch.; (dial.) Aesch. Eur. Soph.—*Com.*: (dial.)
Ar. *Hermipp.—*Hist.*: Hdt. *Theop. Thuc. Xen.—*Or.*: Dem. Isoer.
*Lys.—*Phil.*: Plat.

¹ Codd. τόρευμα.

- ικέτευμα* *Hist.*: *Thuc.
δραπέτευμα *Com.*: *Diocl.
ὀχέτευμα *Phil.*: *Arist.
γοήτευμα *Phil.*: *Plat.
πολίτευμα *Or.*: Aeschin. Dem.—*Phil.*: Arist. *Plat.
μάντευμα *Ep.*: Hes.—*Lyr.*: Pind.—*Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) Aesch
     Eur. Soph.—*Com.*: (dial.) *Ar.—*Phil.*: *Arist.
μνήστευμα *Tr.*: (dial.) Eur.
καλλίστευμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) *Eur.
πίστευμα *Tr.*: (dial.) Aesch.
φύτευμα *Lyr.*: *Pind.—*Tr.*: (lyr.) *Soph.; (dial.) *Aesch.—*Phil.*: *Plat
     Theophr.
νύμφευμα *Tr.*: (dial.) Eur. *Soph.
*χεῦμα*¹ *Ep.*: *Il.—*Lyr.*: Pind.—*Tr.*: (lyr.) Aesch. Eur.; (dial.) *Aesch.
     *Soph. *Eur.—*Hist.*: *Hdt.
πρόχευμα *Phil.*: *Arist.
βάκχευμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) Eur.
ὄχευμα *Phil.*: *Arist.
λόχευμα *Tr.*: (lyr.) Eur.; (dial.) *Aesch. Eur.
βωμολόχευμα *Com.*: (dial.) Ar.
μόσχευμα *Phil.*: *Theophr.
νύχευμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.
κόμψευμα *Phil.*: *Arist.
ψυχροκόμψευμα *Com.*: 1199.
θῶμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch. Eur.; (dial.) *Aesch. Eur. Soph.—*Com.*: (dial.)
     *Ar. *Posidipp.—*Hist.*: Thuc. Xen.—*Or.*: *Aeschin. Lyc.—*Phil.*:
     Plat.
ἔκθυμα *Phil.*: *Hipp.
πρόθυμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.—*Com.*: (dial.) *Ar.
κύμα *Ep.*: *Batr. Hes. Hymn. Il. Od.—*Lyr.*: *Alcib. *Mimn. *Phryn.
     *Theogn. *Tyrt.; Archil. Semon.; Alcae. Anacr.; *Alcm. Bacchyl.
     Pind. Simon.—*Tr.*: (lyr.) Aesch. Eur. Soph.; (dial.) Aesch. Eur.
     *Lycophr. *Soph.—*Com.*: (lyr.) Ar.; (dial.) Ar. *Crates *Metag.
     Sann. *Sosier. 471.—*Hist.*: *Hdt. Thuc.—*Or.*: ———.—*Phil.*: Arist.
     Plat. Theophr.
κολόκυμα *Com.*: (dial.) *Ar.
ώκυμα *Tr.*: (dial.) Aesch. Soph.

¹ See also *χύμα*.

- λῦμα *Ep.*: Il.—*Lyr.*: ———.—*Tr.*: (lyr.) *Aesch.; (dial.) *Eur. *Soph.*
 ἔλυμα *Ep.*: *Hes.
 εἴλυμα *Ep.*: *Od.—*Lyr.*: *Anacr.
 πλύμα *Com.*: *Plat.—*Phil.*: *Arist.
 κώλυμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.—*Hist.*: Thuc. Xen.—*Phil.*: *Plat.
 διακώλυμα *Phil.*: Plat.
 μήνυμα *Hist.*: *Thuc.
 κνύμα *Com.*: (dial.) *Ar.
 κροῦμα *Tr.*: *Eur.—*Com.*: (lyr.) *Ar.; (dial.) *Ar. *Eupol. *Theopomp
 —*Phil.*: *Plat.
 ἐπίκρουμα *Tr.*: (dial.) *Soph.
 πρόσκρουμα *Or.*: *Dem.—*Phil.*: *Arist.
 ῥῦμα *Lyr.*: *Solon.—*Tr.*: (lyr.) Aesch. *Soph.; (dial.) *Aesch. *Eur.—
Hist.: *Xen.
 παράρρυμα *Tr.*: *Soph.—*Hist.*: *Xen.
 ἴδρυμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) Aesch. Eur.—*Hist.*: *Hdt.—*Phil.*: Plat.
 ἔρυμα *Ep.*: *Hes. *Il.—*Tr.*: (lyr.) *Aesch. *Eur.; (dial.) *Aesch. Eur.
 *Soph.—*Hist.*: Hdt. Thuc. Xen.—*Phil.*: Arist. *Plat.
 δάκρυμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.; (dial.) *Eur.—*Hist.*: *Hdt.
 κάσσυμα *Com.*: (dial.) Ar. *Crates.
 φίτυμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.
 ἄρτυμα *Ep.*: *Batr.—*Tr.*: (dial.) *Aesch. *Soph.*—*Com.*: (dial.) *Anaxipp.
 562.—*Hist.*: *Theop.
 στῦμα *Com.*: (dial.) *Plat.
 φύμα *Lyr.*: Archil.—*Hist.*: *Hdt.—*Phil.*: Arist. *Plat.
 χύμα¹ *Phil.*: *Arist.
 ἔχμα *Ep.*: *Hymn. Il.
 ὄμιχμα *Tr.*: *Aesch.
 ἀκρίβωμα *Phil.*: *Epicur.
 κολόβωμα *Phil.*: *Arist.
 πύργωμα² *Tr.*: (dial.) Aesch. Eur.
 δῶμα *Ep.*: Hes. Hymn. Il. Od. *Parm.—*Lyr.*: Theogn. *Xenoph.;
 Bacchyl. Pind. *Simon.—*Tr.*: (lyr.) Aesch. Eur. *Soph.*; (dial.) Aesch.
 Eur. *Soph.—*Com.*:³ (lyr.) Ar.; (dial.) Ar. Hermipp.—*Hist.*: *Hdt.
 —*Or.*:³ ———.—*Phil.*: ———.

¹ See also χεῦμα.

² Oracle in Hdt. VII. 140.

³ δωμάτιον Eubul.; Lys.

- ἀποσχαλίδωμα *Hist.*: *Xen.
 σανίδωμα *Phil.*: *Theophr.
 ἐπιτελέωμα *Or.*: *Lyc.
 στερέωμα *Phil.*: *Anaxag. *Arist. *Democr. *Theophr.
 ζῶμα *Er.*: Il. *Od.—*Lyr.*: *Alcae.—*Tr.*: *Aesch.; (dial.) *Soph.—
Com.: (dial.) *Ar. *Men.
 διάζωμα *Hist.*: *Thuc.—*Phil.*: Arist. Theophr.
 περίζωμα *Com.*: (dial.) *Hegesipp.
 ὑπόζωμα *Phil.*: Arist. Plat.
 σύζωμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.
 ἐπιτραπέζωμα *Com.*: (dial.) *Plat.
 ῥίζωμα *Er.*: *Emped.—*Tr.*: (dial.) Aesch. *Theod.—*Phil.*: Theophr.
 πυρβρομολευκερεβινθοξάνθωμα *Lyr.*: *Philox.
 διόρθωμα *Phil.*: *Arist.
 ἐπανόρθωμα *Phil.*: Arist. Plat.
 κατόρθωμα *Phil.*: *Arist.
 μίσθωμα *Hist.*: *Hdt.—*Or.*: *Dem. *Isocr.
 δικαίωμα *Hist.*: Thuc.—*Or.*: *Isocr.—*Phil.*: Arist. *Plat.
 κεφαλαίωμα *Hist.*: *Hdt.
 ἰδίωμα *Hist.*: *Theop.—*Phil.*: *Arist.
 λείωμα *Phil.*: *Theophr.
 τελείωμα *Phil.*: *Arist.
 μείωμα *Hist.*: *Xen.
 στοιχείωμα *Phil.*: *Epicur.
 πελίωμα *Phil.*: *Arist. *Theophr.
 ζημίωμα *Hist.*: *Xen.—*Phil.*: *Plat.
 ἀξίωμα *Tr.*: (lyr.) *Soph.; (dial.) Eur. *Mosch. *Soph.—*Hist.*: Thuc
 Xen.—*Or.*: Aeschin. Dem. Din. *Isocr.—*Phil.*: Arist. Plat.
 δεξίωμα *Tr.*: (dial.) *Eur. *Soph.
 ἀλλοίωμα *Com.*: (dial.) *Damoχ.
 ὁμοίωμα *Phil.*: Arist. Plat.
 ἀφομοίωμα *Phil.*: Plat.
 κηρίωμα *Tr.*: *Soph.
 ἐναντίωμα *Hist.*: *Thuc.—*Or.*: Dem.—*Phil.*: Arist. Plat.
 ὑπεναντίωμα *Phil.*: Arist.
 κῶμα *Er.*: *Hes. *Il. *Od.—*Lyr.*: Plat.; *Sapph.; *Pind.—*Phil.*: Hipp

ράκωμα *Com.*: (dial.) *Ar.

χαράκωμα *Hist.*: Xen.—*Or.*: *Dem.—*Phil.*: *Arist.

θρίγκωμα *Tr.*: (dial.) *Eur.

ἐξόγκωμα *Tr.*: (dial.) *Eur.

σήκωμα *Tr.*: (dial.) Eur.—*Or.*: *Hyp.—*Phil.*: *Arist.

σφήκωμα *Tr.*: (dial.) *Soph.—*Com.*: (dial.) *Ar.

χάλκωμα *Com.*: (dial.) Ar. *Nicostr.—*Hist.*: *Xen.—*Or.*: Lys.—*Phil.*:
Arist.

ἔλκωμα *Phil.*: *Hipp. *Theophr.

ὄρκωμα *Tr.*: (dial.) Aesch.

εὐόρκωμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.

ἄσκωμα *Com.*: (dial.) Ar.

γλαύκωμα *Phil.*: *Arist.

λεύκωμα *Or.*: *Lys.—*Phil.*: *Arist.

ἀνάλωμα *Tr.*: (dial.) *Aesch. Eur.—*Com.*: (dial.) *Diphil. *Plat.;
*Anaxan.—*Hist.*: *Theop. Thuc. *Xen.—*Or.*: Aeschin. *And. Dem.
*Hyp. *Isae. *Isocr. Lys.—*Phil.*: Arist. Plat.

ἄμβλωμα *Or.*: *Ant.

δήλωμα *Phil.*: Plat.

ζήλωμα *Tr.*: (dial.) *Eur.—*Or.*: *Aeschin. *Dem.

φήλωμα *Or.*: *Ant.

χείλωμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.

κοίλωμα *Phil.*: Arist. *Theophr.

κύκλωμα *Tr.*: (lyr.) *Eur.; (dial.) *Eur.

δόλωμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.

πέπλωμα *Tr.*: (dial.) Aesch. *Eur. *Soph. 42.—*Com.*: (dial.) Ar.

δίπλωμα *Phil.*: *Arist.

ἐπαναδίπλωμα *Phil.*: *Arist.

πύλωμα *Tr.*: (dial.) Aesch. Eur.

δάμωμα *Lyr.*: *Stesich.

ἀνασίμωμα *Hist.*: *Hdt.

στόμωμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.—*Com.*: *Cratin.—*Phil.*: *Arist.

δέσμωμα *Tr.*: (dial.) *Aesch. *Soph.

ζύμωμα *Phil.*: *Plat.

θύμωμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.

νῶμα *Ep.*: *Emped.

- τράνωμα* *Er.*: *Emped.
στεφάνωμα *Lyr.*: *Theogn.; *Pind.*—*Tr.*: (lyr.) *Eur. *Soph.*—*Com.*: (lyr.) *Ar. *Pherecr.; *Cratin.—*Phil.*: Theophr.
μηχάνωμα *Phil.*: *Theophr.
γνώμα *Lyr.*: *Bacchyl.—*Tr.*: (dial.) Aesch. *Eur. Soph.*—*Com.*: (dial.) 572.—*Hist.*: *Hdt.—*Phil.*:¹ *Arist.
κένωμα *Phil.*: *Theophr.
σκήνωμα *Tr.*: (dial.) *Eur.*—*Hist.*: *Xen.*
κατασκήνωμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.
κοίνωμα *Lyr.*: *Dion.Min.
τέκνωμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.
πύκνωμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.—*Com.*: (dial.) *Timocl.—*Phil.*: *Plat.
σέμνωμα *Phil.*: *Epicur.
φάτνωμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.
κρούνωμα *Er.*: *Emped.
πῶμα 'draught' *Lyr.*: *Philox.—*Tr.*: (lyr.) Aesch. *Eur. *Soph.; (dial.) *Eur.*—*Com.*: (dial.) *Alex.* *Epinic.—*Hist.*: *Hec.—*Phil.*: *Plat.*
ἔκπωμα *Tr.*: (dial.) *Achae. *Eur. *Ion. *Soph.*—*Com.*: (dial.) *Alex. *Ar.* *Diphil. *Eubul. *Leuc.—*Hist.*: *Hdt.* *Theop. *Thuc.* *Xen.*—*Or.*: *Dem.* *Din.*—*Phil.*: *Arist. *Plat.
πῶμα 'lid' *Er.*: *Hes. *Il. Od.*—*Lyr.*: *Archil.; *Bacchyl.—*Com.*: 651.—*Phil.*: *Arist.*
τύπωμα *Tr.*: *Eur. *Soph.²
ἐκτύπωμα *Com.*: (dial.) *Men.—*Phil.*: *Plat.
ἀποτύπωμα *Phil.*: *Plat.
ἄρωμα 'corn-land' *Tr.*: *Soph.—*Com.*: (lyr.) *Ar.; (dial.) *Eupol.
ἄρωμα 'spice' *Hist.*: *Xen.—*Phil.*: *Arist.*
βρῶμα *Lyr.*: *Anan.; *Philox.—*Tr.*: ———.—*Com.*: (dial.) *Anaxan* *Anaxipp. *Antiph.* *Ar. *Aristophon. *Damox. *Dion. *Dioxipp. *Eubul. *Men. *Nicom. *Phoen.* *Plat. *Sosipat.—*Hist.*: *Thuc.* *Xen.*—*Phil.*: *Arist.* *Hipp.* *Plat.*
ἔκβρωμα *Tr.*: (dial.) *Soph.—*Phil.*: *Arist.
ἴδρωμα *Phil.*: *Arist.
ἡμέρωμα *Phil.*: *Theophr.*
ἀθυπέρωμα *Lyr.*: *Philox.
πτέρωμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.—*Phil.*: *Arist.* *Plat.

¹ *γνωματεύω* *Plat.*² *Nauck* reads *κύτωμα*.

πλήρωμα *Tr.*: (lyr.) Eur.; (dial.) Eur. *Soph.—*Com.*: (dial.) *Ar.—*Hist.*: Hdt. Thuc. Xen.—*Or.*: *Aeschin. *Dem. *Lys.—*Phil.*: Arist. *Hipp. Plat.

ἀναπλήρωμα *Phil.*: Arist.

συμπλήρωμα *Phil.*: *Arist.

πήρωμα *Phil.*: Arist.

σφαίρωμα *Phil.*: *Arist.

χείρωμα *Tr.*: (dial.) Aesch. *Soph.

δυσχείρωμα *Tr.*: (lyr.) *Soph.

τάρρωμα *Com.*: *Ar.

ἐκτρωμα¹ *Phil.*: *Arist.

πέτρωμα *Tr.*: (dial.) Eur.

ἐπέντρωμα *Phil.*: Epicur.²

στρώμα *Lyr.*: *Theogn.—*Com.*:² (lyr.) Ar.; (dial.) *Alex. *Anaxan. Antiph. *Apollod. G. Ar. *Diphil. *Eph. *Hermipp. *Nicostr. *Philem. *Plat.—*Hist.*: Xen.—*Or.*:² Dem. *Lys.—*Phil.*: Arist. Plat.

κατάστρωμα *Hist.*: *Hdt. Thuc. *Xen.—*Or.*: *Dem.—*Phil.*: *Plat.

περίστρωμα *Com.*: *Simylus.—*Hist.*: *Philist.

ὑπόστρωμα *Hist.*: *Xen.

γαύρωμα *Tr.*: (dial.) *Eur.

σταύρωμα *Hist.*: Thuc. Xen.

ἀργύρωμα *Com.*: (dial.) *Antiph. *Apollod. G. Men. Philem.—*Or.*: *Din. *Lys.

πλεύρωμα *Tr.*: (lyr.) Aesch.

θύρωμα *Hist.*: *Hdt. *Thuc.—*Or.*: Dem. *Lys.—*Phil.*: *Plat. Theophr.

ύρωμα *Lyr.*: *Alcae.—*Com.*: (dial.) *Ar.

ὀχύρωμα *Hist.*: *Xen.

χρῶμα *Tr.*: (dial.) Eur. Chaer. *Soph.—*Com.*: (lyr.) *Ar.; (dial.) Alex. Antiph. Ar. *Nicol. *Timocl. 665.—*Hist.*: *Hdt. Xen.—*Or.*: *Dem.—*Phil.*: Arist. Hipp. Plat. Theophr.

κέγχρωμα *Tr.*: (dial.) *Eur.

σῶμα *Ep.*: Batr. *Hes. Il. Od. *Xenoph. *Lyr.*: Arist. Critias *Ion. *Philisc. *Speus. *Theogn. Xenoph.; Bacchyl. *Melanipp. Pind. *Simon.—*Tr.*: (lyr.) Aesch. Eur. *Ion. *Phryn. Soph.; (dial.) Aesch. *Agath. Chaer. Eur. *Mosch. Soph. 66. 115. 295. 546.—*Com.*: (lyr.) Ar. *Axionic. Eubul. *Hermipp.; (dial.) Alex. Anaxan. Antiph.

¹ Ionic τρῶμα under τραῦμα.

² στρωματόδεσμον Am. Pherecr. *Com.* 185; Aeschin. *στρωματεύς* Apollod. C.

*Apollod. Ar. *Cephisod. Diphil. *Epier. Eubul. *Eupol. *Hegesipp.
 *Hermipp. Men. Philem. Plat. *Posidipp. Theod. 106. 142. 179. 412.
 440.—*Hist.*: Hdt. *Theop. Thuc. Xen.—*Or.*: Aeschin. And. Ant.
 Dem. Din. Hyp. *Isae. Isocr. Lyc. Lys.—*Phil.*: Arist. Hipp. Plat.
 Theophr.

παρίσωμα *Com.*: (dial.) *Cratin. Π.

ἀπογείσωμα *Phil.*: *Arist.

ἐλάσσωμα *Or.*: *Dem.

λίσσωμα *Phil.*: *Arist.

περίσσωμα *Phil.*: *Arist.

χρύσωμα *Tr.*: (dial.) Eur.—*Or.*: *Lys.

ἀέτωμα *Or.*: *Lys.

φέτωμα *Tr.*: (dial.) *Pyth.¹

χαίτωμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.

μελίτωμα *Ep.*: *Batr.

πτῶμα *Tr.*: (lyr.) Aesch. *Eur.; (dial.) *Aesch. Eur. *Soph.—*Or.*: *Lys.
 —*Phil.*: Plat.

διάπτωμα *Com.*: (dial.) *Philem.

περίπτωμα *Phil.*: *Plat.

σύμπτωμα *Com.*: (dial.) Men.—*Hist.*: Thuc.—*Or.*: *Dem.—*Phil.*:
 Arist.

κύρτωμα *Phil.*: *Hipp.

πίστωμα *Ep.*: *Emped.—*Tr.*: (dial.) Aesch.—*Com.*: (dial.) *Clearch.—
Phil.: *Arist.

μεσεγγύωμα *Or.*: *Isocr.²

θύωμα *Lyr.*: *Semon.—*Hist.*: Hdt.

μόρφωμα *Tr.*: (dial.) Aesch. Eur.—*Phil.*: *Epicur.

σκύφωμα *Tr.*: (lyr.) *Aesch.

χῶμα *Lyr.*: Simon.—*Tr.*: (lyr.) Aesch. Eur.; (dial.) Eur. *Soph.—*Hist.*:
 Hdt. Thuc. *Xen.—*Or.*: Dem.—*Phil.*: *Arist. Plat.

πρόσχωμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.

τρίχωμα *Tr.*: (dial.) *Aesch.—*Com.*: (dial.) *Ephipp.—*Hist.*: Ephipp.
 *Hdt. Xen.—*Phil.*: Arist.

Of the 1060 forms here enumerated there occur 87 in epic, 49 in elegiac, 29 in iambic, 29 in melic, 78 in choral poetry, 179 in lyric parts of tragedy, 395 in tragic dialogue, 50 in lyric parts

¹ See Nauck, p. 810.

² Al. μεσεγγύημα.

of comedy, 255 in comic dialogue, 272 in history, 190 in the orators, 495 in philosophy (including the earlier works of the Hippocratean corpus). Further consideration of these variations is postponed until the usage of similar groups of words can be compared.

The forms occurring only in the inscriptions, some of which have been considered above, are *ἔδραμα* Epid. (Coll. 3339), *ἐπάνθεμα* Arg. (Am. Jnl. Arch. IX, p. 357), *ἀντίθεμα* Troez. (Bull. Corr. Hellen., 1893, p. 117), *ὑπέχθεμα* And., *ἀντίθημα* Att. (CIA. I, 321), *ἐνθημα* Rhod. (Inscr. Gr. Ins. 937), *ἡλημα* And.,¹ *ἀμπώλημα* Tab. Heracl., *ἐξαίρημα* Cos (Paton-Hicks 36), *παῖμα* Cret. (Comparetti 152, II), *ἐγκόνιμα* Aen. (Collitz 1436), *δάρμα* Delph. (Bull. Corr. Hellen. 1895 D), *ἄνερμα* Att. (CIA. IV, 767b) *ἀλίσμα* Agrig. (IG. Sic. et It. 952), *περιχύτρισμα* Att. (CIA II, 1055), *γράφσμα*² Arg. (Rev. Arch. 1891, XVIII, p. 51) *ποθόδωμα* Boeot. (Collitz 488), *ἀπόρθωμα* Corcyr. (Collitz 3195) *ἐπιζᾱμῖωμα* Tab. Heracl., *ἄλωμα* Boeot. (Collitz 488), *χύλωμα* Att. (CIA. II add. 834b).

¹ Perhaps *πλήμα* should be read.

² See Miss Searles' article in this volume, p. 26, and Danielsson's discussion of the word in *Eranos* I, pp. 30 ff.

